

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

Ἄν δὲν μπορῆς παρὰ νὰ
κλαῖς τὸ δεῖλιν
τοὺς ζωντανοὺς τὰ μάτια
δοῦ ὡς θρηνηδοῦν
θέλουν, μὰ δὲν βολεῖ νὰ
ληθμονήδουν.
ΜΑΒΙΛΛΗΣ

Κι' ἀλήθεια ἂν πρέπη νὰ κλάψῃ κανεὶς, πρέπει νὰ κλάψῃ αὐτοὺς ποὺ ἀπόμειναν πίσω ἀπ' τὸν Εὐστάθιο Δηλαβέρη, αὐτοὺς ποὺ στερηθήκανε τὸ σπλαχνικὸ τοῦ χέρι, αὐτοὺς ποὺ χάσανε τὸ στήριγμα τοῦ πόνου των, τῆς στενοχώριας των, κάθε ἀντιξοότητος τῆς ζωῆς των. Αὐτοὺς ποὺ στὸν Εὐστάθιο Δηλαβέρη βρῖσκανε τὸν ἀφθαστο ἀλτροῦστί, τὸν ἀνώτερο πολίτη, τὸν ὑπέρτερο ἄνθρωπο. Αὐτοὺς ποὺ στὸν Εὐστάθιο Δηλαβέρη συναντοῦσαν τὸν ἐγκολπωτὴ κάθε κοινωνικῆς προόδου, τὸν πρωτοπόρο κάθε κοινωφελοῦς ιδέας. Πόσοι εἶναι αὐτοί; Κανένας δὲν τοὺς ξεύρει. Ἄτομα, ἰδρύματα, κοινότητες, ὁργανισμοὶ ὅλοι μαζὶ καὶ πάνω ἀπ' ὅλους τὸ προσφιλέστον τοῦ νησι ποὺ τὸν γέννησε, τὰ Κύθηρα, στὸ θάνατο τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη χάσανε τὸν πατέρα τους, τὸν ἰδρυτὴ τους, τὸν προστατὴ τους.

Αὐτοὺς πρέπει νὰ κλάψῃ κανεὶς. Ὅχι τὸν Δηλαβέρη. Εἰς αὐτὸν ἀπώκειται πλέον ὁ τῆς ἀθανασίας στέφανος. Αὐτὸς κατετάγη πλέον «ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος». Καὶ

στὴν αἰώνια ζωὴ θὰ τὸν συνοδεύουν, ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν παιδιῶν ποὺ σ' αὐτὸν χρωστοῦν τὰς γνώσεις των, αἱ δεήσεις τῶν ἀσθενῶν ποὺ σ' αὐτὸν ὀφείλουν τὴν ὑγίαν τους, ἡ εὐλογίης τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸν ἰδρυτὴ

καὶ ἀνακαινιστὴ τῶν ναῶν τῆς, τὰ Κύθηρα, ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Ἑλλάς ὅλη εὐγνωμονοῦντες τὸν μεγάλο Εὐεργέτη.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Η ΚΗΔΕΙΑ

Ἡ κηδεὶα τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη ἐγένετο ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Λεωφόρον Σωκράτους μεγάρου τοῦ τὴν 5. 1)2 ἀπογευματινῇ τῆς 2 Αὐγούστου. Προηγούμενων τῆς, τιμῆς ἔνεκεν διατεθείσης, μουσικῆς τοῦ Δήμου Πειραιῶς, καὶ τῶν ἀπειροπληθῶν στεφάνων καὶ σταυρῶν ἐκ φυσικῶν ἀνθέων καὶ δάφνης κατατεθέντων ἐπὶ τῆς σοφοῦ τοῦ μεταστάντος ἡ νεκρικῆς πομπῇ διὰ τῶν Λεωφόρων Σωκράτους, Γεωργίου Α' καὶ ὁδοῦ Φίλωνος κατέληξεν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐνθα ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου μετ' Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων ὅλων τῶν ναῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς. Τὴν κηδεὶαν τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου παρηκολούθησεν πλῆθος κόσμου ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τοῦ Πειραιῶς, σύσσωμος ἡ ἐνταῦθα καὶ Ἀθηναῖς Κυθηραϊκὴ παροικία καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κόσμου τοῦ Πειραιῶς.

Εἰς τὸν ναὸν παρέστησαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παναγ. Τσαλδάρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Φεράδης μετὰ τῶν κ. κ. δημοτικῶν συμβούλων, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ἀβσαρὶ καὶ Πριμίδης Πειραιῶς, Π. Τσιτσιλίας Κυθήρων, Ράλλης, Πυλίας, ὁ

Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς κ. Σκαπέσος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, ὁ δικηγόρος κ. Παν. Στάθης, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Φιλελευθερίου Συλλόγου Κυθηρῶν Ἀθηνῶν κ. Εὐάγ. Ζαντιώτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου κ. Δ. Ρεδιάδης, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ Διοικητικὰ Συμ-

βοήθεια τοῦ Ζιαννεῖου Νοσοκομείου Πειραιῶς, τοῦ Ζιαννεῖου Ὀρφανοτροφείου, τοῦ Χατζηκυριακείου, τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ γεροσυιαστής Πειραιῶς κ. Στριγκος, πλείστοι ἔμποροι, τραπεζίται καὶ ἐφοπλισταί.

Μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου:

«Καταγόμενος ἐκ πτωχοτάτης οἰκογενείας ὁ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ ἐγκατεστάθη ἀπὸ τὴν πάτριον γῆν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου κατώρθωσε διὰ τῆς εὐφυΐας, τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐντιμότητος του νὰ ἰδρῇσῃ μίαν νέαν διὰ τὴν Ἑλλάδα βιομηχανίαν, τῆς ὁποίας τὰ ἐργοστάσια ἀμιλλῶνται σήμερον πρὸς τὰ εὐρωπαϊκά καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἑκατοντάδες ὅλαι ἐργατῶν ἔχουν μέχρι σήμερον παρέλθει.

» Ἡ δοῦσις ὅμως τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν βιομηχανίαν, ὑπῆρξε μέγας φιλόανθρωπος, τὰ ἀλτρουϊστικά αἰσθήματα τοῦ ὁποίου ἔλαμψαν εἰς τόσα ἔργα εὐποιΐας ἐν Κυθήροις, ὅπου ἴδρυσεν σχολεῖα, λατοεῖα, κατεσκευάσεν ὁδούς. Ἐπίσης εἰς τὸν Πειραιᾶ εὐηργέτησεν ὅλα τὰ φιланθρωπικά καταστήματα.

Ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα χριστιανοῦ καὶ Ἀνθρώπου ἐκ πληρώσαντος τὸν ὑψηλὸν ἐπὶ τῆς γῆς προσορισμὸν του. Τὸ παράδειγμα του εἶναι ἄξιον μιμήσεως, ἀφοῦ καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἀκόμη οὐκ ἐλησμόνησεν τὴν φιλανθρωπίαν ἀλλὰ σεβαστὸν κατέλιπε ποσὸν διὰ τὴν ἴδρυσιν εἰς Πειραιᾶ Ἀντιφυματικοῦ Ἰνστιτούτου».

Μετὰ τὸν Μακαριώτατον, ὠμίλησεν ὁ κ. Διον. Πετρόχειλος δικηγόρος Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, ὡς ἑξῆς:

Πολύτιμε συμπολίτα καὶ μεγάλε Εὐεργέτα Εὐστάθιε Δηλαβέρη

Ἀπώλεια μεγάλη εἶνε ὁ θάνατός σου διὰ τοὺς Κυθηρίους καὶ τὸ Πανελλήνιον δόλοκληρον διότι ἡ φιλόανθρωπος, προσδευτική καὶ εὐεργετική σου δοῦσις πανταχόθεν ἐξετείνεται καὶ παντοῦ ἐξεδηλοῦτο. Κενὸν δυσαναπλήρωτον διὰ τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἰδιοφυΐας, ἐργατικότητος καὶ δημιουργικότητός σου ποσὴ γαγες.

Ἡ ὅλη σου σταδιοδρομία ἀπετέλεσεν ὑπόδειγμα χρηστοῦ, φιλανθρώπου καὶ ἐναρκέτου ἀνδρός τοῦ ὁποίου τὴν καρδίαν ἐπλημμύρουν αἰσθήματα χριστιανικά, ἐκτάκτου ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλανθρωπίας. Ἀνθρώπου καταδείξαντος κατὰ τὸν πλέον περιφανῆ τρόπον, ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς, εὐκρινείας καὶ εὐθύτητος εἶνε ὁ ὁδηγὼν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πραγματικοῦ προσορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν ἐφήμερον ἀνθρωπίνην ζωὴν.

Ἐκ πτωχοτάτων γονέων καταγόμενος καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τὸ ἄγονον καὶ ξηρὸν τῆς νήσου μας νὰ ἱκανοποιήσῃς τὸ εὐρὺ καὶ προσδευτικὸν σου πνεῦμα εἰς ἡ-

λικίαν 10 εἰδὼν ἐγκατέλειπες τὴν γενεάν σου ἐπιζητήσας τὴν πρόοδον καὶ εὐμερίαν εἰς τὴν φιλόξενον πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Τὰ πρῶτα σου ἔτη ὑπῆρξες ἀπλοῦς ἐργάτης ἐν Πειραιεῖ, ἔχων ὅμως τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐργατικότητος μετὰ τὸ ὅπουτον Σὲ ἐπροίκισεν ἡ φύσις, ταχέως ἐγκατέλειπες τὸ ἐργατικὸν στάδιον καὶ ἐπεδόθης εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς κατασκευῆς Μωσαϊκῶν πλακῶν καὶ κεράμων ἄγνωστον τότε διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκτοτε ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζεται καὶ ἐξελλίσσεται τὸ βιομηχανικὸν σου πνεῦμα. Τὰς πρῶτας σου βιομηχανικάς ἐγκαταστάσεις αἰνίτες ἀπέδωσαν ἄριστα ἀποτελέσματα διαδέχονται τελειότεραι, τὸ βιομηχανικὸν σου δαιμόνιον ἐξελλίσσεται γιγαντιαῖον καὶ ἡ βιομηχανία σου τῆς ὁποίας Σὺ ὑπῆρξες ὁ γεννήτωρ καὶ δημιουργὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνει πρωτεύουσιν θέσιν καὶ προσελκύει τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου πρὸς τὸ ὅπουτον τοσοῦτον ὑπῆρξεν εὐεργετική, πρὸς δὲ καὶ τῆς Πολιτείας ἥτις Σὲ ἡμειψε διὰ παρὰσήμερον.

Τὸ παράδειγμα σου γίνεται ἄξιον μιμήσεως ἀπὸ τὸ φιλοπρόοδον πνεῦμα τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἡ βιομηχανία σου ἐξαπλοῦται οὐ μόνον εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς, ἡ φήμη τοῦ βιομηχανικοῦ σου οἴκου ἀπέβη διεθνῆς διὰ τὴν ἐντιμότητα, εὐκρινείαν καὶ τελείαν εἰς τὸ εἶδος τῆς. Ὅταν δὲ τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν σου στάδιον ἐδραιώθη καὶ ἀπέδιδε πλουσίους τοὺς ὑλικούς καὶ ἡθικούς καρπούς του, ἤρξατο ἡ ἐκδήλωσις τῶν σπανίων αἰσθημάτων σου ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλανθρωπίας πρὸς ἀπάσας τὰς κατευθύνσεις.

Ἐγὼς ὁρθῶς, ὅτι τὸ χοῦμα ὅπερ ἀποκτὰ τις διὰ τῆς ἐντιμῶν καὶ ἀόκνων ἐργασίας δὲν προώριζται μόνον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὑλικῆς τοῦ ἀνθρώπου εὐμερίας καὶ ὑποστάσεως ἀλλ' ἐκπληροῦ τὸν προσορισμὸν του ὅταν τίθεται εἰς τὴν διὰ θεοῦ τῆς πασχούσης κοινωνίας καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεῶν. Τὴν ἀρχὴν δὲ ταύτην ἥτις ἀπετέλεσε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου, ἐφαρμόζων πιστῶς, ἤρξατο νὰ συνεισφέρει εἰς τὰ παντὸς εἶδους ἔργα κοινῆς ὠφελείας δαψιλὰς χορηγίας. Ἀνοικοδομήσεις σχολικῶν κυρίων ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μας πατρίδι, ἴδρυσις θεραπευτηρίου, κατασκευὴ ὁδῶν ἐν ταύτῃ, ἡγεμονικαὶ δωρεαὶ πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν Πειραιεῖ φιλανθρωπικά ἴδρύματα: Χατζηκυριακίον, Ἰζάνειον Νοσοκομεῖον καὶ Ὀρφανοτροφεῖον, Πειραικὸν Σύνδεσμον καὶ λοιπὰ εὐαγῆ ἴδρύματα τῆς πόλεώς μας, ἡ ἀνέγερσις ἐκκλησιῶν, ἡ περίθαλψις καὶ ἀνακούφισις παντὸς προσφεύγοντος πρὸς Σὲ ἵνα ζητήσῃ ἀπὸ τὴν πλουσίαν εἰς αἰσθήματα καρδίας σου ἀρωγὴν κατὰ τὰς δυσκόλους του στιγμὰς, ὅ, πῆρξαν τὸ γινώρισμα τοῦ χαρακτηῖρος σου.

Δὲν ὑπῆρξες δὲ μόνον μέγας φιλόανθρωπος καὶ μέγας εὐεργέτης τῶν πασχόντων καὶ τῶν ἐνδεῶν ἀλλὰ καὶ μέγας πατριώτης καὶ ἐν τῇ εὐρύτερᾳ τῆς λέξεως ἐννοίᾳ ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς Κυθηρίους.

Πᾶν ἐθνικὸν ἔργον ὅπερ ἀπῆγει τὴν

συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων εὐύχανε τῆς ἀμερίστου ὑποστροφῆς Σου. Εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις ὑπῆρξες γενναῖος πατριώτης. Πρὸς δὲ τοὺς Κυθηρίους ἅπαντας καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον ὑπῆρξες ὁ ἀληθὴς παρὰστάτης. Δὲν σὲ ἀπασχόλησε δὲ μόνον ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐμερία ἑκάστου τῶν Κυθηρίων ἀλλὰ καὶ ἡ ἐδραιώσις τούτων ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθῆναις καὶ ἡ σύμπληξις αὐτῶν εἰς ὁργανώσιν σωμνειακὴν πρὸς ἀρτιωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πατριωτικῶν μας πραγμάτων.

Δι' ὅπερ καὶ ἀπὸ τριάκοντα τριῶν δολοκλήρων εἰδὼν ἴδρυνες Σὺ τὸ πρῶτον ἐν Πειραιεῖ μεταξὺ πασῶν τῶν λοιπῶν πατριωτικῶν ὁργανώσεων τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα μετ' ἄλλων ἐπιλέκτων τῆς νήσου μας τέκνων, τῆς ὁποίας ἐπαξίως προήδρευες καὶ κατὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτῆς καὶ ἐφ' ἱκανὰ μετὰ ταῦτα ἔτη, ἐπὶ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐμερίαν τῆς ὁποίας οπουδαίως συνέβαλες διὰ τῶν ἐκτάκτων πατριωτικῶν Σου αἰσθημάτων, τῶν ἀλτρουϊστικῶν Σου ἰδεῶν καὶ τῶν γενναίων Σου χορηγημάτων, τὰ ὁποῖα ἅπαντα δικάως ἀπέσπασαν οὐ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ λατρείαν δύναται τις εἰπεῖν, παντὸς Κυθηρίου ἀλλὰ καὶ Σὲ κατέστησαν δι' ἡμᾶς τοὺς Κυθηρίους τὸ σύμβολον τῆς ἀρετῆς, φιλανθρωπίας καὶ προόδου καὶ σὲ ἀνέδειξαν τὸν πρῶτον Κυθηρίον πολίτην ἐν τῇ ἑξῆ. Τοιοῦτος ἐν μικρᾷ σκιαγραφίᾳ ὑπῆρξεν ὁ βίος Σου καὶ ἡ δοῦσις Σου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, βίος ἀτελευτήτου φιλανθρωπίας καὶ χριστιανικότητος, ἀλτρουϊσμοῦ καὶ προόδου.

Βίος, ἄνευ ἐπιδείξεων καὶ πολυτελῶν ἐμφανίσεων, ἀθόρυβος καὶ ἐν τῇ ἀγαθοποιῷ ἐκδηλώσει του καὶ ἐν τῇ βιομηχανικῇ του δοῦσι, ὅστις θέλει προβάλλῃ ὡς τηλαυγὴς φάρος ἵνα καταναγᾷ τὸν περίλημπρον ἔργον Σου καὶ καθοδηγῇ τοὺς ἐπιγενομένους, βίος προβάλλων ὡς παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως πρὸς τοὺς ἐπερχομένους.

Ἀπέρχεσαι, ἀγαπητὲ συμπολίτα Εὐστάθιε Δηλαβέρη, ἐκ τοῦ κόσμου τούτου μετὰ τὴν δικαίαν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐξεπλήρωσες τὸν προσορισμὸν Σου ἐγκαταλείπων εἰς ἡμᾶς τοὺς συμπολίτας καὶ φίλους σου τοὺς δποίους εἰς τόσην λύπην ἐβύβησε ὁ θάνατός σου, ὡς παρηγορίαν τὸν ἀντάξιον βλαστόν σου ὅστις ἐμπεποτισμένος ἀπὸ τὰς ἀρετῆς σου ἵδ' συνεχίσῃ τὴν περίλαμπρον σταδιοδρομίαν σου.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς—Ἀθηνῶν μνήμων τῶν ἐξόχων σου ἀρετῶν ἀποτίουσα τὸν ὀφειλόμενον πρὸς Σὲ τὸν μεγάλον πατριώτην μας, μεγάλον εὐεργέτην, φόρον εὐγνωμοσύνης καταθέτει ἐπὶ τῆς σοροῦ σου στέφανον ἐκ δάφνης εὐχομένη πρὸς τὸν Ὑψιστον ὅπως ἔχῃς γαίαν ἐλαφροῦν ἢ δὲ μνήμη σου παραμένη αἰωνία.

Ἀκολουθῶς ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων κ. Παρασκευόπουλος ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρὸν ὡς ἑξῆς:

Πρὸ πέντε δεκάδων εἰδὼν καὶ πλέον ἀφῆκε τὴν γεννέτειράν του νήσον, τὰ Κυ-

θηρα, καί εγκατεστάθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ Εὐδοτάθιος Δηλαβέρης.

Ἀπὸ τὴν πατρίδα του δὲν ἔφερε μαζί του ἄλλα ἐφόδια οὔτε στυλινὸν οἰκογενειακὸν ὄνομα, διότι οὔτε εὐπόρου γενν τορὸς υἱὸς ἦτο Ἡλθεν, ὡς ἤχοντο κατὰ τὴν παλαιὰν καλὴν ἐκείνην ἐποχὴν τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ἄγνωστος, ἀσύστατος, ἀπροσάκτως, πρὸς εὐρεσιν τύχης, κατωχρωμένος ὅμως μὲ τὰ ἠθικὰ γνωρίσματα τῆς φιλοπονίας, τῆς τιμωρίας, τῆς εὐγενούς ἀμιλλῆς πρὸς πρόδοτον τὰ ὅποια τοῦ ἔνε στάλαξαν οἱ ἀπλοῖκοι γονεῖς του.

Δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ προσανατολισθῇ εἰς τὸ νέον περιβάλλον ποῦ εὐρέθη. Ἐκ φύσεως δημοιοργικὸς καὶ ἐμφοροῦμενος ἀπὸ πρακτικὸν πνεῦμα διεῖδεν ὅτι ἔλλειπεν ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα μία χρῆσιμος ὅσον καὶ εὐεργετικὴ βιομηχανία, ἡ τῆς κεραμοποιίας τῆς πλακοποιίας καὶ τῶν οἰκοδομησίων ἐν γένει ὧν. Καὶ ἤρριξεν ἐκ τοῦ μηδενός. Διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ιδιοφυίας του προήγαγε τὴν βιομηχανίαν ταύτην κατόπιν καὶ ἐπιτοπίων μελετῶν εἰς ξένας Χώρας εἰς βαθμὸν προκαλέσαντα γενικὴν ἐκτίμησιν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικοῦ κλάδου, τὰ προσόντα τοῦ ὁποῖου ὑπεσκέλισαν καὶ ἀντεκατέστησεν ὁμοειδῇ ξένα τοιαῦτα.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν βιομηχανικὴ πολιτικὴ δὲν ὑπῆρχε, καθ' ἣν ἡ Ἑθνικὴ ἡμῶν βιομηχανία εὐρίσκειτο εἰς τὰ σπάρτανα ἐχρειάζετο πολὺ θάρος, ἀλλὰ καὶ πολὺ τόλμη νὰ ρυποκινδυνεύσῃ κανεὶς τοὺς κόπους του, τὰς οἰκονομίας του διὰ νὰ ἰδρῦσῃ καινοφανῆ βιομηχανίαν τῆς ὁποίας ἄγνωστος καὶ ἐπισηφύς θὰ ἦτο ἡ ἐξέλιξις. Ἀλλ' ὁ Εὐδοτάθιος Δηλαβέρης ἠδιαφρόνησε πρὸ τῶν ἀντιξῶν συνθηκῶν καὶ τολμήσας ἐδημιούργησε τὴν πρώτην ἀνύπαρκτον καὶ βάνυσον τέχνην καὶ προήγαγεν αὐτὴν εἰς βιομηχανίαν λεπτὴν, εὐπαρουσίαστον, καλλιτεχνικὴν

Ἀφίνομεν δὲ ὅτι ἑκατοντάδες ἐργατικῶν οἰκογενειῶν εὐρῆκαν ἄρτον ἐν τῇ κατεργασίᾳ τῆς ἐπιτοπίου πρώτης ὕλης ἐξ ἧς πλαστουροῦνται τὰ στερεὰ καὶ πολύχρωμα ἐκεῖνα εἶδη τῆς Ἑλληνικῆς Κεραμοποιίας.

Ἀλλ' ἂν ὁ Εὐδοτάθιος Δηλαβέρης τόσον εὐεργετικῶς ἔδρασεν ὡς ἔμπορος καὶ βιομήχανος, δὲν παρέλειπεν ὅμως καὶ τὸ πρὸς τὴν κοινωνίαν Πειραιῶς ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐσταδιοδρόμησεν καθῆκον του δι' ὃ μετεῖχε πάντοτε ἐνεργῶς καὶ γενναϊοδωρῶς εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν, φιλανθρωπικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν διαφυλῆς εἰς εὐποίαν ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεὶ συμπολίτας του Κυθηρίους ὡς καὶ πρὸς τὴν μικρὰν γεννέτειραν τοῦ Κῦθηρα ἡμῶς εὐλόγως θὰ

θρηνησῇ τὸν θάνατον ἐνὸς τόσο ἐπιλέκτου φιλοστόργου τέκνου τῆς, ὅπως καὶ ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος Πειραιῶς ἕνα τῶν δημοιοργικῶν καὶ συμπαθεστάτων μελῶν του.

Ἡ δὲ δικηγόρος κ. Παν. Στάθης κατετίθει τὸν ἀτίμητον ἐκ μέρους τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν διερμηνεύων τὸ Παγκυθηραϊκὸν αἰσθημα λύπης διὰ τὸ κενὸν ποῦ ἐδημιούργησεν ὁ θάνατός σου, εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπὲρ τῶν Κυθήρων καὶ Κυθηρίων εὐεργεσίας σου καὶ ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν ἐν

τιπρόσωπος τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Κυθηραϊκὸς κόσμος εὐλόγως πενθεῖ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐδοταθίου Δηλαβέρη.

»Δὲν ἦτο μόνον ἡ ἐν τῷ οἰκονομικῷ πεδίῳ σώφρων δρᾶσις ἡ ἀναδείξασα τὸ τέκνον αὐτὸ τῶν Κυθήρων ἄξιον πανμασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ δρᾶσις καὶ εὐποιΐα, τῆς ὁποίας πλουσίους τοὺς καρποὺς ἔδρασε καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ γενέτειρα αὐτοῦ νῆρος.

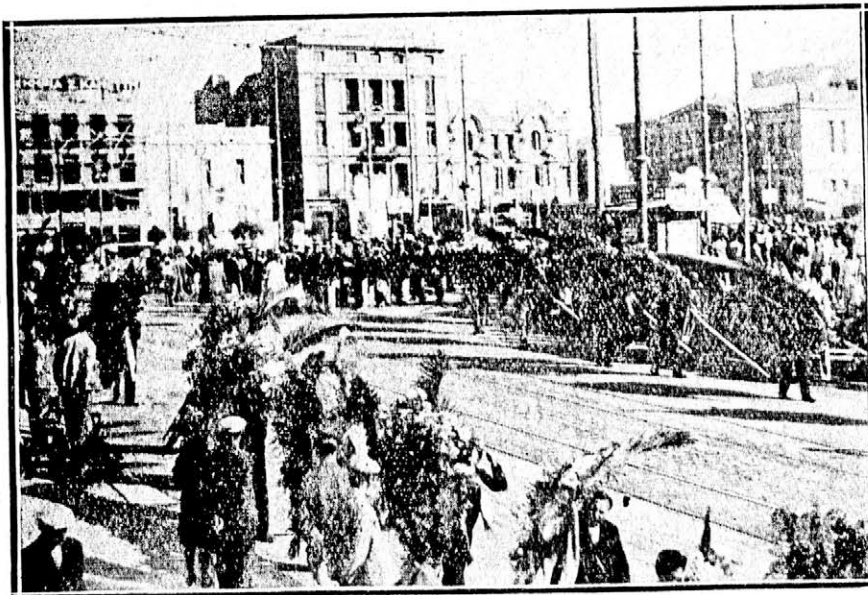
»Ἡ Κοινότης Ποταμοῦ Κυθήρων, τῆς ὁποίας καὶ τὴν ἐντολὴν ἐκτελῶ, θλιβομένη βαθύτατα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς, ἀντὶ στεφάνου ἐπὶ τῆς σοροῦ του, καταθέτει δραχμὰς πεντακοσίας εἰς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον Κυθήρων».

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΙ

Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Εὐδοταθίου Δηλαβέρη κατετίθησαν πολλοὶ στέφανοι καὶ σταυροὶ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην παρὰ τῶν ἑξῆς:

1) Κοινότητος Καραβά Κυθήρων (ἐκ δάφνης κεκαλυμμένον διὰ τουλίον λευκοῦ μὲ μεταξίνας ταινίας ἐφ' ὧν ἀνεγράφοντο τὰ ἑξῆς: «Ἡ Κοινότης Καραβά Κυθήρων τῷ Μεγάλῳ αὐτῆς Εὐεργετῇ Εὐδοταθίῳ Δηλαβέρῃ») 2) Δηλαβερίου Ἱατροῦ Καραβά Κυθήρων (ἐκ δάφνης) 3) Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς Ἀθηνῶν (ἐκ δάφνης) 4) Διδακτικῷ προσωπικῷ καὶ Σχολικῇ Ἐφορείᾳ τοῦ Σχολείου Ποταμοῦ, 5) Πειραιῶν Συνδέσμου 6) Μερόπης καὶ Μηνᾶ Τζωρτζοπούλου, 7) Οἰκογ. Α. Νικολαΐδου 8) Οἰκογ. Α. Σιγάλα, 9) Ζαννείου Νοσοκομείου, 10) Κρίτωνος καὶ Ἀθηνᾶς Δηλαβέρη 11) Οἰκογενείας Βιτσέντζου 12) Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν 13) Κωνστ. Μπάκαλα, 14) Ἑλένης Κωνσταντοπούλου 15) Ἐλευθερίου Κωνσταντοπούλου 16) Οἰκογ. Ι. Ντόλια, 17) Συλλόγου Ἐμπόρων οἰκοδομησίων ὧν Ἀθηνῶν Πειραιῶς, 18) Ε. Περγικῆ καὶ Ν. Ραπτάκη, 19) Τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων Δηλαβέρη 20) Τοῦ προσωπικοῦ τοῦ κεραμοποιείου, 21) Οἴκου Ἀδελ. Μποῦλερ 22) Χαράλ. Δηλαβέρη, 23) Οἰκογ. Α. Ντόλια, 24) Οἰκογ. Κουβεράκη 25) Προσωπικοῦ ἐργοστασίου πλακοποιίας, 26) Οἰκ. Κερασιώτου 27) Οἰκογ. Ἰωαν. Μυλωνοπούλου

Ἐπίσης σταυροὺς κατέθεσαν οἱ κ. κ. Δημ. Μπράβος, Σπυρ. Σάσης, Τάκης Παναγιωτόπουλος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πε-

Ἀπὸ τὴν κηδεῖαν Εὐστ. Δηλαβέρη οἱ Στέφανοι

(Φωτογρ. Σ. Παλλιδᾶ)

τῇ κοινωνίᾳ δρᾶσιν σου, καταθέτει δι' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς σοροῦ σου τὸν στέφανον τοῦτον»

Μετὰ τὸν κ. Στάθην, ὁ δικηγόρος κ. Στιμ. Καψάνης κατέθεσεν στεφάνους ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Καραβά καὶ τοῦ Δηλαβερίου Ἱατροῦ, καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρὸν διὰ τῶν ἑξῆς:

«Τιμημένε Συμπολίτα, Εὐδοτάθιε Δηλαβέρη. Ἡ γενέτειρά σου, ἡ Κοινότης Καραβά τῶν Κυθήρων, καὶ τὸ Δηλαβερίον Ἱατρεῖον τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξες ὁ ἰδρυτής καὶ μοναδικὸς χορηγός, μοὶ ἀνέθηκαν τὴν ἐντολὴν ὅπως, εἰς ἔνδειξιν τῶν πρὸς Σέ αἰώνιων αἰσθημάτων των, εὐγνωμοσύνης, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξες, καταθέσω ἐπὶ τῆς σοροῦ σου, στεφάνους ἐκ δάφνης, καὶ σὲ διαβεβαιώσω κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σου, ὅτι ἡ Κοινότης Καραβά ἡ ὁποία σὲ ἐγνώρισε ὡς προστάτην καὶ εὐεργέτην τῆς, θέλει διατηρήσει ἀληθομόνητον τὴν μεγάλην καὶ εὐεργετικὴν σου δρᾶσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔργα θέλουσιν ἀποτελέσει τὸν σπουδαιότερον σταθμὸν τῆς προόδου καὶ ἐνημερίας τῆς γενετέρας Σου».

Τελευταῖος ὠμίλησεν ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Παναγιώτης Τσιτοῖλιας ὡς ἀν-

ρικῇ Ράλλῃ, Παῦλος Περατικὸς, Πᾶνος Γουτάκης, Χαρ. Κυπριάδης καὶ Δημ. Πλατανιτόπουλος.

ΔΩΡΕΑΙ

Ἐπίσης εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐσταθίου Δηλαβέρη, προσέφερον τὰ ἑξῆς ποσὰ εἰς διαφόρους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς οἱ κάτωθι :

1) Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς—Ἀθηνῶν ἀπέστειλαν δραχ. 500 εἰς τὸ ἐν Κυθήροις Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον ἢ «Μυρτιδιώτισσα». 2) Ὁ Σύλλογος Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ Νυκτερινῇ

Ἐταγγευματικῇ Σχολῇ Πειραιῶς ἐνήφισεν ἀντὶ στεφάνου δραχ. 500 καταβλητέας εἰς ἀναξιοπαθοῦν μέλος του. 3) Ὁ Πειραϊκὸς Σύνδεσμος εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος καθιέρωσεν τὸ Δηλαβέρειον βραβεῖον τὸ ὁποῖον θὰ δίδεται ἐτησίως εἰς τὸν διακρινόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἀπορον μαθητὴν τῆς 5' Τάξεως τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἀπόρων Παίδων διατιθέμενον ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συνδέσμου. 4) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς ἀντὶ στεφάνου ἀπέστειλεν δραχ. 1000 εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον. 5) Ὁ κ. Χριστόδουλος Παπαμιανώλης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πειραϊκὸν Σύνδεσμον δραχ. 500 ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν σχολῶν αὐτοῦ τῶν

ἀπόρων Παίδων. 6) Ἡ Κοινότης Ποταμοῦ δραχ. 500 εἰς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον ἢ «Μυρτιδιώτισσα». 7) Ὁ Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογος Πειραιῶς ἐνήφισεν τὴν διάθεσιν ποσοῦ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ. 8) Ὁ κ. Πέτρος Κοτιάδης ἀπέστειλε δραχ. 500 πρὸς τὸν Πειραϊκὸν Σύνδεσμον ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν αὐτοῦ Σχολῶν τῶν ἀπόρων Παίδων. 9) Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπύρου Κ. Κυβερτάρη προσέφερον δραχ. 500 εἰς τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Περιθάλψεως τοῦ Παιδιοῦ, καὶ 10) Ἡ οἰκογένεια Ἀθαν. Πρωτοψάλτη ἀπέστειλε δραχ. 300 εἰς τὸ ἐν Κυθήροις Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον ἢ «Μυρτιδιώτισσα».

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου, παρὰ τῶν διαφόρων ὁργανώσεων, φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων καὶ Κοινοτήτων, εὐεργετηθεῖσιν παρὰ τοῦτου ἐν ζωῇ ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐξεδόθησαν ψηφίσματα. Ταῦτα πάντα, ἀποτελοῦντα ἀναμφισβήτητον τεκμήριον τῆς γενικῆς ἐκτιμῆσεως ἧς ἀπελάμβανεν ὁ ἐκλιπὼν οὐνοπολίτης μας καὶ τοῦ γενικοῦ πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ του, δημοσιεύμεν κατωτέρω.

Τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος
Πειραιῶς — Ἀθηνῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς Ἀθηνῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυτίμου συμπολίτου μας καὶ μεγάλου Εὐεργέτου

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἀδελφότητος

Ἐψηφίσατο :

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ.

2) Νὰ ἀποσταλῶσιν δραχμαὶ πεντακόσiai (500) πρὸς τὸ ἐν Κυθήροις Φιλόπτωχον ταμεῖον ἢ «Μυρτιδιώτισσα» εἰς μνήμην του.

3) Νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὸν νεκρὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων.

4) Νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Σώματος εἰς ἑνδεῖξιν πένθους ἐπὶ δεκάημερον.

5) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίσιος ἢ σημαία τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τριήμερον.

6) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετὰ τῆς Κυθηραϊκῆς Παροικίας.

7) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Διον. Πετρόχειλος	Ὁ Γραμματεὺς Σταμ. Καψάνης
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Θεόδωρος Τζέτζος	Ὁ Ταμίας Π. Κασσίδιος

Τὰ μέλη : Μ. Τζωρτζόπουλος Π. Καψάνης, Ἐμ. Καρατζᾶς, Ἐμ. Στάης, Ἀχιλ. Κοίθαρης, Ἰω. Μαλάνος, Νικ. Κορωνάιος, Ἀλκ. Μανέας.

Τῆς Κοινότητος Καραβᾶ
Κυθάρων.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Καραβᾶ Κυθάρων συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Ἀριστείδου Διακοπούλου, Θεοδώρου Τζωρτζόπουλου, Γεωργίου Ζαντιώτου καὶ Ἀλεξίου Τζωρτζοπούλου.

Συνελθὼν ἐκτάκτως εἰς συνεδρίασιν ἐν Καραβᾷ τῇ 2 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1932 ἔτους.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου αὐτῆς Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

Ψηφίζει :

1ον Νὰ κατατεθῇ πολυτίμος στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος Μεγάλου εὐεργέτου Κοινότητος Καραβᾶ Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

2ον Νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν τὰ μέλη τῆς Κοινότητος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς.

3ον Νὰ ἐκφρασθοῦν τηλεγραφικῶς τὰ συλλυπητήρια τῆς Κοινότητος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

4ον Νὰ κρούνται πενήθμως οἱ κώδωνες τῶν ἱερῶν ναῶν Ἀγίου Χαραλάμπους καὶ Δεσποίνης.

5ον Νὰ ἀργήσῃ τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα ἐπὶ τριήμερον.

6ον Νὰ ἀναρτηθοῦν αἱ σημαῖαι ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους μεσίσιτοι.

7ον Νὰ ψαλῇ Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Χαραλάμπους ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος μεγάλου εὐεργέτου Κοινότητος Καραβᾶ Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

8ον Νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος, καὶ

9ον Νὰ δημοσιευθῇ τὸ ψηφίσμα εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Τύπον.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΑΡ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη : Θ. Τζωρτζόπουλος, Γ. Ζαντιώτης, Α. Τζωρτζόπουλος.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Καραβᾷ αὐθιγόν.

Ὁ Γραμματεὺς
Π. ΚΟΡΩΝΑΙΩΣ

Τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου

«Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων»

Τὸ Συμβούλιον τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου «Ἅγιος Σπυρίδων» συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου Εὐσταθίου Δηλαβέρη δι' ἧς κατέλειπεν εἰς τὸ ἴδρυμα δραχ. 50000.

Ψηφίζει :

Εὐγνωμότως ἀποδεχόμενον τὸ κληροδότην ποσὸν ἀνακηρύσσει τοῦτον Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐγκρίνει τὴν ἀνάρτησιν τῆς εἰκόνας του ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματός του ἐν τῇ σχετικῇ στήλῃ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν.

Ἐγκρίνει ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπονέμηται βραβεῖον δραχ. 500 εἰς ἀρι-

στεύσασαν μαθήτριάς εἰς μνήμην Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

Παρακαλεῖ τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον αὐτοῦ ὅπως ἐκφράσῃ ἐγγράφως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Εὐεργέτου σὺν τῇ ἀποστολῇ ἐνυπογράφου τοῦ παρόντος.

Ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τοῦ Πειραιικοῦ τύπου.

Πειραιεὺς τῇ 4 Αὐγούστου 1932

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη :

Ἄννα Σκοπελίτου, Σοφ. Γιαννοπούλου, Μαρία Σ. Παναγιωτοπούλου, Φιλ. Καραλῆ, Ζωὴ Τσιγγούνη, Α. Θεριοπούλου, Μαρ. Ζαγορά, Δ)νὶς Δρίτσα, Σπυρ. Πλειαδάκης.

Τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου

Γηροκομείου.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου Γηροκομείου συνελθούσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ δημοσίευσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου Εὐσταθίου Δηλαβέρη δι' ἧς κατέλειπεν εἰς τὸ Ἰδρυμα δραχ. 50.000.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

Εὐγνωμόνως ἀποδεχομένη τὸ κληροδοτηθὲν ποσὸν ἀνακηρύσσει τοῦτον Εὐεργέτην τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐγκρίνει τὴν ἀνάρτησιν τῆς εἰκόνης του ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἐφορείας ὡς καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματός του ἐν τῇ σχετικῇ μαρμαρίνῃ στήλῃ τῶν Εὐεργετῶν.

Παρακαλεῖ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον ὅπως ἐκφράσῃ ἐγγράφως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Εὐεργέτου σὺν τῇ ἀποστολῇ ἀντιγράφου τοῦ παρόντος.

Ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος διὰ τοῦ Πειραιικοῦ Τύπου.

Πειραιεὺς τῇ 4 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δημήτριος Λυγινός

Τὰ Μέλη

Εὐδότης Στρατήκης, Ἀγγελῆς Παπαγγελῆς, Γρηγόριος Γαλακᾶτος, Κωνσταντῖνος Μέρμηγκας, Παναγ. Μώτης.

Τοῦ Συνλλόγου ὁ «Πανάγιος Τάφος»

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνλλόγου ὁ «Πανάγιος Τάφος» Πειραιῶς

συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιλέκτου αὐτοῦ μέλους Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

2) Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ μεταστάντος.

3) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα ἐν τῇ ἐφημερίδι «Σφαῖρα».

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Α. Μπράδος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γεώργ. Κατσούδας

Τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου συνελθὼν σήμερον εἰς ἐκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐσταθίου Κ

μεταστάντος εἰς τὸν διακριθησόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἄπορον μαθητὴν τῆς στ' τάξεως τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἀπόρων Παίδων κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

6) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ μεταστάντος εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μεγάρου

7) Νὰ σταλῇ συλλυπητήριον ἐγγράφον μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

8) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ρεδιάδης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Π. Ζολώτας

Τοῦ Συνλλόγου τῶν Ἐμπόρων
οἰκοδομησίων ὑλῶν
Ἀθηνῶν - Πειραιῶς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνλλόγου τῶν Ἐμπόρων Οἰκοδομησίων

ὑλῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, συνελθὼν ἐκτάκτως ἅμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιλέκτου μέλους αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν πρώτων συντελεστῶν τοῦ ἐμπορίου οἰκοδομησίων ὑλῶν ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν ἐκφορὰν.

3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνλλόγου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

4) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίσιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνλλόγου.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τῆς Ἐφημερίδος «Σφαῖρας».

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜΟΣΘ. Ι. ΜΠΟΥΚΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

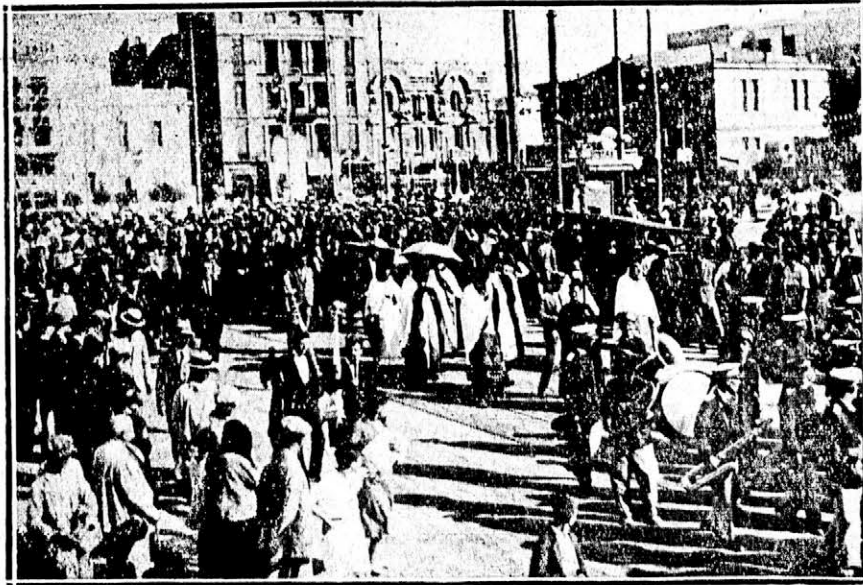
ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΛΑΡΟΣ

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ν. Κοσμῆς, Δημ. Ἀναστασάκης, Παν. Γιολδάσης, Θεμιστοκλῆς Βουτσαράς, Γερώνυμος Βεντούρης, Πέτρος Βασάλος, Ἰωάννης Μαλάνος, Γεράσιμος Ραπτόπουλος, Κοσμάς Κατράκης καὶ Ἰωάννης Πετρόπουλος.

Τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου
Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου, συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ δημοσίευσιν τῆς διαθήκης

Ἡ κηδεῖα

(Φωτογ. Σ. Ψαλιδᾶ)

Δηλαβέρη, Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Συνδέσμου περιβαλόντος τὸ ἔργον αὐτοῦ δι' ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως καὶ στοργῆς καὶ προσενηγκόντος αὐτῷ ἐπὶ μακρᾷ ἔτη ὑψίστης ὑπηρεσίας πρὸς εὐδόωσιν τῶν κοινωφελῶν σκοπῶν του, εὐγνωμόνως τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίσιος ἡ σημαία ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τριήμερον.

2) Νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδεῖας.

3) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.

4) Νὰ παρακολουθήσῃ ἐν σώματι τὴν κηδεῖαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, αἱ Ἐπιμελητεῖαι τῶν Τμημάτων καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.

5) Νὰ διατίθῃται ἐτησίως χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συνδέσμου διὰ Δηλαβέρειον Βραβεῖον εἰς μνήμην τοῦ

τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου καὶ ἐταίρου τοῦ ἰδρύματος Εὐσταθίου Δηλαβέρη, δι' ἧς οὗτος κατέλειπεν εἰς τὸ ἱδρυμα δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000).

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Εὐγνωμόνως ἀποδεχόμενον τὸ κληροδοτηθὲν ποσὸν ἀνακηρύσσει τοῦτον Μεγάλον Εὐεργέτην τοῦ ἰδρύματος.

2) Ἐγκρίνει τὴν ἀναγραφὴν τοῦ δνόματός του χουσοῖς γράμμασι ἐν τῇ σχετικῇ μαρμαρίνῃ στήλῃ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν.

3) Παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως ἐκφράσῃ ἐγγράφως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἰδρύματος πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Εὐεργέτου, σὺν τῇ ἀποστολῇ ἀντιγράφου τοῦ παρόντος.

καὶ 4) Ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος διὰ τοῦ Πειραιικοῦ Τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 5 Αὐγούστου 1932

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΑΛΑΜΙΔΗΣ

Τὰ Μέλη :

Κ. Σγούτας, Ν. Μαζαράκης, Γ. Μάγκος, Σόλων Τσιάκος, Στῆφ. Κυδωνάκης, Μιχ. Ἐλευθερίου, Ε. Καραμάλης.

Τῆς Ἀντιδημοτικῆς Ἐταιρίας
Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀντιφθισικῆς Ἐταιρίας Πειραιῶς συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ τῶν Δωρητῶν τῆς Ἐταιρίας

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως :

1) Νὰ ἀναρτήσῃ μεσίστιον τὴν σημαίαν εἰς τὸ ἱατρεῖον καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφοράς.

2) Νὰ παραμείνῃ κλειστὸν τὸν Διαγνωστικὸν Ἰνστιτούτον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὰ θερμώτατα αὐτοῦ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ Πρόεδρος

ΑΓΓ. ΠΑΠΑΤΕΣΤΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΜΙΧ. ΜΑΝΟΥΣΚΟΣ

Τοῦ Συλλόγου Ἰδιωτικῶν Ὑπολλήλων
καὶ Νυκτερινῶν Ἐπαγγελματικῶν
Σχολῶν.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν Νυκτερινῶν αὐτοῦ Σχολῶν, συνελθόντα ἐν ἐκτάκτῳ αὐτῶν συνεδριάσει καὶ ἀκούσαντα τὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου γενομένην ἀγγελίαν τοῦ θανάτου τοῦ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

πολλὰ καὶ ποικιλοτρόπως βοηθήσαντος τόσοσιν τὸν ἡμέτερον Σύλλογον ὅσον καὶ τὰς Νυκτερινὰς αὐτοῦ Σχολὰς.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

α'. Νὰ παρακολουθήσῃ ἀμφότερα τὰ Συμβούλια τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ.

β'. Νὰ παρακληθῶσιν οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ ὅπως παρακολουθήσῃ καὶ οὗτοι τὴν ἐκφορὰν.

γ'. Νὰ διακαποῦν αἱ συνεδριάσεις καὶ νὰ ἀναρτηθῶσιν μεσίστιοι αἱ σημαῖαι τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν Σχολῶν ἐπὶ 10ῆμερον εἰς ἔνδειξιν πένθους.

δ'.) Νὰ ἀποσταλῶσιν συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

ε'.) Ἀντὶ στεφάνου νὰ καταβληθῶσιν 500 δρ. εἰς ἀναξιοπαθοῦν μέλος τοῦ Συλλόγου μας.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου

ΗΛ. ΠΑΝΙΤΣΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Διοικ. Ἐπιτροπὴν τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν

Ὁ Πρόεδρος

ΕΜΜ. Δ. ΜΑΣΤΟΡΗΣ

Τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου
Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ ἰδρύματος ἐπὶ τριήμερον.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τὸ Δ. Συμβούλιον.

3) Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Πειραιικοῦ Τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ
Συλλόγου Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον 2αν Αὐγούστου 1932, ἡμέραν Τρίτην ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Βιομηχανικοῦ κλάδου αὐτοῦ Εὐσταθίου Κ. Δηλαβέρη.

Ψ η φ ί ζ ε ι :

1) Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδεῖας.

2) Ὅπως τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτοῦ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος.

3) Ὅπως διατεθῇ εἰς μνήμην αὐτοῦ χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

4) Ὅπως ἀποσταλῶσι θερμὰ συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος.

5) Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψηφίσμα διὰ δύο Πειραιϊκῶν ἐφημερίδων.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΧΡ. ΚΑΡΑΜΑΝΩΦ ΓΡ. Ε. ΑΥΤΣΙΚΑΣ

Τοῦ Ζαννείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
Πειραιῶς.

Τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Ζαννείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Νοσοκομείου.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἐ ψ ή φ ι σ ε ι :

1) Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ στεφάνου.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν Κηδεῖαν αὐτοῦ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἰδρύματος

3) Νὰ ψάλλεται ἐπὶ 40ῆμερον δέσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Νοσοκομείου ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ὁποίου εἰσέφερεν ὁ μεταστάς.

4) Νὰ σταλῶσι συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 1 Αὐγούστου 1932

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς

Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου

ΑΘΑΝ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη: Δ. Τσοχώνης, Π. Λεξός, Δ. Πολυμερόπουλος, Π. Λογοθέτης.

Τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
Πειραιῶς.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς συνελθὼν κατόπιν ἐπείγουσας προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Θεοφίλου Φεράλλη εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν σήμερον 2αν Αὐγούστου 1932 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τῆς πόλεως παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθ. Μιαούλη ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιλέκτου πολίτου

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἀποφαινεται παμψηφεί

1) Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου.

2) Ὅπως Ἀντὶ στεφάνου δοθῶσιν εἰς τὸ Ἰζάνειον Νοσοκομεῖον δραχμαὶ χίλια.

3) Ὅπως τιμῆς ἔνεκεν συνοδεύσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἡ Φιλαρμονικῆ τοῦ Δήμου Μουσικῆ.

4) Ὅπως διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Σώματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

5) Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Πειραιϊκοῦ Τύπου

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἀνθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Δήμαρχος
Θ. ΦΕΡΑΛΛΗΣ Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. ΑΣΤΡΟΥΛΑΚΗΣ

Οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΠΙΘΥΜΙΑΙ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Αμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη καὶ μετὰ τὴν κηδείαν αὐτοῦ, προσήχθησαν πρὸς δημοδιεύθυνσιν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν αἱ ἐνώπιον Συμβολαιογράφων συνταχθέναι ἢ κατατεθεῖναι διαθήκαι τοῦ μεταφάντος. Οὕτω δὲ ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς μία ἰδιόγραφος διαθήκη χρονολογούμενη ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1930, ἑτέρα διαθήκη ὑπ' ἀριθ. 5661 τῆς 20 Μαρτίου 1932 συνταχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Γ. Καδάνη καὶ εἰς κωδικολλῶς ὑπ' ἀριθ. 5668 τῆς 28 Μαρτίου συνταχθεῖς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου, ὑπὸ δὲ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐδημοσιεύθη ἡ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Οἰκονομοπούλου συνταχθεῖσα διαθήκη ὑπ' ἀριθ. 136.787 τῆς 13 Ἰουνίου 1931. Ὁ πλοῦτος τῶν δόμων διαθηκῶν ἐδημιουργήσεν ζήτημα περὶ τοῦ ποῖα ἐκ τούτων ἰσχύει ὡς τελευταία θέλησις καὶ συνεπὶς ποίας αἱ διατάξεις θὰ ἰσχύσωσιν. Κατὰ νόμον ἐπὶ παρομοίας περιπτώσεως ἰσχύει ἡ χρονολογικῶς τελευταία διαθήκη διότι αὐτὴ πρᾶγματικῶς ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου, πολλὴ δὲ περιδότερον ἐὰν περιλαμβανῇ ἐν ἐαυτῇ διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας ὁ διαθέτης νὰ ἀκυρώσῃ τὰς προηγουμένας διαθήκας του. Τούτων ὅθεν δοθέντων καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τελευταίαν διαθήκην τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη περιελάβε διατάξιν ἀκυρώσεως πάσης προηγουμένης διαθήκης του, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὡς τελευταίαν ἐπιθυμίαν του τὴν διαθήκην καὶ τὸν κωδικολλῶν τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Γεωργίου Καδάνη.

Τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὸν κωδικολλῶν δημοσιεύμεν κατωτέρω.

Ἀριθμὸς 5661

Διαθήκη

Ἐν Πειραιεὶ σήμερον τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1932 ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῇ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σωκράτους ἀρ. 52 κειμένη οἰκίᾳ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κ. Εὐσταθίου Δηλαβέρη εἰς ἣν κληθεῖς μετέβην ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Πειραιῶς Γεωργίου Ἰωάννου Καστάνη ἐδρεύοντος ἐνταῦθα παρουσία καὶ τῶν γνωστῶν μοι μαρτύρων τῶν κ. κ. Μιχαὴλ Λεωνίδα Καραντῶν ἱατροῦ, κατοίκου Πειραιῶς, 2ον) Κωνσταντίνου Γεωργίου Παππαδέα μηχανικοῦ κατοίκου ὡσαύτως Πειραιῶς καὶ 3ον) Γρηγορίου Λυκούργου Ζευγολῆ καλλιτέχνη γλύπτου, κατοίκου Ἀθηνῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνγλίκων, χριστιανῶν ὁρθοδόξων καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς περίπτωσιν τινὰ ἀνικανότητος ἢ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ Νόμῳ Γ. Ψ. Π. οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ ἐξαιρέσειν νόμιμον, ἐνεφανίσθη ὁ πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας γνωστός καὶ μὴ ἐξαιρετός κ. Εὐστάθιος Κυριάκου Δηλαβέρη, ἐργοστασιάρχης

βιομήχανος κάτοικος Πειραιῶς (ὁδὸς Σωκράτους 52) καταγόμενος ἐκ Καρραβά Κυθήρων ἐνθα καὶ ἐγεννήθη ἔτων ὡς ἐδήλωσεν οὗτος 77, ἄσχετος δὲ πάσης συγγενείας καὶ σχέσεως εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ Νόμῳ Γ. Ψ. Π. καὶ μὴ ὑποκείμενος εἰς ἐξαιρέσειν τινὰ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συντάξῃ ἐνώπιόν μου ὡς Συμβολαιογράφου τὴν διαθήκην του καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς τῶν αἰσθησέων του στερεῖται. Πεισθεὶς περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς διαθέσεώς του ταύτης καὶ ὅτι ὁ ὡς ἄνω διαθέτης ἔχει σώας τὰς φρένας καὶ τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ ὑγιεῖς καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς τῶν αἰσθησέων του στερεῖται ἀπεμάκρυνα ἐκ τοῦ δωματίου ἐνθα συντάσσω τὴν παρούσαν μου (Μεσαῖος ὄροφος δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ δωματίῳ) πάντας τοὺς παρενρισκομένους καὶ ἀφοῦ παρέμεινα ἐν τῷ δωματίῳ μόνος μετὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ διαθέτου, ὑπέδειξα εἰς τοὺς μάρτυρας ὅτι δέον νὰ ὀρκισθῶσιν, οὗτοι δὲ θέντες τὴν δεξιὰν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὀρκίσθησαν ἐνώπιόν μου καὶ τοῦ διαθέτου ὅτι θὰ τηρήσωσι μυστικὰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης διαθήκης μέχρι δημοσιεύσεώς της. Εἰτα ἐκάλεσα τὸν διαθέτην ὅπως ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν τελευταίαν αὐτοῦ βούλησιν. Οὗτος δὲ ἡρέμως καὶ προφορικῶς ἤρξατο λέγων τὰ κατωθὶ ἅτινα καὶ καταχωρίζω ἐνταῦθα εἰς πρῶτον πρόσωπον.

Διορίζω καὶ ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου ἐπὶ τῆς μετὰ τὸν θάνατόν μου εὐεργετησομένης περιουσίας μου, ὡς αὕτη κατωτέρω ἐκτίθεται, τὸν υἱόν μου Κρίτωνα Δηλαβέρην ὃν ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐπὶ τῆς κατωτέρω ρητῶς ἀναγραφόμενης περιουσίας μου, ἥτις ὑπερκαλύπτει τὴν νόμιμον τούτου μοῖραν καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθῶντας περιορισμοὺς καὶ αἰρέσεις ἐπὶ τῆς περιουσίας ἣν ἐγκαταλείπω αὐτῷ πλέον τῆς νομίμου μοίρας. "Ἦτοι τὸν υἱόν μου τούτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀκολουθῶν περιουσίας μου καὶ ἥτις ὑπερκαλύπτει τὴν νόμιμον τούτου μοῖραν. 1ον) Ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σωκράτους ἀρ. 52 κειμένης τριορόφου οἰκίας μου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων, παρακολουθημάτων περιοχῆς καὶ οἰκοπέδου της. 2ον) Ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν πλατεῖαν Καραϊσκάκη καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀριστείδου καὶ Λεωχάρους κειμένης διορόφου οἰκίας μου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων, παρακολουθημάτων καὶ οἰκοπέδου της. 3ον) Ἐπὶ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ κτήματός μου μεθ' ὅλων τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ ὑπαρχόντων ἐγκαταστάσεων, οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδου του, ὅπερ κτῆμα ἡγόρασα

παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5565 παρελθόντος ἔτους πωλητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Γεωργίου Καστάνη. 4ον) Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως ἐξ ἀδιαίρετου (τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἐξ ἀδιαίρετου ἀνηκόντος εἰς τὸν ἀδελφόν μου Χαράλαμπον Δηλαβέρην) τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Διονυσίου κειμένου κτηματός μου ἐνθα σήμερον λειτουργεῖ τὸ κατάστημα πωλήσεως οἰκοδομησίων ὕλων τῆς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Χαράλαμπος Δηλαβέρη ὑφισταμένης ὁμορρυθμὸν ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εὐστάθιος καὶ Χαράλαμπος Δηλαβέρη» μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της καὶ λοιπῆς περιοχῆς της ὡς τὸ κτῆμα μου τοῦτο ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται σήμερον καὶ 5ον) ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν τῶν ὡς ἄνω οἰκίῳν μου καὶ τῶν εἰς μετοχὴν ἢ εἰς διαφόρους μετοχὰς εὐεργετησομένων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου χρημάτων μου, τῶν ἀπαιτήσεων μου κατὰ τρίτων ἐνυποθήκων καὶ μὴ τοιούτων, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιουσίας μου μὴ εἰδικῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἀναφερομένης καὶ ἅτινα ἅπαντα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατωτέρω δι' ἀγαθοεργῶς σκοποὺς κληροδοτημάτων μου, ὑπερκαλύπτουσιν ὡς ἀνωτέρω εἶπον τὴν νόμιμον τούτου μοῖραν. Ἐπιθυμῶ ὅπως καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου ἐξακολουθήσωσιν αἱ ἐργασίαι τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀμφοτέρων τῶν ἐπιχειρήσεων μου, ἥτοι τὸσον τοῦ ἐργοστασίου Κεραμοποιίας γαλλικῶν κεράμων ὅπερ ἔχω ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν συνοικίαν Λεύκας καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θηβῶν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν μου, ὅσον καὶ τοῦ ἐργοστασίου Πλακοποιίας ὅπερ ἔχω ἐξ ἡμισείας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Χαράλαμπος Δηλαβέρη, χωρὶς ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων μου τούτων νὰ ἐπελθῇ οἰαδήποτε ἄλλη μεταβολὴ πλὴν τῶν ὅσων διὰ τῆς παρουσίας μου ρητῶς καθορίζω, τούτου ἕνεκεν ἀπαγορεύω εἰς τὸν υἱόν μου Κρίτωνα ὅπως ἐκποιήσῃ ἢ ἐπιβάλλῃ οἰονδήποτε ἐμπράγματον ἢ ἐνοχικὸν δικαίωμα καθ' ὅλον τὸ εἰκοσαετὲς χρονικὸν διάστημα ἐπὶ τῶν μεριδίων ἅτινα κατωτέρω ἐγκαταλείπω εἰς αὐτόν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπιχειρήσεων μου τούτων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου τὸν υἱόν μου Κρίτωνα Δηλαβέρην, ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν περιουσιακῶν μου στοιχείων ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου τῆς περιουσίας μου ταύτης ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου μου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅσως ἐὰν ὁ κληρονόμος μου οὗτος θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ τὴν κατωτέρω περιουσίαν μου πλέον τῆς ὡς ἄνω νομίμου μοίρας παραδεχθῇ καὶ τὰ διὰ τῆς παρουσίας μου

διατασσόμενα βάρη, αιώσεις, και προθεσμίας ἐπὶ τῆς κατωτέρω περιουσίας μου, ἄλλως νὰ περιορίζεται οὗτος εἰς τὴν ἀνωτέρω νόμιμον αὐτοῦ μοίραν. Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ὁθεν προϋποθέσεις ἐγκαθιστῶ τὸν υἱὸν μου τοῦτον κληρονόμον μου ἐπὶ τῶν ἐξῆς εἰσέτι περιουσιακῶν μοι στοιχείων, ἦτοι: 1) Ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἐμὲ μεριδίου καὶ ἐφ' ἀπάντων τῶν δικαιοματίων ἅτινα κέκτημαι ἐπὶ τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐδρευούσης ὁμορροῦθμον ἐμπορικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εὐδοτάθιος καὶ Χαράλαμπος Δηλαβέρης» τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5660 ἐν. ἔτους ἐταιρικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς κ. Γεωργίου Καστάνη καὶ οὗτινος συμβολαίου εἶχον προηγηθῇ τὸ ἀπὸ 31ης Μαΐου τοῦ ἔτους 1931 ἰδιωτικὸν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Χαράλαμπους συμφωνητικὸν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 45.842 τῆς 9ης Μαΐου τοῦ ἔτους 1931 ἐκχωρητήριον συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντίνου Ρούσσου, δι' οὗ συμβολαίου ἐκανονίσθησαν ὁριστικῶς αἱ μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου τούτου περιουσιακαὶ σχέσεις μας. Ἐκ τῆς ἐταιρίας ταύτης ὡς ἄνω εἴρηται ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εὐδοτάθιος καὶ Χαράλαμπος Δηλαβέρης» τὸ ἀνήκον εἰς ἐμὲ ἐταιρικὸν μερίδιον ἐκ τῶν μηχανημάτων αὐτῆς καὶ τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῆς, ἐμπορευμάτων ἴσου χρηματικοῦ ποσοῦ τῶν εὐρεθησομένων τοιούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου μείνῳσιν ἀναπαλλοτριῶτα καθ' ὅλον τὸ εἰκοσαετὲς χρονικὸν διάστημα. 2) Ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἐμὲ ἡμίσεως ἐξ ἀδιαίρετου μεριδίου (τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀνήκοντος εἰς τὸν ἀδελφόν μου Χαράλαμπον Δηλαβέρην) τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀγίου Διονυσίου, Χαϊδαρίου καὶ Κάτωρος περιμανδρωμένου οἰκοπέδου μου ἐκτάσεως πῆχων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν τεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα δύο (4882) πλέον ἢ ἑλαττον ἢ ὅσης τοῦτο ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται σήμερον ἐκτάσεως μεθ' ὅλων τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὑπαρχόντων σήμερον κτισμάτων καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων, ἅτινα ἅπαντα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀπαρτίζουν νῦν τὸ ἐργοστάσιον Πλακοποιίας. 3) Ἐπὶ τῶν πενήκοντα ἑκατοστῶν (50)100) ἐξ ἀδιαίρετου τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Λεύκα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θηβῶν κειμένου μεγάλου οἰκοπέδου μου ἐκτάσεως πῆχων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν τριάνκοντα δύο χιλιάδων ἑπτακοσίων (32.700) πλέον ἢ ἑλαττον τελείως περιμανδρωμένον, πλέον ἢ ἑλαττον ἢ ὅσης τοῦτο ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται σήμερον ἐπιτοπίως ἐκτάσεως μεθ' ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ὑπαρχόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου ἐγκαταστάσεων, οἰκοδομημάτων, κλιβάνων, μηχανημάτων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων πάσης φύσεως ἐργαλείων καὶ πραγμάτων ἅτινα ἅπαντα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀπαρτίζουν σήμερον τὸ ἐργοστάσιόν μου Κεραμοποιίας γαλλικῶν κεράμων. 4) Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως

ἐξ ἀδιαίρετου ἦτοι τῶν 50)100) τῶν κατὰ τὴν θέσιν Καλογρέζα καὶ Κουκουβίων, ἀγρῶν μου ἐμφαινομένων εἰς τὰ λογιστικά μου βιβλία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγροὶ Χαλανδρίου» ἐξ ὧν ἀνορύσσεται χῶμα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου μου Κεραμοποιίας. Ἀπαγορεύω εἰς τὸν υἱὸν μου τοῦτον καθ' ὅλον τὸ εἰκοσαετὲς χρονικὸν διάστημα νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τρίτον τινά, οἷονδῆποτε ἰδανικὸν μερίδιον ἐκ τῶν ὡς ἄνω καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀναπαλλοτριῶτον ἐγκαταλειφθέντων αὐτῷ περιουσιακῶν μοι στοιχείων ἐμφαινομένων ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α.Β.Γ.Α. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτων ὀρίζω ὅπως πᾶσα πώλησις αὐτῶν πρὸς πάντα τρίτον ὑπὸ οἷονδῆποτε ὁρους καὶ ὑπὸ οἰασδῆποτε συνθήκας καὶ ἂν τυχὸν ἤθελε λάβῃ χώραν ἢ πᾶσα ἄλλη ἐμπράγματος ἢ ἐνοικιῇ σύμβασις ἢ τις ἤθελε τυχὸν ἐκθέσῃ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν ὡς ἄνω καὶ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α.Β.Γ.Α. περιουσίαν μου ἔσεται ἄκυρος. Διαρροῦσης τῆς εἰκοσαετοῦς χρονικῆς περιόδου, ἐὰν τυχὸν ὁ υἱὸς μου οὗτος ἤθελε συνάψῃ δάνειον τι οἷονδῆποτε ἢ ἤθελε τυχὸν ὀφείλῃ πρὸς τρίτον τινά οἷονδῆποτε χρηματικὸν ποσόν, δεδομένου ὄντος ὅτι ἡ ἐγκατάστασίς του ὡς κληρονόμου μου ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν μοι τούτων στοιχείων διατελεῖ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀναπαλλοτριῶτον αὐτῶν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου μου, ἀπαγορεύω ὅπως πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τοιαύτης τυχὸν ὀφειλῆς του ἐγγραφῇ ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν μου τούτων στοιχείων οἰαδῆποτε προσημείωσις ἢ ὑποθήκη ἢ κατάσχεσις, πᾶσα δὲ τυχὸν τοιαύτη ἐγγραφησομένη ἔσεται ἄκυρος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς νομικῆς συνεπειᾶς. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰκοσαετοῦς χρονικῆς περιόδου ὁ υἱὸς μου οὗτος ἤθελεν ἀποκτήσῃ φυσικὰ τέκνα νόμιμα, τότε ὀρίζω ὅπως ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα αὐτῷ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀναπαλλοτριῶτον ὡς ἄνω περιουσία μου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α.Β.Γ.Α. περιέλθῃ κατὰ φιλήν κυριότητα εἰς τὰ τέκνα του ταῦτα, κατ' ἴσας μοίρας εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ὁ δὲ υἱὸς μου Κρίτων νὰ παρακρατήσῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς του τὴν ἐπικαρπίαν τῶν περιουσιακῶν μου τούτων στοιχείων, ἅμα δὲ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἡ ἐπικαρπία αὕτη νὰ ἐνοῦται μετὰ τῆς φιλῆς κυριότητος τῶν τέκνων του. Ἐὰν τυχὸν ὁ υἱὸς μου οὗτος ἤθελε τυχὸν, ὃ μὴ γένοιτο, ἀποβιώσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὀρισθείσης εἰκοσαετοῦς χρονικῆς περιόδου ἄνευ τέκνων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀρίζω ὅπως ἡ περιουσία μου αὕτη ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α.Β.Γ.Α. ἀναγραφόμενῃ ἐν τῇ παρουσίᾳ μου περιέλθῃ εἰς τὸν ἀδελφόν μου Χαράλαμπον Δηλαβέρην, ἢ τοῦτον τυχὸν μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Εὐδοτάθιον Δηλαβέρην, καὶ δι' ὃν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἰσχύῃ ὁ ὅρος τοῦ ἀναπαλλοτριῶτον τῆς περιουσίας μου ταύτης καθ' ὅλην τὴν εἰκοσαετὴ χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ θανάτου μου. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὅπερ καὶ εὐχομαι ὁ υἱὸς μου Κρίτων ἤθελεν ἐπι-

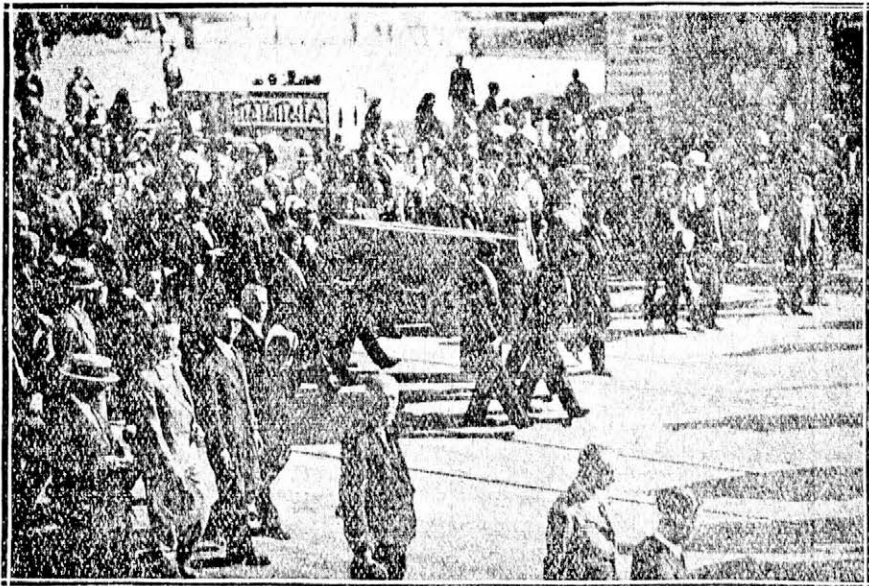
λῆσῃ πέραν τῶν εἴκοσι ἐτῶν καὶ δὲν ἤθελεν ἀποκτήσῃ τέκνα, τότε αἴρεται πᾶς περιορισμὸς τεθείς ὑπὸ τῆς παρουσίας μου ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιουσιακῶν μοι στοιχείων, ὁ δὲ υἱὸς μου οὗτος καθίσταται ἄνευ οὐδενὸς πλέον ὅρου τέλειος κύριος καὶ κάτοχος καὶ τῶν περιουσιακῶν μου τούτων στοιχείων. Συνιστῶ εἰς τὸν υἱὸν μου ὅπως μετὰ πνεύματος ἀγάπης καὶ εὐλκρινοῦς συνεργασίας διεξαγάγῃ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐργοστασίου μου Κεραμοποιίας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἐργοστάσιῳ τούτῳ συγκυρίων, οὐς διὰ τῆς παρουσίας μου καθορίζω κατωτέρω ὡς κληροδόχους μου ἐπὶ ὀρισμένων ἰδανικῶν μεριδίων ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου τούτου. Λόγω τῶν πολλῶν καὶ ἀνεκτιμῆτων ὑπηρεσιῶν ἃς ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἔτη μοὶ παρέσχον ὁ ἀδελφός μου Χαράλαμπος Δηλαβέρης ἐργαζόμενος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μου μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως καὶ πραγματικοῦ ἀδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης πρὸς ἐπαύξηνσιν τῆς περιουσίας μου καὶ λόγῳ τῶν πολλῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἔχω πρὸς αὐτόν, εἰς ἀνταπόδοσιν ὅλων αὐτῶν κληροδοτῶ πρὸς τὸν ἀδελφόν μου τοῦτον Χαράλαμπον Δηλαβέρην τὸ ἐν τέταρτον ἐξ ἀδιαίρετου ἦτοι τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ 25 % τοῦ ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν θέσιν Λεύκα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θηβῶν κειμένου μεγάλου οἰκοπέδου μου ἐκτάσεως πῆχων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν τριάνκοντα δύο χιλιάδων ἑπτακοσίων (32.700) πλέον ἢ ἑλαττον ἢ ὅσης τοῦτο ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται σήμερον ἐπιτοπίως ἐκτάσεως μεθ' ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ὑπαρχόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου ἐγκαταστάσεων, οἰκοδομημάτων, κλιβάνων, μηχανημάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων πάσης φύσεως ἐργαλείων καὶ πραγμάτων, ἅτινα ἅπαντα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀπαρτίζουν σήμερον τὸ ἐργοστάσιόν μου Κεραμοποιίας Γαλλικῶν κεράμων καὶ ἅτινα ἰδανικὰ μερίδια ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου δύναται οὗτος νὰ νέμῃται διακατέχῃ καὶ διαθέτῃ κατὰ πλήρως ἰδιοκτησίας δικαίωμα καὶ ἄνευ ὅρου. Ἐπίσης εἰς τὸν ἀδελφόν μου τοῦτον κληροδοτῶ τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ 25 % ἐξ ἀδιαίρετου τῶν κατὰ τὴν θέσιν Καλογρέζα καὶ Κουκουβίων, ἀγρῶν μου ἐμφαινομένων εἰς τὰ λογιστικά μου βιβλία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγροὶ Χαλανδρίου» ἐξ ὧν ἀνορύσσεται χῶμα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου μου Κεραμοποιίας, καὶ ἅτινα ὡσαύτως μερίδια τῶν ἀγρῶν μου τούτων δύναται οὗτος νὰ νέμῃται καὶ διαθέτῃ κατὰ πλήρως ἰδιοκτησίας δικαίωμα καὶ ἄνευ ὅρου. Ἐπίσης λόγω τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν ἃς μοὶ προσέφερον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐργοστάσιῳ μου Κεραμοποιίας ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοιούτου τῆς πλακοποιίας οἱ κ. κ. Χριστόδουλος Θεοχάρους Παπαμανώλης καὶ Βασίλειος Χρήστου Ἰακωβίδης οἱτινες ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν εἰργάσθη παρ' ἐμοὶ τιμῶς, εὐλκρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως προ-

ωθήσαντες και οὔτοι ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶντας ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεις μου, κληροδοτῶ εἰς αὐτοὺς τὰ εἰκοσι πέντε ἑκατοστὰ (25 %) ἥτοι ἀνά δώδεκα μισῆκατοστὰ εἰς ἕκαστον ἐξαυτῶν ἐκτοῦ ὡς ἄνω εἴρηται γὰρ τὴν θέσιν Λεύκα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θηβῶν κειμένου μεγάλου οἰκοπέδου μου ἐκτάσεως πηχέων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν 32700 πλέον ἢ ἑλάττω ἢ ὅσης τοῦτο ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται ἐπιτοπίως ἐκτάσεως μεθ' ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ὑπαρχόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου ἐγκαταστάσεων οἰκοδομημάτων, κλιβάνων, μηχανημάτων καὶ ἐμπορευμάτων ἅτινα ἀπαντα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀπαρτίζουν σήμερον τὸ ἐργοστάσιόν μου κεραμοποιίας Γαλλικῶν κεράμων. Ἐπίσης εἰς τοὺς αὐτοὺς Χριστόδουλον, Παπαμανώλην καὶ Βασίλειον Ἰακωβίδην κληροδοτῶ τὰ 25 % ἥτοι ἀνά δωδεκάμισον ἑκατοστὰ εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀδαιρέτου τῶν κατὰ τὴν θέσιν Καλογρέζας καὶ Κονκουβάουνες ἀγρῶν μου ἐμφαινομένων εἰς τὰ λογιστικά μου βιβλία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄγροι Χαλανδρίου» καὶ ἅτινα ἰδανικά μεριδιάτων ἐξ ἀδαιρέτου τόσον τοῦ ἐργοστασίου μου Κεραμοποιίας ὡς ἄνω εἴρηται, ὅσον καὶ τῶν εἰς θέσιν Καλογρέζας καὶ Κονκουβάουνες ἀγρῶν μου δύνανται οὗτοι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου μου νὰ νέμονται, διακατέχωσι καὶ διαθέτωσι ὡς βούλονται καὶ κατὰ πλήρως ἰδιοκτησίας δικαίωμα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως ὁ μὲν Χριστόδουλος Παπαμανώλης παραιτηθῇ προηγουμένως πάσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀξιώσεώς του ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 6982 τοῦ ἔτους 1930 μισθωτηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Σωκράτους Κορωνάκη καὶ λαμβάνει ἐν τῷ μέλλοντι ὅχι πλέον ὡς ὑπάλληλος ἀλλ' ὡς τεχνικὸς σύμβουλος τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας του ἐν τῇ ἐν γένει διευθύνσει τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 7000 μὴναιῶς. Τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὰς προσφερόμενας παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μου τοῦτο ὑπηρεσίας του ὡς τεχνικὸς σύμβουλος, ἀνεξαρτήτως τῶν κερδῶν ἅτινα οὗτος θὰ λαμβάνῃ ἐτησίως ὡς ἀναλογοῦνται αὐτῷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κληροδοτηθέντων αὐτῷ ὡς ἄνω εἴρηται ἰδανικῶν μεριδίων ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου. Ὁ δὲ Βασίλειος Ἰακωβίδης παραιτηθῇ ὡσαύτως προηγουμένως πάσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀξιώσεώς του τόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν δραχμῶν

ἑξ χιλιάδων ὡς ἐλάμβανεν ὡς λογιστὴς τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου ὡς καὶ τῆς ἐκτάκτου ἐτησίως ἐπιχορηγήσεώς του βάσει τῶν πωλουμένων Γαλλικῶν κεράμων καὶ καλυπτήρων αὐτῶν τῆς ἀναγραφόμενης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 5659 ἐν. ἔτους μισθωτηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Γεωργίου Καστάνη καὶ λαμβάνει καὶ οὗτος ἐν τῷ μέλλοντι ὅχι πλέον ὡς ὑπάλληλος ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ ἀλλ' ὡς οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 3000 μὴναιῶς ἀνεξαρτήτως τοῦ μισθοῦ ὃν θὰ λαμβάνῃ οὗτος παρὰ τῆς ὁμορρυθμὸν ἐμπορικῆς εταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνστάθιος καὶ Χαράλαμπος Δηλαβέρης» ὅστις ῥητῶς καθορίζεται ἐν τῷ προμνησθέντι ὑπ' ἀριθμ. 5659 μισθωτηρίῳ συμβολαίῳ τοῦ Συμφων Πειραιῶς Γεωργίου Καστάνη καὶ ὁπερ συμβόλαιον διατηρεῖται ἐν πλήρει ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν ὡς ἄνω

βάρυνες, καθ' ὅσον ἐπιθυμῶ ὅπως οὗτοι ἅπαντες ὡς συγκύριοι καὶ συνιδιοκτῆται μεριμνῶσι, ἐργάζονται καὶ ἐνδιαφέρονται ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν πρὸς ἐπέκτασιν καὶ ἐν γένει πρόοδον τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου, πᾶσα δὲ τυχὼν τοιαύτη γεννησομένη διανομή εἴτε δικαστικὴ εἴτε ἐκουσία πρὸς τῆς παρελεύσεως τῆς εἰκοσαετοῦς προθεσμίας ἔσεται ἀκυρὸς. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληροδοτοὶ μου Χαράλαμπος Δηλαβέρης, Χριστόδουλος Παπαμανώλης καὶ Βασίλειος Ἰακωβίδης πωλήσωσι πρὸς τρίτους τὰ κληροδοτηθέντα αὐτοῖς ἰδανικά μερίδια ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐργοστασίου μου ἐγκύρως δύνανται οὗτοι νὰ μεταβιβάσωσι καὶ πωλήσωσι τὰ μερίδια τῶν ταῦτα ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μεταβιβάσωσι πλείονα τοῦ ἡμίσεως τῶν κληροδοτηθέντων ἐκάστῳ ἐξ αὐτῶν ἰδανικῶν μεριδίων, εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἐργοστα-

σίου μου τούτου καὶ εἰς τὴν θέσιν ἐκάστου ἐκ τῶν κληροδόχων μου τούτων θὰ ὑπεισέρχεται ὁ δικαιοπαρόχος ἐκάστου τούτων, ἄλλως θὰ ἐξακολούθῃσιν παραινόμεντες ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὡς ἄνω κληροδοτοὶ μου καθ' ὃ καίτοι τοῦ μείζονος μεριδίου τῶν δικαιοπαρόχων ἐκάστου τούτων, ὅπωςδήποτε ὁμως ἀπαγορεύω τὴν διανομὴν τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου μεταξὺ τοῦ κληρονόμου καὶ τῶν κληροδόχων μου ἢ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι δικαιοπαρόχων τῶν κληροδόχων μου τούτων, οἳ οἳδήποτε καὶ ἂν ᾧσιν οὗτοι ἐν τῷ μέλλοντι καθ' ὅλην

Ἡ Πομπὴ ἐπὶ τῆς Λεωφ. Γεωργίου Α'.

Φωτογρ. Σ. Ψαλιδά

ὁμορρυθμὸν ἐμπορικὴν εταιρίαν διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ προσφερόμενας ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ἐργοστάσιον Πλακοποιίας καὶ εἰς τὸ κατὰστημα πωλήσεως οἰκοδομησίων ὧν τῆς εταιρίας ταύτης καὶ ἀνεξαρτήτως ἐπίσης τῶν κερδῶν ἅτινα οὗτος θὰ λαμβάνῃ ἐτησίως ὡς ἀναλογοῦνται αὐτῷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κληροδοτηθέντων αὐτῷ ὡς ἄνω εἴρηται ἰδανικῶν μεριδίων ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου, τῆς κεραμοποιίας Γαλλικῶν κεράμων. Ἀπαγορεύω εἰς τὸν κληρονόμον μου νῖόν μου Κρίτωνα Δηλαβέρην καὶ εἰς τοὺς κληροδόχους μου Χαράλαμπον Δηλαβέρην, Χριστόδουλον Παπαμανώλην καὶ Βασίλειον Ἰακωβίδην ὅπως οὗτοι διανεῖμωσι μεταξὺ τῶν ἐπὶ εἴκοσι συνεχῆ ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου μου τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς ἰδανικά μερίδια τῶν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐργοστασίου μου Κεραμοποιίας καὶ τῶν ὡς εἴρηται ἀγρῶν μου εἰς θέσιν Καλογρέζας καὶ Κονκου-

τὴν διάρκειαν τῶν εἴκοσι ἐτῶν. Παρερχομένης ὁμως τῆς εἰκοσαετοῦς ταύτης προθεσμίας δύνανται οὗτοι νὰ διανεῖμωσι τὸ ἐργοστάσιόν μου τοῦτο ἐλευθέρως καὶ καθ' οἷονδήποτε ἤθελον τρόπον. Ἡ ἐν γενεαδιόκησι καὶ διεύθυνσι τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου τῆς Κεραμοποιίας θὰ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω κληρονόμου μου καὶ τῶν τριῶν κληροδόχων μου ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν κληροδόχων μου τούτων, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, πᾶν δὲ ἀναφνόμενον μεταξὺ αὐτῶν ζήτημα ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἐργοστασίου θὰ λύεται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν γνωμῶν αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδανικῶν μεριδίων ἅτινα ἕκαστος ἐξ αὐτῶν κέκτηται ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου καὶ οὔτινες ἀπὸ κοινοῦ καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν γνωμῶν αὐτῶν θὰ αποφασίζουσι διὰ πᾶσαν ἐν γένει ἐπέκτασιν ἢ περιορισμὸν τῶν ἐργασιῶν ἢ ἐγκαταστάσεων τοῦ ἐργοστασίου μου τούτου κα

διὰ πᾶσαν ἐν γένει μεταβολὴν ἢ προσθήκην ἐν αὐτῷ καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει πρόσληψιν ἢ ἀποβολὴν τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐν γένει ἐργατικοῦ προσωπικοῦ Κληροδοτῶ ὁσαύτως τὰ κάτωθι χρηματικά ποσὰ εἰς τὰ ἐξῆς ἰδρύματα καὶ φιλανθρωπικά καταστήματα καὶ ἅτινα κληροδοτήματα ἐντέλλομαι τὸν κληρονόμον μου ὡς μου ὡς καταβάλλῃ αὐτοῖς τὸ ταχύτερον ἥτοι 1ον) Εἰς τὸ "Ἀσυλον Πενήτων Γερόντων Πειραιῶς, Βασιλείου, Ἀθανασίου Προμηθεύς δραχμὰς 50,000 πεντήκοντα χιλιάδας 2ον) Εἰς τὸ Χατζηκυριάκειον Ὁρφανοτροφεῖον Πειραιῶς δραχμὰς 50,000 3ον) Εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Πειραιῶς Ἑλένης Νικητὰ Ζάννη δραχμὰς 50,000 4ον) Εἰς τὸν Ἐρμυθὸν Σταυρὸν Πειραιῶς δραχμὰς 50,000 5ον) Εἰς τὸ "Ἀσυλον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Πειραιῇ διὰ τοῦ Μαζαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον ὡς προέδρου τοῦ Ἀσύλου τούτου δραχμὰς 50,000. 6ον) Εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν ἀδελφότητα Πειραιῶς δραχμὰς 60.000 7ον) Εἰς τὸν Πειραιῶν Σύνδεσμον ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν αὐτοῦ Σχολῶν ἀπόρων δραχμὰς 50,000. 8ον) Εἰς τὸ "Ἀσυλον Ἀνιάτων Ἀθηνῶν δραχμὰς 50,000. 9ον) Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος Καρραβᾶ Κυθήρων δραχμὰς 50,000 ὡς μνημονεύομαι καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἐν τοῖς Ἀγίοις τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ. 10ον) Εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυθήρων δραχμὰς 350.000 αἱ ὁποῖαι νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Ὑποκατάστημα Κυθήρων ὡς δια τοῦ τόκου αὐτῶν συντηρεῖ τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Πόλεως ταύτης τὰς σπουδαιότερας καὶ πλεον ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς Πόλεως ταύτης. Προκειμένου ὅμως νὰ κατασκευασθῇ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κοινωφελές τι μεγάλον ἔργον καὶ ἀπαραίτητον δύναται νὰ ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Πόλεως ταύτης παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέρος τοῦ χρηματικοῦ τούτου ποσοῦ ἢ καὶ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὡς ἄνω κοινωφελούς ἔργου, δέον ὅμως πρὸ πάσης μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναλήψεως τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις ὁλοκληρῶν τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, δι' ἣν νὰ υπογράφωσιν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Κοινότητος τούτων, ἅπαντες ἐν γένει οἱ Σύμβουλοι τῆς ἐν λόγω κοινότητος ἢ δὲ ἀπόφασις περὶ μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναλήψεως νὰ ληφθῇ διὰ παμψηφίας τῶν συμβούλων τούτων, ὅποτε καὶ μόνον δύναται νὰ ἀναληφθῇ καὶ διατεθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ὡς ἄνω ποσὸν χωρὶς διὰ τὴν διάθεσιν τούτου νὰ γνωμοδοτῇ ἡ Νομαρχία ἢ ἄλλο τι Νομικὸν ἢ Πολιτικὸν πρὸςωπον.

Πᾶσαν προγενεστέραν διαθήκην μου δημοσίαν ἢ μυστικὴν καὶ ἰδίαν τὴν ἐνώ-

πιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ι. Οἰκονομοπούλου συνταγείσαν τοιαύτην, καταχωρηθεῖσαν καὶ φέρονσαν τὸν ἀριθμὸν 136787 παρελθ. ἔτους, καταργῶ καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις, ἐπιθυμῶν ὅπως ἰσχύσει μόνον ἡ παρούσα μου ὡς τελευταία μου βούλησις ὅπωςδὴποτε ἔστω καὶ ὡς κωδίκελος. Ἐνταῦθα ὁ διαθέτης ἐπερώτωσε τὰς διατάξεις του. Ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει μου δὲ ἐὰν θέλει νὰ προσθέσῃ καὶ ἄλλο τι ἢ ἐὰν σκοπεῖ νὰ διαθήσῃ ἄλλα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἀπλήνησεν ὅχι. Εἴτα ἠρώτησα τοὺς μάρτυρας καὶ ἰδίᾳ ἑκάστος μοὶ ἀπλήνησεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν εὐδρίσκονται σχέσιν ἐκ τῶν ἐν τῷ Νόμῳ Γ. Ψ. Π. ἀναγραφόμενων (ἄρθροι 10 καὶ 11) πρὸς τοὺς ἐν τῇ διαθήκῃ τετιμημένους. Ἀσχετος τοιαύτης σχέσεως πρὸς τοὺς εἶμαι καὶ ἐγὼ ὁ Συμβολαιογράφος. Γίνεται μνεῖα ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης τὰ συμπράττοντα πρόσωπα ἦσαν παρόντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης πράξεως, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ παρῆσαν καὶ ὅτι ἐτηρηθήσαν τὰ ἐν ἄρθρ. 15 ἐδάφιον Α. καὶ Β. καὶ τὰ ἐν ἄρθροις 14 καὶ ἐδάφιον Γ. τοῦ Νόμου Γ. Ψ. Π. διατασσόμενα. Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τούτων συνετάχθη ἡ παρούσα ἐπὶ πέντε φύλλον χαρτοσήμου ὑπογραφέντων νομίμως ἐκάστου τούτων εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης σελίδος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ καὶ ἡτις ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως τῷ διαθέτῃ εἰς ἐπήκοον καὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων καὶ βεβαιωθείσα παρὰ πάντων τούτων ὑπεγράφη ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης σελίδος ἐκάστου φύλλον καὶ ἐν τέλει τῆς παρουσίας ὡς ἔπεται.

Ὁ Διαθέτης

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΑΗΛΑΒΕΡΗΣ

Οἱ Μάρτυρες
ΜΙΧ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ
ΚΩΝ. ΠΑΠΗΛΑΔΕΑΣ
ΓΡΗΓ. ΖΕΥΓΟΛΗΣ

(Τ.Σ.)

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Πειραιῇ τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1932.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πειραιῶς
Γ. Ι. ΚΑΣΤΑΝΗΣ

Ἀριθμὸς 5666

Κωδίκελος

Ἐν Πειραιῇ σήμερον τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1932 ἔτους ἡμέραν Δευτέραν ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σωκράτους ἀρ. 52 κειμένη οἰκίᾳ τῆς Ἱδιοκτησίας τοῦ κατωτέρω ἐμφανιζομένου Εὐσταθίου Δηλαβέρη ἐνθα κληθεῖς μετέβην ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Πειραιῶς Γεωργίου Ἰωάννου Καστάνη ἐδρεύοντος ἐνταῦθα, παρούσα καὶ τῶν κάτωθι προ-

συπογραφομένων γνωστῶν μοι μαρτύρων τῶν κ. κ. 1ον) Κων(τίνου) Γεωργίου Παππαδέα μηχανολόγου κατοίκου Πειραιῶς. 2ον) Θεοδώρου Ἀργυρίου Τσατσᾶ χρηματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, κατοίκου Πειραιῶς καὶ 3ον) Γεωργίου Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου δικηγόρου, κατοίκου ὁσαύτως Πειραιῶς ἀπάντων πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων χριστιανῶν καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς περιπτώσιν τινὰ ἀνικανότητος ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ Νόμῳ Γ. Ψ. Π. οὔτε καὶ εἰς ἄλλην τινὰ νόμιμον ἐξαίρεσιν, ἐνεφανίσθη ὁ πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας γνωστὸς καὶ μὴ ἐξαιρετός κ. Εὐστάθιος Κυριακού Δηλαβέρης ἐργοστασιάρχης κάτοικος Πειραιῶς (Λεωφόρος Σωκράτους 52) γεννηθεὶς ἐν Καραβᾷ τῆς Νήσου Κυθήρων ἐτῶν ὡς ἐδήλωσεν οὗτος 77 καὶ χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ἄσχετος δὲ πάσης συγγενείας καὶ σχέσεως εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ Νόμῳ Γ. Ψ. Π. καὶ μὴ ὑποκείμενος εἰς ἐξαίρεσιν τινὰ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συντάξῃ ἐνώπιόν μου ὡς συμβολαιογράφον τὸν παρόντα κωδίκελόν του καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς τῶν αἰσθησέων του στερεῖται. Πεισθεὶς περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς διαθέσεώς του ταύτης ἐκ τῆς μετ' αὐτοῦ γενομένης συνομιλίας μου καὶ τῶν ἐρωτήσεων ἃς ἀπηύθυνα αὐτῷ καὶ τῶν εὐστόχων ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεών του καὶ ὅτι ὄντως ἔχει σῶας τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιαῖ καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς τῶν αἰσθησέων του στερεῖται ἀπεμάρτυρα ἐκ τοῦ δωματίου ἐνθα συντάσσεται ὁ παρὼν κωδίκελος (Μεσαῖος ὁροφος δωματίου δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ ἐκ τοῦ χώλ) πάντας τοὺς παρευρισκομένους καὶ ὑπέδειξα εἰς τοὺς μάρτυρας ὅτι δέον νὰ ὁρκισθῶσι. Οὗτοι δὲ θέντες τὴν δεξιὰν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁρκίσθησαν ἐνώπιόν μου ὅτι θὰ τηρήσωσι μυστικὰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κωδικέλλου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως του καὶ εἴτα ἀφοῦ ἐκλείσα καλῶς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἵνα μὴ μεταδίδεται ἡ φωνὴ ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔσω, εἴτα δὲ ἐκάλεσα τὸν Εὐστάθιον Δηλαβέρην νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὰ τῆς τελευταίας βουλήσεως του. Οὗτος δὲ προφορικῶς καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τοῦ ἤρξατο λέγων τὰ κάτωθι ἅτινα καταχωρίζω ἐνταῦθα εἰς πρῶτον πρόσωπον χωρὶς νὰ ἀλλοιώσω τὴν ἐννοίαν αὐτῶν ἢ νὰ μεταβάλλω τὰς διατάξεις του καὶ χωρὶς νὰ κάμω οὔτε ἐγὼ οὔτε τις τῶν μαρτύρων διακοπὴν τινὰ ἢ παρατήρησιν εἶπε δὲ τὰ ἀκόλουθα :

Ἐπικυρῶ ἐν γένει τὴν ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου ἐν. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 5661 ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Γεωργίου Καστάνη συνταχθεῖσαν διαθήκην μου, ἡ ὁποία ἐπιθυμῶ νὰ ἰσχύσῃ ὅπωςδὴποτε καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔστω καὶ ὡς κωδίκελος, τὰ δὲ παρ' ἐμοῦ ἐγκαταλειφθέντα κληροδοτήματα τόσον διὰ τῆς προμνησθείσης διαθήκης μου, ὅσον καὶ διὰ τοῦ παρόντος κωδικέλλου τοιαῦτα ἐννοῶ νὰ ἰσχύσωσι καὶ ἔκτελεσθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θα-

νάτου μου όπωσδήποτε και άνεξαρκή-
τως από της διαθήκης μου έστω και ως
έξ αδιαθέτου κωδικέλλος εάν τυχόν έξ οί-
συνήποτε λόγον δέν ήθελε νά διατηρηθί
ή προμνηθείσα διαθήκη μου. Επί της
διαθήκης μου τάντης προσθέτω σήμε-
ρον και τά εξής :

“Οτι διά της ύπ' αριθ. 70.923 της
6ης Αύγουστου του έτους 1923 απο-
φάσεως του κ. Υπουργού της Υγιει-
νης Προνοίας και Αντιλήψεως δη-
μοσιευθείσης έν τω ύπ' αριθ. 61 (τεϋ-
χος Β') φύλλω της έφημερίδος της
Κυβερνήσεως της 9ης Αύγουστου
1923 έχορηγήθη άδεια εις έπιτρο-
πήν αποτελεσθείσαν παρ' έμου και
τών κ. κ. Σωκράτους Τσαμπηρά έμ-
πόρου κατοίκου Αθηνών και Νικο-
λάου Τριφύλλη κτηματίου κατοίκου
Αθηνών, πρὸς συλλογήν εράνων με-
ταξύ των άπανταχού Κυθηρίων διά
την κατασκευήν λιμενοβραχίονος
άρχικως μέν όρισθείσαν παρὰ την
θέσιν «Φυρρή—Αμμος» παρὰ τὸν
όρμον Αγίας Πελαγίας, βραδύτερον
όμως τὸ κεντρικὸν συμβούλιον τῶν
εράνων ένεκρίνε και καθώρισε
την κατασκευήν τοῦ λιμενοβραχί-
ονος τούτου έν τῇ θέσει “Αγιος Νι-
κόλαος Νουδάρη, άντι της θέσεως
«Φυρρή Αμμος» ως και την κατα-
σκευήν άμαξιτιῆς όδοῦ συνδεούσης
τὸν λιμένα τούτου μετά της έπαρ-
χιακῆς όδοῦ Καραβά Ποταμοῦ, έφ'
όσον τούτο θά ένεκρίνετο υπό τοῦ
άρμοδίου νομομηχανικοῦ και διά της
ύπ' αριθ. 16.505 της 26ης Φεβρουα-
ρίου 1930 αποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ως
άνω εἴρηται ύπουργοῦ. Ένεκρίθη
όπως τὸ συλλεγέν έρανικὸν προῖδὸν
εκ δραχμῶν 200.000 διατεθῇ διά την
κατασκευήν λιμένος εις την ως άνω
θέσιν Αγίου Νικολάου Νουδάρη,
διά δὲ της ύπ' αριθ. 16.463 τοῦ έ-
τους 1926 αποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ύ-
πουργοῦ, νομίμως δημοσιευθείσης
εις την έφημερίδα της Κυβερνήσεως.
Έν τῷ ύπ' αριθ. 14 (τεϋχος δεύτε-
ρον) φύλλον της 10ης Φεβρουαρίου
1926 παρτάθη ό χρόνος της ένερ-
γείας τοῦ εράνου τούτου μέχρι τέ-
λους τοῦ έτους 1930. Ός Πρόεδρος
και Ταμίας της ως άνω εἴρηται όρι-
σθείσης Έπιτροπῆς συνέλεξα έν όλφ
τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 206.486 βά-
σει διπλοτύπων άποδείξεων τῶν
όποιων άποδείξεων τά στελέχη
φυλάσσω εις ειδικὸν φάκελλον
έντὸς της βιβλιοθήκης μου της εύρι-
σκομένης έν τῷ έν τῇ οίκίᾳ μου γρα-

φείῳ μου. Τὸ οὕτως συλλεγέν πο-
σὸν τῶν δραχμῶν 206.486 κατέθεσα
την 19ην Μαρτίου τοῦ έτους 1930
παρὰ τῇ Έθνικῇ Τραπεζῇ της Έλ-
λάδος έπ' όνόματί μου δυνάμει τοῦ
ύπ' αριθ. 92)26 βιβλιαρίου της Τρα-
πέζης τάντης όπερ ώσαύτως φυλάσ-
σεται έντὸς της αὐτῆς βιβλιοθήκης
μου και επί τοῦ αὐτοῦ ως άνω φα-
κέλλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο μετά τῶν
μέχρις έξοφλήσεως τόκων του, και-
τοι δέν άνήκει εις την περιουσίαν
μου, έπειδὴ όμως φέρεται παρὰ τῇ
Έθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένον
έπ' όνόματί μου και έπειδὴ τά δύο
άλλα μέλη της έπιτροπῆς έπαυσαν
έντελως πρὸ πολλοῦ ένδιαφερόμενα
διά τὸ έργον τοῦτο και παρητήθη-
σαν, και έπειδὴ προσέτι κατόπιν
τῶν κόπων οὓς κατέβαλλον και τῶν
ύποχρεώσεών μου πρὸς τρίτους διά
την συλλογήν τοῦ ποσοῦ τούτου δι-
καιούμαι φρονῶ νά διαθέσω ήδη
τούτο διά τὸν δι' όν προορίζεται σκο-
πὸν, συνεπῶς κληροδοτῶ τὸ ποσὸν
τούτο τῶν δραχμῶν 206.486 πρὸς
την Κοινότητα Καραβά Κυθέρων
και έντέλλομαι όπως τὸ χρηματικὸν
τούτο ποσὸν παραληφθῇ εκ της Έ-
θνικῆς Τραπεζῆς άπ' εύθείας υπό
τοῦ Προέδρου της Κοινότητος ταύ-
της ή τοῦ νομίμου άναπληρωτοῦ
του, κατόπιν άποφάσεως τοῦ συμ-
βουλίου της Κοινότητος ταύτης πε-
ρὶ αναλήψεως ή μη αὐτῶν ληφθη-
σομένης δι' άπολύτου πλειοψηφίας
τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ίνα δια-
τεθῇ μερίμνη τοῦ Συμβουλίου τού-
του μόνον πρὸς κατασκευήν λιμενο-
βραχίονος εις την θέσιν «Πλατεία
Αμμος» καθ' όσον τὸ έδαφος και
γενικῶς ή τοπογραφικῇ φύσει τοῦ
όρμου τούτου εἶναι πολὺ καταλλη-
λοτέρα της θέσεως «Αγίου Νικο-
λάου Νουδάρη» και ή δαπάνη επί-
σης έσεται και μικροτέρα λόγω της
φύσεως τοῦ εδάφους της θέσεως
ταύτης. Εἰς περίπτωσιν όμως καθ'
ήν δι' οίονδήποτε λόγον και αίτίαν
δέν ήθελεν έγκριθῇ υπό της άρμο-
δίας ύπηρεσίας ή κατασκευῇ τοῦ λι-
μενοβραχίονος τούτου εις την θέσιν
«Πλατεία Αμμος» τότε τὸ ως άνω
εἴρηται χρηματικὸν ποσὸν νά διατε-
θῇ μόνον πρὸς κατασκευήν λιμένος
εις την ως άνω θέσιν «Αγιος Νικο-
λάου — Νουδάρη» άπαγορευομένης
πάσης άλλης χρησιμοποίησεώς του,
λογοδοτήσῃ δὲ έν καιρῷ τὸ Κοινο-

τικὸν τοῦτο Συμβούλιον πρὸς την
άρμοδίαν ύπηρεσίαν τοῦ Υπουρ-
γείου Προνοίας και Αντιλήψεως ή
παρ' οιαδήποτε άλλη ύπηρεσία περὶ
τοῦ τρόπου της διαχειρήσεως και
διαθέσεως τοῦ χρηματικοῦ τούτου
ποσοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον
ήτοι διά την κατασκευήν τοῦ ως ά-
νω λιμένος κληροδοτῶ επίσης και
εκ της άτομικῆς μου περιουσίας τὸ
ποσὸν τῶν δραχμῶν 100.000 ως ύπε-
σχέθην αρχικῶς πρὸς τά λοιπὰ μέλη
της Έπιτροπῆς νά καταβάλω διά
την εκτέλεσιν τοῦ έργου τούτου και
όπερ ποσὸν έντέλλομαι τὸν κληρο-
νόμον μου υἱόν μου Κρίτωνα Δη-
λαβέρην όπως καταβάλῃ εἴτε πρὸς
την Έθνικὴν Τράπεζαν μετά τῶν
άλλων παρ' αὐτῇ ως άνω εἴρηται
χρημάτων, εἴτε και άπ' εύθείας εις
την Κοινότητα Καραβά, ίνα χρησι-
μοποιηθῶσιν διά τὸν ως άνω εἴρη-
ται σκοπὸν, άπαγορευομένης διά
τοῦ παρόντος πάσης άλλης χρησιμο-
ποίησεώς του.

Κληροδοτῶ επίσης πρὸς τὸν έν Πει-
ραιεῖ Σύλλογον τῶν Κυθρίων πρὸς προ-
στασίαν της Έργατίδος τὸ ποσὸν τῶν
δραχ. 50.000. Εάν ό κληρονόμος μου
υἱός μου Κρίτων προσβάλῃ την ως άνω
εἴρηται διαθήκην μου ή δυστροπήσῃ
όπωσδήποτε εις εκτέλεσιν τῶν διατάξεων
αὐτῆς ή τῶν έν αὐτῇ και έν τῷ παρόντι
κωδικέλλῳ μου άναγραφόμενων κληρο-
δοτημάτων μου, έν τοιαύτῃ περιπτώσει
διότι δέν θά θελήσῃ νά σεβασθῇ την
μνήμην μου ως και τὰς διατάξεις της
τελευταίας μου βουλήσεως, όρίζω όπως
περιορίζεται τὸ κληρονομιζὸν τούτου δι-
καίωμα εις την έν τῇ προμνηθείσῃ δια-
θήκῃ μου άναγραφομένην νόμιμον μοί-
ραν του, ή δὲ υπόλοιπος περιουσία μου
μετά την άφαίρεσιν τῶν κληροδοτημά-
των αὐτῶν καθορίζω έν τῇ διαθήκῃ μου
ταύτῃ και έν τῷ παρόντι περιέλθῃ εις
τὸν άδελφόν μου Χαράλαμπον Δηλαβέ-
ρην ως καθολικὸν καταπίστευμα. Δηλῶ
επίσης ότι οὐδέν συμβόλαιον ή άλλο ιδιω-
τικὸν έστω έγγραφον ή συμφωνητικὸν
ύφίσταται μέχρι σήμερον έναντίον τῶν
διατάξεων της ως άνω διαθήκης μου
και τοῦ παρόντος κωδικέλλου, εάν δὲ τυ-
χὸν ήθελε παρουσιασθῇ τοιοῦτον τι έγ-
γραφον νά θεωρηθῇ ως άκυρον και ά-
νίσχυρον.

Ένταῦθα ό διαθέτης έπαυσε νά λέγῃ
τὸν ήρώτησα εάν θέλει νά προσθέσῃ
άλλο τι και μοῦ απεκρίθη όχι. Τῷ υπέ-
μνησα εάν επιθυμεῖ νά άφίσῃ έλεημοσύ-
νας ή και άλλα κληροδοτήματα υπὲρ άλ-
λων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ή
τοῦ εθνικοῦ στόλου και μοῖ απήντησεν
όχι. Εἴτα ήρώτησα τοὺς μάστιγας και
ιδία έκαστος μοῖ απήντησεν ότι εις οὐ-
δεμίαν εύρίσκονται σχέσιν εκ τῶν έν τῷ
Νόμῳ ΓΨΠ' άναγραφόμενων (άρθρον

10 και 11) πρὸς τοὺς ἐν τῇ παρόντι κωδικέλλῳ τετιμημένους. Ἀσχετος τοιαύτης σχέσεως πρὸς τούτους εἶμαι καὶ ἐγὼ ὁ Συμβολαιογράφος. Γίνεται μνεία ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος κωδικέλλου τὰ συμπράττοντα πρόσωπα ἦσαν παρόντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης πράξεως, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος κωδικέλλου οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ διαθέτου τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ παρέστη καὶ ὅτι ἐτηρηθήσαν τὰ ἐν ἀρθροῖς 15 ἐδάφ. Α' καὶ Β' καὶ τὰ ἐν ἀρθροῖς 14 καὶ 15 ἐδάφ. Γ' τοῦ Νόμου ΓΨΠ' διατασσόμενα. Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τούτων συνετάχθη ὁ παρὼν κωδικέλλος ἐπὶ δύο φύλλων χαρτοσήμου υπογραφέντος νομίμως ἐκάστου τούτων εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης σελίδος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ διαθέτου, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ καὶ ὅστις ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως τῇ διαθέτῃ εἰς ἐπήκοον καὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων καὶ βεβαιωθείσα παρὰ πάντων τούτων ὑπεγράφη ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης σελίδος ἐκάστου φύλλου καὶ ἐν τέλει τοῦ παρόντος ὡς ἔπεται.

Ὁ Διαθέτης
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Κ. ΔΗΛΑΒΕΡΗΣ

Οἱ Μάρτυρες
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΔΕΑΣ
ΘΕΟΔ. ΤΣΑΤΣΑΣ
ΓΕΩΡΓ. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΗΣ

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Γ. Ι. ΚΑΣΤΑΝΗΣ
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Πειραιεὶ
τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1932.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Γ. Ι. ΚΑΣΤΑΝΗΣ

Μετά τὴν δημοσίευσιν τῆς διαθήκης καὶ τοῦ κωδικέλλου, ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς, εἶδον τὸ ὅδος τῆς δημοσιότητος δηλώσει τοῦ υἱοῦ, τοῦ διαθέτου κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη, δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰς Πειραικάς ἐφημερίδας, διὰ τῶν ὁποίων ἠμφισβητεῖ τὸ κύρος τῶν ἐγγράφων τούτων, μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως αὐτῶν ὁ διαθέτης πατήρ του δὲν εἶχε τὴν πρὸς σύνταξιν διαθήκης ἱκανότητα. Κατόπιν τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη δὲν ἀποκλείεται ἢ τε, ὡς ἄνω, διαθήκη καὶ ὁ κωδικέλλος νὰ γίνωσιν ἀντικείμενον δικῆς καὶ τότε τὸ δικαστήριον μὲ τὸ κύρος του νὰ δώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπάντησιν ποία ἐξ ὧν τῶν διαθηκῶν πρέπει νὰ ἰσχύσῃ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ χωρὶς νὰ προεξοφλωμέν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ τὴν προτελευταίαν διαθήκην, ἡ ὁποία θέλει ἀποτελέσῃ τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν τοῦ Εὐστάθιου Δηλαβέρη, ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν προέβδην τῆς ὡς ἄνω διαθήκης καὶ τοῦ κωδικέλλου, τὸ δὲ δικαστήριον δεχθῇ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ. Ἡ διαθήκη αὕτη συνταχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Γ. Οἰκονομοπούλου, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀριθμὸς 136.787

Δημοσία Διαθήκη

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ

ἐννεακιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου (1931) ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον ἐν τῇ μεσημβρινουτικῇ δωματίῳ τοῦ ἄνω ὁρόφου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους ὑπ' ἀριθ. 14 γραφείου μου (ιδιοκτησία Ἀγγέλου Π. Τσιτσεκλή) ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Γ. Οἰκονομοπούλου ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ τοῦ ἐπὶ συμπράξει προσληφθέντος συναδέλφου μου Συμφου κατοίκου Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνους Μητσοπούλου ἐδρεύοντος καὶ τούτου ἐν Ἀθήναις γνωστοῦ μοι καὶ μὴ ἐξαιρουμένου παρουσίας καὶ τοῦ μάρτυρος Θεοδοσίου Παναγῆ Θεοδοσιάδου κτηματίου κατοίκου Ἀθηνῶν γνωστοῦ ἡμῶν πολίτου Ἑλληνος ἀσχέτου συγγενείας πρὸς με καὶ τὸν ἕτερον συμπράττοντα ὡς ἄνω συναδέλφον μου καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπαγομένην τοῦ νόμου ἐξαιρέσιν ἐνεφανίσθη ὁ γνωστός ἡμῶν κ. Εὐστάθιος Κυριακού Δηλαβέρης γεννηθεὶς ὡς εἶπεν ἐν Καραβῇ τῶν Κυθήρων κάτοικος καὶ Δημότης Πειραιῶς κατοικῶν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σωκράτους ὑπ' ἀριθ. 62 ἰδιόκτητον οἰκίαν του ἐπαγγελλόμενος τὸν βιομύχανον κεραμοποιίας καὶ μοι ἐδήλωσεν ὅτι θέλει νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του. Ἐφ' ᾧ ἐγὼ ἐκάλεσα τὸν ἀνωτέρω μάρτυρα κύριον Θεοδοσίον Π. Θεοδοσιάδην νὰ ὀρκισθῇ καὶ ὀρκίσθη οὗτος παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρω συμπράττοντος συναδέλφου μου καὶ τοῦ διαθέτου, ὅτι θὰ τηρήσῃ μυστικὰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης διαθήκης μέχρι τῆς δημοσιεύσεώς της καὶ ἀμέσως ὁ διαθέτης Εὐστάθιος Δηλαβέρης ἤρξατο δηλῶν καὶ ἐδήλωσε προφορικῶς πρὸς ἐμὲ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω προσώπων τῶν συμπραττόντων εἰς τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης διαθήκης τὴν θέλησίν του ὡς ἑξῆς ποιούμενος χρήσιν ἐγγράφων (δακτυλογραφημένων) σημειώσεων ἃς ἔφερε μετ' αὐτοῦ. «Ἀφίνω καὶ ἐγκαθιστῶ γενικὸν κληρονόμον μου ἐφ' ἀπάσης τῆς κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθησομένης κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας μου τὸν μόνον υἱόν μου Κρίτωνα Εὐσταθίου Δηλαβέρην γεννηθέντα ἐκ τοῦ μόνου καὶ νομίμου γάμου μου μετὰ τῆς ἀποβιώσας συζύγου μου Φωτεινῆς θυγατρὸς Γεωργίου Σαμίου καθορίζω δὲ συγχρόνως καὶ συνιστῶ τὰ ἐπόμενα κληροδοτήματα εἰς βάρος τῆς κληρονομικῆς περιουσίας μου καὶ τὰ ὁποία ἐντέλλομαι τὸν κληρονόμον μου νὰ ἐκτελέσῃ ἀνελλιπῶς. Πρῶτον ὀρίζω νὰ καταβληθῶσι τὰ ἑξῆς ποσὰ εἰς τ' ἀκόλουθα Φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα Νομικὰ πρόσωπα 1) εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ ἀναγνωρισμένον Σωματεῖον «Κυθηραϊκῇ Ἀδελφότητι Πειραιῶς Ἀθηνῶν» δραχμὰς πενήτην χιλιάδας (50000), 2) εἰς τὸ Ἀσυλον Ἀνιάτων Ἀθηνῶν δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000), 3) εἰς τὴν κοινότητα Κυθήρων δραχμὰς τριακοσίας πενήτην χιλιάδας (350.000). Τὸ ποσὸν τοῦ το δέον νὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ

Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἔντοκον κατάθεσιν τοὺς δὲ τόκους αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμεῖου, θὰ δύναται ὁμῶς ἡ Κοινότης νὰ διαθέσῃ ὁλόκληρον τὸ ἄνω ποσὸν εἰς ἔργον κοινῆς ὠφελείας, πλὴν διὰ τὴν τοιαύτην διάθεσιν θ' ἀπαιτῆται προηγουμένως καὶ ἡ σύμφωνος γνωμάτευσις τοῦ οἰκείου Νομάρχου. Δεύτερον κληροδοτῶ τὸ ποσὸν δραχμῶν ἐνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500.000) ὑπὲρ τοῦ ἐν Πειραιεὶ συσταθησμένου ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης αὐτοτελοῦς ἰδρύματος τὸ ὁποῖον σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν κατὰ τῆς φυματώσεως ἀγῶνα ἀφ' ἐνὸς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γενικωτέρων προφυλακτικῶν μεθόδων καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐξετάσεως καὶ διαγνώσεως τῶν πασχόντων. Τὸ ἴδρυμα τοῦτο θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «Ἀντιφυματικὸν Ἰατρεῖον ἢ Ἰνστιτοῦτον Πειραιῶς εἰς μνήμην Εὐσταθίου καὶ Φωτεινῆς Δηλαβέρη καὶ θὰ εἶναι ἀπολύτως Φιλανθρωπικόν. Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἰδρύματος τούτου ἐπιθυμῶ νὰ ἔχῃ συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἑξῆς 1) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Δημάρχου Πειραιῶς ὡς Προέδρου αὐτοῦ, 2) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῶν ἐν Πειραιεὶ Πρωτοδικῶν ἢ ἐνὸς ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένου ἐκάστοτε Πρωτοδίκου, 3) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Ἰατροφαρμακευτικῆς Ἑταιρίας Πειραιῶς ἢ τοῦ τυχόν κατὰ τὸν θάνατόν μου Σωματείου ἢ Ἐνώσεως τῶν ἱατρῶν Πειραιῶς, 4) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς καὶ 5) τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Ἀναγνωστοπούλου τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀσκούντος ἤδη τὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπάγγελμα, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀποδοχῆς τινὸς τούτων ἢ θανόντος πρὸ ἐμοῦ, τὰ ὑπόλοιπα μέλη νὰ ἐκλέγουν κατὰ πλειοψηφίαν τὸν ἀντικαταστάτην του. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου, πρῶτον θὰ ἐκλέξουν τὸ κατάλληλον γήπεδον ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἀγοράσουν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδρύματος θ' ἀναγείρουν τὸ κατάλληλον οἰκοδόμημα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ λειτουργούντων, δεύτερον θὰ συντάξουν τὸν προσήκοντα κανονισμὸν τῆς λειτουργίας του ὅστις δὲν θὰ μεταβάλλεται εἰ μὴ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐγκρίσεως του διὰ τοῦ οἰκείου διατάγματος. Ἀφίνω ἀκόμη ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἰδρύματος τὸ ἐν Πειραιεὶ ἀκίνητον κτῆμα μου τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς πλατείας Ἀπόλλωνος ἥδη Καραϊσκάκη καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεωχάρους ἐκτάσεως πῆχων τετρακοσίων ἐννεμήκοντα ὀκτὼ καὶ πενήτηκοντα ἑκατοστῶν καὶ τὸ ὁποῖον ἀκίνητον περιῆλθεν εἰς ἐμὲ ἐν μέρει ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ Διονυσίου καὶ Μιχαὴλ Λυκούρη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 39653 τοῦ 1920 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰωάννου Ἀθανασιάδου καὶ ἐν μέρει ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῆς Παναγιώτας Καρδιασμένου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 28797 τοῦ 1929 συμβολαίου τοῦ

Συμβολαιογράφου Νικολάου Μελά. Ἐκ τῶν εισοδημάτων τοῦ ἀκινήτου τούτου νὰ συντηρεῖται τὸ ἴδρυμα, συγχρόνως ἐξουσιοδοτεῖ τὸ συμβούλιον τοῦ ιδρύματος ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν του ἐκποιήσῃ αὐτὸ ἐὰν κρίνῃ τὴν ἐκποίησιν συμφέρουσαν καὶ σκόπιμον, τὸ δὲ ἀντίτιμον διαθέσῃ εἰς ἀγορὰν Ἑλληνικῶν Δημοσίων χρεωγράφων ἐκ τῶν θεωρουμένων πλέον ἀσφαλῶν καὶ ἐχόντων καλὴν ἀπόδοσιν, τὰ δὲ χρεωγράφα ταῦτα νὰ κατὰθεσῇ παρὰ τῇ ἐν Ἀθῆναις Κεντρικῇ Καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς κατὰθεσιν ἀναπαλλοτρίωτον ὑπὲρ τοῦ ιδρύματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τοῦ 1923 περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωγύμων ἐταιρειῶν διὰ νὰ συντηρεῖται ἐκ τῶν εισοδημάτων αὐτῶν τὸ ἴδρυμα. Ἐν περιπτώσει ὅπως δῆποτε διαλύσεως τοῦ ιδρύματος τούτου, ὁρίζω ὅπως ἡ περιουσία του περιέρχεται εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς πρὸς συνέχισιν τοῦ σκοποῦ του. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν τὸ Συμβούλιον τοῦ ἄνω ιδρύματος δύναται νὰ ἀποφασίσῃ κατὰ πλειοψηφίαν. Ὅρίζω ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης μου μόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω κληροδοτήματός μου ὑπὲρ τῆς συστάσεως Ἀντιφυματικοῦ, Ἰατρικοῦ, 1) τὸν ἐκάστοτε Δῆμαρχον Πειραιῶς, 2) τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τῶν ἐν Πειραιῇ Πρωτοδικῶν καὶ 3) τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς. Ἀνακαλῶ πᾶσαν προγενεστέραν διαθήκην μου ὅπως δῆποτε γενομένην. Τελειῶνων τὴν παρούσαν διαθήκην μου εὐχομαι εἰς τὸν υἱόν μου νὰ ζήσῃ εὐτυχὴς καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῆς ἐργατικότητός μου διὰ μόνης τῆς ὁποίας κατώρθωσα νὰ αὐτοδημιουργηθῶ καὶ νὰ ζήσω

ἀξιοπρεπῶς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ἐπίσης εὐχομαι εἰς αὐτὸν νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα, ἐὰν ὅμως δὲν ἤθελεν τυχὸν ἀποκτήσῃ κατ' ὅλον του τὸν βίον τέκνα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐχὴν καὶ παράκλησιν τοῦ ἀφίνω νὰ διαθέσῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του ὑπὲρ τοῦ ἄνω ιδρύματος, ιδρύων καὶ ἄλλο Ἰατρικὸν ὡς καὶ Νοσοκομεῖον Φυματιῶντων διὰ νὰ δυνήθῃ καὶ καταπολεμήσῃ τὴν φοβερὰν ταύτην νόσον κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων του ἢ ὅποια τόσον μαστίξῃ τὰς ἐργατικὰς τάξεις τοῦ Πειραιῶς. Διὰ τῆς παρακλήσεώς μου ταύτης δὲν θέλω οὐδὲ ἐννοῶ νὰ διατυπώσω καταπίστευμα ἢ κληροδότημα ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ, ἀλλ' ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὸν χαρακτήρα καὶ ἐπαφίεμαι εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν κρίσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ μὴ τῆς συστάσεώς μου ταύτης. Ἐπίσης τοῦ ὑποβάλλω καὶ τὴν σύστασιν ὅτι ἔχω μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ τελειώσῃ τὸ ταχύτερον καὶ τεθῇ εἰς λειτουργίαν τὸ ἀνωτέρω ἴδρυμα οὕτως ὥστε ἐὰν δὲν ἐπαρκέσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὡς ἄνω διέθεσα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ καταβάλλῃ ἐξ ἰδίων του πᾶν ὅτι χρειασθῇ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν. Καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν διατυπώνω ὡς κληροδοτήμα ἢ καταπίστευμα ἀλλὰ τὸ ἐκφράζω ὡς ζωηράν μου ἐπιθυμίαν καὶ τὸ ἀφίνω εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθεριότητά του καὶ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν του. Γνωρίζω καλῶς τὰ αἰσθήματα τοῦ υἱοῦ μου καὶ κληρονόμου μου καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ περιβάλῃ με στοργὴν καὶ ἀγάπην τὸ ἴδρυμα τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τῶν γονέων του. Οὐδὲν δὲ ἔτερον ἔχω νὰ προσθήσω. Ἀφοῦ οὕτω ὁ διαθέτης ἐδήλωσε προφορικῶς τὴν ὡς ἄνω τελευταίαν θέλησίν του ἐγὼ ὁ Συμβολαιογράφος ἡ-

ρώτησα αὐτὸν ἐὰν θέλῃ νὰ ἀφήσῃ τι καὶ εἰς τὸν Ἑθνικὸν Στόλον οὗτος δὲ μοι ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Μετὰ τοῦτο ἠρώτησα τὸν συμπράττοντα Συμβολαιογράφον καὶ τὸν μάρτυρα μήπως διατελοῦσιν εἰς τινὰ τῶν εἰς τὰ ἄπορα 10 καὶ 11 τοῦ περὶ Διαθηκῶν Νόμου ἀναφερομένων σχέσεων πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὡς ἄνω τιμηθέντας καὶ οὗτοι μοι ἀπήντησαν ἀποφατικῶς. Εἰς βεβαίωσιν σήμερον νετάγγῃ ἢ παρούσα ἐν Ἀθῆναις ὅθεν συντὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου (1931) ἔτους ἐν τῷ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρουσίας μνημονευομένῳ δωματίῳ τοῦ γραφείου μου ἡμέραν Σάββατον τῆς ἐβδομάδος εἰς τρία φύλλα χαρτοσήμου παρόντων κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συντάξεως αὐτῆς τοῦ διαθέτου τοῦ συμπράττοντος Συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ἀνωτέρω μάρτυρος καὶ ἐμοῦ τοῦ Συμφρον καὶ οὐδενὸς ἄλλου παρόντος ἢ ἀκούσαντος ὅτι ἐλέγετο κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς ἀναγνωσθείσης δὲ εἰς τὸν διαθέτην Εὐσταθίον Δηλαβέρην καὶ εἰς ἐπὶ τὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄνω προσώπων εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως καὶ βεβαιωθεῖσα παρ' ὅλων ὑπεγράφη παρὰ πάντων καὶ ἐμοῦ εἰς τὸ τέλος τῶν δύο πρώτων φύλων καὶ εἰς τὸ παρὸν τρίτον κάτωθι.

Ὁ Διαθέτης

Ὁ Μάρτυς

Ε. Κ. Δηλαβέρης

Θ. Κ. Θεοδοσιάδης

Οἱ Συμβολαιογράφοι

(Τ. Σ.) Ι. Γ. Οἰκονομόπουλος

Α. Μιτζόπουλος

Ακριβὲς ἀντίγρα. Ἀθῆναι τῇ 2 Αὐγούστου 1932

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

(Τ. Σ.) Ι. Γ. Οἰκονομόπουλος

Ο ΠΕΙΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΔΗΛΑΒΕΡΗΝ

Ἐφημερίδα «Νέοι Καιροί»

(2 Αὐγούστου 1932)

Μία συμπαθὴς καὶ σεβαστὴ εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Πειραιῶς φυσιογνωμία, ὅσον καὶ ἐξέχουσα εἰς τὸν βιομηχανικὸν κόσμον αὐτοῦ, ὁ Εὐσταθίος Κ. Δηλαβέρης, ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς χθὲς. Γεννηθεὶς τὸ 1853 εἰς τὸ χωρίον Καραβά τῶν Κυθήρων ἤλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς νεαρὰν ἡλικίαν καὶ ἤρchiσεν ἐργαζόμενος ὡς κοσμηματογράφος καὶ ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἐν ἀρχῇ. Προικισμένος μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν ἰδιοφυσίαν διὰ τὴν ἐργασίαν του, εἰς τὴν ἐποίαν ἐπεδίδετο καὶ μετ' ἰδιαζούσης ἐπιμονῆς ὅσον καὶ ἐντιμότητος κατώρθωσεν ἑνωρὶς νὰ ἀναδειχθῇ καὶ τὸ 1888 ἱδρύει, τὸ πρῶτον, ἐργοστάσιον μωσαϊκῶν πλακῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ πρώτην φοράν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι. Μετὰ πάροdon δικαστικῆς, τὸ 1898, ἱδρύει πρῶτος ἐν Ἑλλάδι μέγα ἐργοστάσιον Κεραμοποιίας, ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι πρό τινων ἀκόμη μη-

νῶν ἔχων ὑπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ διεύθυνσιν τὴν ὅλην ἐπιχείρησιν, διέγραψε τὸν ὑποδειγματικὸν τύπον τοῦ εἰς τὴν ἐργασίαν ἀφοσιωμένου ἀνδρός, σημειώσα: μίαν γόνιμον καὶ φωτεινὴν δρᾶσιν εἰς τὴν ἐν γένει ἑλληνικὴν ἀλλ' ἰδιαίτητα Πειραικὴν βιομηχανικὴν προσπάθειαν.

Ἡ δρᾶσις ὅμως τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη δὲν περιορίσθη εἰς τὸν βιομηχανικὸν κύκλον. Τοῦ ἀποκτηθέντος ἐξ ἀπολύτου ὀμ μόνον πλέον ἐντιμότητος, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὸ ἀντικερδοσκοπικοῦ, ἐκτὸς τῶν αὐστηρῶν ὁρίων τοῦ νομίμου κέρδους, πνεύματος, πλούτου, ἔκτισε τὴν καλλιτέραν χρῆσιν εἰς τὴν ἀδούρβον φιανθρωπικὴν ἐνέργειαν διαθέτων σεβαστά ποσὰ καὶ μέγας εὐεργέτης τῶν περισσοτέρων φιανθρωπικῶν καὶ φιλοκοινωνικῶν ιδρυμάτων τοῦ Πειραιῶς ἀναδειχθεὶς. Εἰς τὴν ἰδιαίτεράν αὐτοῦ πατριδα ἐπίσης προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας συντελέσας διὰ τὴν κατασκευὴν πλείστων ὁδῶν, γεφυρῶν, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ἔργων.

Ὁ μεταστάς ἡτύχησε νὰ ἐγκαταλείψῃ, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του, υἱὸν ἀντάξιον ἀληθῶς αὐτοῦ, τὸν κ. Κρίτ. Δηλαβέρην, δικηγόρον, ὅστις ἀπὸ τινος χρόνου καὶ ἀποκλειστικῶς διευθύνει πλέον τὴν ὅλην ἐπιχείρησιν, βαδίζων ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς τὴν ὁποίαν ὁ πατήρ του, Εὐσταθίος Δηλαβέρης, εἶχε χαράξει.

Οἱ «Νέοι Καιροί» ἀπευθύνουν τὰ θερμότερα τῶν συλλυπητηρίων τῶν γενικῶς εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸν συμπολίτην υἱὸν του κ. Κρίτ. Δηλαβέρην.

Ἐφημερίδα «Σημαία»

(2 Αὐγούστου 1932)

Ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία καὶ, ἰδιαίτερος, ἡ Πειραικὴ κοινωνία, μὲ τὸν θάνατον τοῦ Εὐσταθίου Κ. Δηλαβέρη, ὑφίστανται μίαν πραγματικὴν ἀπώλειαν καὶ πενθοῦν δι' αὐτὴν εἰλικρινῶς. Διότι ὁ

Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης δὲν ὑπῆρξε διὰ τῆς δράσεώς του καὶ τῆς ἐξόχου πρωτοβουλίας του, παράγων προόδου διὰ τὴν βιομηχανίαν, ἀφοῦ ἐκόσμησεν αὐτὴν με βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις τεραστίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον ὑπῆρξεν ὁ καλὸς ἄνθρωπος, προστάτης τῶν ἀδυνάτων, φιλόανθρωπος καὶ ἀλτροῦστικῆς.

Ἦλθε νεώτατος εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ τὰ Κύθηρα, τὴν γενέτειράν του. Ἦλθε καὶ ἡ ψυχὴ του ἐφλογίζετο ἀπὸ τὸν πόθον τῆς ἐργασίας. Δὲν ἐγνώρισε τὴν ἀνάπαυσιν οὔτε τὴν κόπωσιν. Ὑπόδειγμα θελήσεως ἀκάμπτου ἠκολούθησε τὸν σκοπὸν του τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐβάδισε σταθερῶς πρὸς τὸν προορισμὸν του. Δὲν ἐκάμψθη. Ἦλθισεν ὡς ἐργολάβος οἰκοδομῶν. Καὶ ἡ δρᾶσις του ἐξετείνετο. Ἦτο πνεῦμα θετικὸν καὶ ἐβάδιζεν ἐπὶ ἀσφαλῶν δρομῶν. Εἰς μίαν στιγμὴν, εἶδεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε βιομηχανία κεράμων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ πρώτου ἐργοστασίου.

Οἱ κόποι του ἡμείφθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπροχώρησε. Ἐλείπεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ κατασκευὴ μωσαϊκῶν πλακῶν. Ἀνέλαβεν αὐτὸς καὶ πάλιν. Μὲ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ θετικότητα ἡ ὁποία διέκρινεν αὐτόν, μετὰ τὸν χαρακτῆρα ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ὁ Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης, ἤνοιξεν ἀποφασιστικῶς τὸν δρόμον τῆς προόδου διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις του. Ἐκτοτε ἐπροχώρησεν, ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε ἐργαζόμενος ἀόκνως. Τίποτε δὲν ἀνέστειλλε τὸν δρόμον τῆς δημιουργικῆς αὐτοῦ καὶ ἀκάμπτου θελήσεως.

Εἰς μίαν στιγμὴν, ἡ ζωὴ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτὸν σκληρότατα πλήγματα. Ἐχασε τὴν σύζυγον καὶ τὴν θυγατέρα του εἰς νεαρὰν ἡλικίαν. Ἦσαν ἰσχυρὰ τὰ πλήγματα αὐτά. Διότι ὁ Εὐστ. Κ. Δηλαβέρης ἦτο ὑποδειγματικὸς σύζυγος καὶ στοργικὸς πατήρ. Ἦτο ἄνθρωπος τῶν καλῶν παραδόσεων, ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῆς παλαιᾶς ἠθικῆς. Ἐθρήνησεν, ἐπληρώθη ἡ ψυχὴ του. Ὅμως ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του. Εἰς τὴν φιланθρωπίαν εὗρε τὴν παρηγορίαν. Εἰς ὅλα τὰ φιланθρωπικὰ κατὰστάματα τοῦ Πειραιῶς εἶνε μέγας εὐεργέτης. Δὲν θὰ λησμονηθῇ.

Μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν του — ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν — ὁ Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται. Μὲ τὸν κόπον του, μετὰ τὴν πρωτοβουλίαν του, μετὰ τὴν πείραν του, μετὰ τὸν χαρακτῆρα του ἀκόμη, κατώρθωσε νὰ προαγάγῃ τὴν βιομηχανίαν του εἰς σημεῖον ἀξιολόγητον. Εἶνε ὑποδειγματικὴ εἰς ὁργάνωσιν καὶ εἰς ἀπόδοσιν.

Τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐργασίαν καὶ πρόοδον ὅπως καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, δὲν ἐλησμόνησεν οὔτε τὸ Κράτος, οὔτε ὁ Πειραιῶς Λαός. Τὸ Κράτος ἐτίμησεν αὐτὸν μετὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, διὰ ν' ἀμείψῃ κόπους καὶ χαρακτῆρα καὶ πείραν καὶ πρόοδον καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀναπτύσσο-

μένην βιομηχανίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Λαὸς τοῦ Πειραιῶς, Λαὸς τῆς ἐργασίας, ἐξέλεξε αὐτὸν εἰς δύο περιόδους Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ ἄλλοτε δημοτικὸν πᾶρεδρον, διὰ ν' ἀμείψῃ τὸν βιομήχανον, τὸν δημιουργικὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν φιλόανθρωπον.

Φεύγει τώρα ἀπὸ τὴν ζωὴν διὰ ν' ἀναπαυθῇ, ἀφοῦ εἰς τὴν ζωὴν του ἐγνώρισε μόνον τὴν ἀόκνον δρᾶσιν. Διὰ τὴν συνέχισιν αὐτῆς τῆς δράσεως του, εὐτυχῆς κατὰ τοῦτο πατήρ, ἀφίνει υἱὸν ἀξιὸν του, τὸν κ. Κρίτωνα Δηλαβέρην. Μὲ τὴν μεγάλην του μόρφωσιν, μετὰ τὴν γνώσιν τῶν οἰκονομολογικῶν ζητημάτων — ἡ «Σημαία» ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος μίαν σπουδαίαν διάλεξιν νοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος — μετὰ τὴν ἔκτακτον δραστηριότητά του, ἀνέβαινε ὁ ἀξιὸς συνεχιστὴς τοῦ πατρικοῦ ἔργου διαθέτων πείραν καὶ πρωτοβουλίαν ἔκτακτον. Πιστὸς εἰς τὰς πατρικὰς παραδόσεις, διδάχθεις τὴν φιλοπονίαν καὶ κληρονομήσας τὸν θερμὸν ζῆλον διὰ τὴν ἐργασίαν ἀπὸ τὸν πατέρα, ὁ κ. Κρίτων Δηλαβέρης θὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του, διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ τὴν πρόοδόν της, παράγων αὐτῆς καθὼς καὶ ὁλοκληρῶν τῆς κοινωνίας διὰ τὰ ψυχικά του χαρίσματα καὶ τὴν δρᾶσιν του.

Πρὸς αὐτὸν τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπευθύνει ἡ «Σημαία» τὰ θερμότερα καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τοῦ καλοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀλησμόνητου πολίτου τοῦ Πειραιῶς.

Ἑφημερίς «Θάρος»

(2 Αὐγούστου 1932)

Μὲ προφανῇ, μεγάλῃ καὶ εἰλικρινῇ θλίψιν ἡ Πειραιῶν Κοινωνία σύσσωμος καὶ ἰδιαζόντως ἡ ἐνταῦθα Κυθηραϊκὴ παροικία, ἔμαθε τὴν πρῶτην σήμερον τὸν κατὰ τὴν νύκτα, κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπιμόνου νόσου, ἐπισυμβάντα θάνατον, ἐνὸς τῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐγκριτοτέρων μελῶν των, τοῦ Εὐσταθίου Κ. Δηλαβέρη.

Ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν ὁ μεταστάς, εὐδὺς τὸν χαρακτῆρα, προσηνὴς τὸ ἦθος, εὐγενὴς τὴν συμπεριφορὰν πρὸς πάντας, τίμιος εἰς τὸ ἀκρότατον πρὸς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ τὰς κοινωνικὰς, φιλόανθρωπος δὲ ἐν κυριολεξίᾳ καὶ προθυμότητος εἰς ἀρωγὴν πρὸς πάντας τρὺς ἔχοντας ἀνάγκην, ἀπελάμβανεν ἀμερίστου τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὧλων μεθ' ὧν ὅπως δῆποτε ἀνεστρέφετο.

Συνετὸς καὶ δραστήριος εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης, ὑπῆρξεν εἰς τὸν πρωτοπόρον τῆς σήμερον ἀκμαζούσης ἐν τῇ πόλει μας βιομηχανίας τῶν Μωσαϊκῶν πλακῶν, Κεραμοποιίας καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν εἰδῶν.

Πολλὰς διὰ τοῦ θανάτου λατρευτῆς θυγατρὸς καὶ πολυτίμου συζύγου ποτισθεὶς πικρίας ἐν τῇ ζωῇ, ἀπέρχεται τοῦ κόσμου μετὰ ἡρεμον τὴν συνείδησιν, ὅτι εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του καὶ ὡς Χριστιανὸς καὶ ὡς Οἰκογε-

νειάρχης καὶ ὡς πολίτης καὶ κοινωνικὸς παράγων, καταλήπει μνήμην σεβαστὴν καὶ παράδειγμα ἀληθῶς ἀξιολόγητον.

Γεννηθεὶς ἐν Κυθήροις ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης τῷ 1853, ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τοῦ 1880, ἐπιδοθεὶς εἰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις μετὰ ζῆλον, τιμιότητα καὶ δραστηριότητα, αἵτινα ὑπῆρξαν καὶ τὰ μόνα πρώτιστα ἐφόδια αὐτοῦ, τῆς εὐδοκίμησης.

Καὶ μακρὰν τῆς γενετήρας του ὁμως εὐδοκίμως ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης δὲν ἐλησμόνηκε ταύτην, πολυτρόπως δὲ ἐφάνη προθυμὸς ἀρωγὸς εἰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἀναδειχθεὶς οὕτω μέγας εὐεργέτης. Ἐπιμελεία καὶ δαπάναις τοῦτου ἀνηγέρθησαν εἰς τὰ Κύθηρα ἐκκλησίαι, σχολεῖα καὶ ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα. Ἐπεσκευάσθησαν καὶ κατασκευάσθησαν δρόμοι πολλαχοῦ καὶ ἐξετελέσθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ κοινωνικὰ ἔργα.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ κοινωνικὴ προθυμία τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη, ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀπαράμιλλος. Δαπάναις αὐτοῦ ἀνηγέρθη εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον, εἰς μνήμην τῆς ἀλησμόνητου θυγατρὸς του, ἰδιαίτερα πτέρυξ, ἀνακηρυγθεὶς διὰ τοῦτο Μέγας Εὐεργέτης τοῦ Ἰδρυματος.

Ἐπίσης Μέγας Εὐεργέτης ἀνεκνήρυχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Χατζηκυριακείου Ὁρφανοτροφείου καὶ ἄλλων εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, διὰ γενναίων ἀληθῶς καὶ προθύμων καὶ πρὸ παντὸς ἀθορύβων δωρεῶν.

Σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχάς του ταύτας διαπαιδαγωγήσας τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης, ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου, ἀφίνει ἀντάξιον αὐτοῦ διάδοχον τὸν υἱὸν του κ. Κρίτωνα Δηλαβέρην, ὅστις ὢν κάτοχος ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφῆς ἀληθῶς σπανίας, διευθύνει σήμερον τὰς ἐπαξίως τιμώσας τὴν πόλιν μας ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας ἱδρύσεν ὁ μεταστάς.

Ἡ κηδεαία τοῦ μεταστάντος ἐγκρίτου καὶ σεβαστοῦ συμπολίτου, γίνεται δημοτελὴς σήμερον τὴν 5 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ μεταστάντος κ. Κρίτωνα Δηλαβέρην, καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους, διαβιβάζομεν θερμὰ συλλυπητήρια συμμεριζόμενοι εἰλικρινῶς τοῦ μεγάλου αὐτῶν πένθους.

Ἑφημερίς «Χρονογράφος»

(2 Αὐγούστου 1932)

Ἀπεβίωσε χθὲς εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν καὶ κηδεύεται σήμερον σεβαστὸν καὶ ἐπὶ λεκτον μέλος τῆς Πειραιῶν Κοινωνίας, ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μεγαλοβιομηχάνων τῆς πόλεώς μας Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης.

Ὁ μεταστάς καταγόμενος ἐκ Κυθήρων ἦλθε καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τῇ πόλει μας εἰς νεωτάτην ἡλικίαν μόλις 20 ἐτῶν, ἤρχισε δ' ἐργαζόμενος ὡς ἐργολάβος οἰκοδομῶν. Πειροκισμένος μετὰ πολλὰ φυσικὰ καὶ ἐπὶ πικρὰ χαρίσματα, εὐφύεσις, τιμω-
τατος καὶ εἰλικρινὴς εἰς τὰς συναλλαγὰς

του, μεμετρημένος εις τὰς ἀτομικὰς του δαπάνας, καθώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ σχηματίσῃ μικρὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπέτρεψε κατὰ τὸ ἔτος 1883 νὰ ιδρύσῃ τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἐργοστάσιον Μωσαϊκῶν πλακῶν.

Εἰργάσθη ἐπὶ ἰδιαν ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐπιχειρήσεων του. Ἀκούρατος, φιλέργος, μὲ ἐμπορικὸν πνεῦμα ἐξαιρετικὸν ἐπεξέτεινεν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του ἀναπτύξας τὴν βιομηχανίαν του εἰς καλοσσηαίαν ἐπιχειρήσιν, ἣτις εἶχε καὶ ἀνάλογον σημαντικὴν αὐξήσιν κεφαλαίων, ἐπιτρέψασαν εἰς αὐτὸν νὰ ιδρύσῃ ἐν τέλει κατὰ τὸ 1898 τὸ μέγα ἐν Πειραιῇ ἐργοστάσιον κεραμοποιίας, τοῦ ὁποῖου ἐπ' ἐσχάτων ἐπεξέτεινε τὰς ἐγκαταστάσεις μέχρι σημείου ὥστε ν' ἀποβῇ μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας καὶ τελειότερας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Χώρας μας, τιμῶσα τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ὁ Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης ὑπῆρξεν οὕτω αὐτοδημιουργήτης ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἥτο ἀπὸ τὰ ἄτομα τὰ γεννημένα ἐν τῷ κόσμῳ διὰ νὰ δράσουν καὶ ν' ἀναδειχθῶν. Ἀλλ' ἂν ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε μὴ ἐξαιρετικὴ προσωπικότης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινωνίᾳ ὡς βιομήχανος, ὑπῆρξε ταυτοχρόνως ἀφθιάστου ἀδαμαντίνου χαρὰς ὡς ἄτομον. Ἰδεώδης καὶ φιλόστοργος οικογενειάρχης, φιλάνθρωπος καὶ ἀλτρουϊστὴς μέχρις ἀφαντάστου σημείου, ἐσκόρπιζε τὸν ἀφθονον πλοῦτον του εἰς πολλαπλὰς πράξεις φιλαλληλίας πρὸς ἄτομα καὶ φιλάνθρωπα ἱδρύματα.

Ἀνώτερος πάντοτε τοῦ χρήματος, διέπνεετο ἀπὸ τὰ ζωηρότερα αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Σκοπὸς τῆς ζωῆς του ἦτο ἡ εὐεργεσία παντὸς ὅστις θὰ ἐζητεῖ τὴν ἀρωγὴν του, ἢ θὰ ἐπληροφόρειτο ὅτι εἶχεν ἀνάγκην βοήθειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἠκολούθει πάντοτε τὸ εὐαγγελικὸν ρητὸν «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ», ἀποκρύπτων ἐπιμελῶς, ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, τὸ πόθεν προήρχετο ἡ φιλάνθρωπος πράξις.

Ἡ ἰδιαιτέρα του πατρί, τὰ Κύθηρα, ἔχουν πολλοὺς λόγους βαθείας εὐγνωμοσύνης, διότι πολλὰ ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐξωραϊστικὰ ὀφείλονται εἰς εὐγενεῖς χειρονομίας τοῦ μεταστάντος, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὰ φιλάνθρωπα ἱδρύματα τοῦ Πειραιῶς ἔχουν εὐεργετηθῇ κατ' ἐπανάληψιν καὶ γενναϊότητα παρ' αὐτοῦ. Καὶ ὅμως ἡ μοῖρα περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του, παρ' ἡν ὑπερτάτην καλωσύνην τῆς ψυχῆς τὸν ἔδοκίμασε σκληρῶς διὰ τῆς ἀπωλείας τῆς θυγατρὸς του, ἣτις ἀπώλεια ὑπῆρξε τὸ νέφος, ὅπερ ἐπεσκίασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του.

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς τιμῶσα τὸν ἐπὶλεκτον πολίτην της, δις ἀνέδειξεν αὐτὸν Δημοτικὸν Σύμβουλον καὶ ἀπαξ Πάρεδρον, τὸ δὲ Κράτος ἐτίμησεν ἐπαξίως μὲ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.

Ἐσχεν ἐν τούτοις ὁ μεταστὰς καὶ μίαν σημαντικὴν εὐτυχίαν, ἀσχέτως πρὸς τὴν

λαμπρὰν ἐξέλιξιν τῆς βιομηχανικῆς του ἐπιχειρήσεως, ὅτι καταλείπει υἱὸν κατ' ὅλα ἀντάξιόν του, τὸν ἐξαιρέτου μορφώσεως συμπολίτην κ. Κρίτωνα Ε. Δηλαβέρην, δικηγόρον, ὑποσχόμενον ὅχι μόνον νὰ συνεχίσῃ ἐπαξίως τὰς βιομηχανικὰς τοῦ μεταστάντος ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ προαγάγῃ ἐτι μᾶλλον τὴν ἀνθούσαν ἤδη βιομηχανίαν του.

Ὁ «Χρονογράφος» εἰλικρινῶς λυπούμενος διὰ τὴν ἀπώλειαν τόσον πολυτίμου παράγοντος τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου ὅχι μόνον τῆς πόλεως μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Χώρας μας, ἐμπνεομένου ταυτοχρόνως ἀπὸ τόσον ἀλτρουϊστικὰ αἰσθήματα, ἐκφράζει τὰ θερμότερα αἰσθητὰ συλλυπητήρια πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ συμπολίτην κ. Κρίτωνα Ε. Δηλαβέρην.

Ἑφημερίς «Σφαίρα»

(2 Αὐγούστου 1932)

Πλήρης ἡμερῶν δημιουργικῆς δράσεως, πλήρης ὑποδειγματικῶν ἀρετῶν καὶ ἀνεπιλήστων κοινωνικῶν παραδειγμάτων, ἐτελεύτησε τὸ ζῆν τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἑνας κολοσσὸς τῆς Πειραικῆς κοινωνίας: ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης.

Τὸ ὄνομα τοῦ Εὐστ. Δηλαβέρη ἀπὸ μακρῶν δεκαετηρίδων ἦτο εὐφημότατα εἰς ὅλους τοὺς ἐμποροβιομηχανικοὺς καὶ κοινωνικοὺς κύκλους, ὅχι μόνον τῆς πόλεως μας, ἀλλ' ὅλοκληρου τῆς Ἑλλάδος καὶ πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς ἀκόμη εἰς ὅλες τὰς γειτονικὰς χώρας τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἐφημίζοντο τὰ προϊόντα τῶν βιομηχανιῶν τοῦ Οἴκου Δηλαβέρη ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ γνωστότερα προϊόντα τῶν ἄλλων μεγάλων Ἑλληνικῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ὅπως τοῦ Ρετσίνα κλπ.

Ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐξαιρετικοὺς ἐκείνους τύπους τῶν αὐτοδημιουργῆται μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὴν νέαν πόλιν τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς τὴν ἀνέδειξαν εἰς μέγα ἐμποροβιομηχανικὸν κέντρον τῆς ὅλης Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνήγαγον εἰς ἐπιφθονον περιωπὴν μεταξὺ τῶν πέντε μεγάλων ἐμπορικῶν λιμένων τῆς Μεσογείου.

Ἐχόν τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τὸν Καραβῆν τῶν Κυθέρων, ὅπου ἐγεννήθη τὸ 1853, ἦλθε νεαρῶτατος εἰς τὸν Πειραιᾶ, κατ' ἣν ἐποχὴν συνέτρεον ἀκόμη πανταχόθεν οἱ πρῶτοι οἰκιστὰι τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ὁ Πειραιεὺς ἦτο ἀκόμη μία πόλις ἐν τῷ γίγνεσθαι. Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ναυτιλλόμενοι ἐγκαθίσταντο ἀθροοὶ εἰς τὴν νέαν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐξαγογόνει δραγματὸς δραστηριότητος. Ἐργοστάσια ἱδρύνοντο καὶ οἰκοδομαὶ ἀνηγείνοντο ἀπὸ ἄχρον εἰς ἄχρον τῆς ἐρήμου Πειραικῆς χερσονήσου. Ὁ φίλεργος νεαρὸς Κυθήριος ἔχων ἐμφυτον τὸ καλλιτεχνικὸν αἰσθημα, ἤρχισε τότε τὸ σταδίον του ὡς κοσμηματογράφος. Ἐπωφελοῦμενος, ὅμως, τοῦ οικονομικοῦ δραγματὸς τῆς ταχέως οἰκισομένης πόλεως, ἀνέλαβεν ὁ ἦτις οἰκοδομικὸς ἐργοληφίας προτιμώμενος καὶ ἐκτιμώμενος διὰ τὴν λαμπρὰν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναλαμβάνομένων ἔργων. Ἀλλ' καὶ πάλιν τὸ ἐ-

σωτερικὸν φιλοπρόοδον δαιμόνιον καὶ ἡ ἐκ τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πείρα ὤθησαν πρὸς νέας ὀρίζοντας δράσεως τὸν ἀνδρούμενον ἤδη Εὐστάθιον Κ. Δηλαβέρην. Παρετήρησεν οὗτος τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῷ τόπῳ ἐλλείψεις στοιχειωδῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ συνέλαβε τότε τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως μεγάλων ἐργοστασίων κεραμοποιίας, τὰ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ προήγαγεν, ἐνεπλούτισε καὶ ἐπεξέτεινεν εἰς τὴν σημερινὴν μεγάλην καὶ ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν τῶν ἐγγράμων μωσαϊκῶν πλακῶν Δηλαβέρη, ἡ ὁποία τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ μεγίστην ἀπὸ μακρῶν δεκαετηρίδων προσφέρει συμβολὴν εἰς τὴν καθόλου ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐργασίαν.

Καὶ τοιοῦτος μὲν ὡς ἐπιχειρηματίας καὶ ὡς συντελεστὴς τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς ἀναδημιουργίας τοῦ Πειραιῶς, ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης: Δραστήριος, θερμουργός, προοδευτικώτατος, πρότυπον ἐντιμότητος περὶ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ ἀνωτέρων ἀντιλήψεων ἐν τῇ διεθνύνει μᾶς τῶν πρωτοτυποτέρων καὶ πολυτιμωτέρων ἐθνικῶν βιομηχανιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπασχολοῦνται πολυάριθμοι ἐργατικαὶ χεῖρες καὶ τεχνικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικόν. Ὡστόσο δὲ νὰ ἴδῃ τοὺς μὀχθους του καὶ τὰς ἀρετὰς τὸν ἀμειβομένης πλουσίως διὰ παντὸς ἐπιθυμητοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἐπιφθονώτερον τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἀπόκτησις ἐξαιρέτου συζύγου καὶ τέκνων προσφιλεστάτων.

Ἀλλὰ τὸ θεῖον, αἰεὶ φθονερόν, δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν οικογενειάρχην ν' ἀπολαύσῃ ἀδιατάρακτον καὶ τὴν οικογενειακὴν εὐδαιμονίαν.

Μοῖρα φθονερά ἐκοψεν ἐνωρίς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς συζύγου τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρη, τὴν ἀγαθὴν τοῦ ὁποῖου ψυχὴν καὶ τὴν φιλόστοργον καρδίαν εἰς νέον ἐβύθισε πένθος διὰ τῆς στερήσεως καὶ τῆς προσφιλεστάτης θυγατρὸς. Πρὸς παρηγορίαν, ὅμως, ἡ θεὰ Προνοία τὸν ἠξίωσε νὰ ἴδῃ ἀνδρούμενον τὸν υἱὸν του κ. Κρίτωνα Δηλαβέρην, νὰ τὸν ἴδῃ ἀναδεικνύμενον ἄξιον συνεχιστὴν τοῦ μεγάλου καὶ τιμημένου πατρικοῦ ὀνόματος, ἄξιον διαδόχον ἐν τῇ διεθνύνει τοῦ ἀκμάζοντος καὶ προαγομένου συνεχῶς Οἴκου Δηλαβέρη, εὐτυχὴ οικογενειάρχην καὶ ἀγαπητότατον τῆς Κοινωνίας μέλος μὲ εὐρυτάτην μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν.

Ἐκλείπων ἀφ' ἡμῶν σήμερον ὁ Εὐστάθιος Δηλαβέρης ἀφίνει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων λαμπρῶν ἀπομνημονευμάτων τῆς ὑπερόχου δράσεώς του ἐν τῷ σταδίῳ τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας, καὶ μνήμην μεγάλου φιλάνθρωπου καὶ εὐεργέτου τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του καὶ τοῦ Πειραιῶς. Καὶ εἰς μὲν τὰ Κύθηρα πλὴν ἄλλων δώρεων ἱδρυσεν δι' ἀφειδοῦς δαπάνης Σχολεῖα καὶ Ἰατρεῖον καὶ κατεσκεύασε δρόμους ἐν Καραβῇ καὶ Ποταμῷ, ἐσκόπει δὲ καὶ νὰ εἰσφέρει διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ. Ἐν Πειραιῇ δὲν ὑπῆρξε μέγας εὐεργέτης ὧν τῶν εὐδαιμονιῶν, τὸ Τζάννειον Νοσοκομεῖον εἰς τὰς μεγάλας του δωρεὰς ἀμείλει καὶ

Ἐντυώσεις τοῦ μηνὸς

Ἐλάδομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ φίλου κ. Κωνστ. Μυλωνοπούλου, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὸ πολυθρύλλητον ζήτημα τῆς συγκοινωνίας τῆς νήσου μας.

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ἀναμφισβητήτως τὸ σπουδαιότερον τῶν ζητημάτων τῆς νήσου μας εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος της.

Τρία πρόσφατα γεγονότα φέρουν πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ κάμνουν κάθε κυθήριον νὰ διερωτᾶται πῶς καὶ πότε ἐπὶ τέλους θὰ λυθῇ τὸ μέχρι σήμερον ἄλυτον πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας μας.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶνε 1) ἡ κατάργησις τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καψαλίου, 2) ἡ σύστασις μιᾶς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν «κατασκευὴν λιμένος» εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ 3) ἡ δημοσιευθεῖσα διαθήκη τοῦ ἀειμνήτου Εὐστ. Ἀηλαβέρου δι' ἧς κληροδοτεῖται ποσὸν τι διὰ κατασκευὴν λιμενικοῦ ἔργου εἰς Πλατέαν Ἀμμον.

Ἐξετάζοντες ἕνα ἕκαστον τῶν γεγονότων τούτων θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κατα-

τοπίσωμεν τοὺς συμπολίτας μας περὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τοῦ ζητήματος τοῦ λιμένος τῆς νήσου μας καὶ τῆς ἐνδεδειγμένης κατὰ τὴν γνώμην μας λύσεως αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάργησιν τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καψαλίου εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας ταύτης εἶνε λίαν αἰσθητὴ διὰ τὴν νήσον μας, διότι διὰ τῆς προσεγγίσεως ἀτμοπλοίων εἰς Καψάλι δὲν ἐξυπηρετεῖτο μόνον ὁ μέσος ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ νήσος μας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον. Εὐχόμεθα ἡ κατάργησις τῆς γραμμῆς ταύτης νὰ μὴ εἶνε ὀριστική. Ἀλλ' ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους προβαλλόμενοι λόγοι τῆς διακοπῆς εἶνε οἰκονομικοί, φρονούμεν ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῆς συγκοινωνίας ταύτης θὰ συναντήσῃ μεγάλας δυσχερείας, δεδομένου ὅτι μὲ τὴν κακὴν τροπὴν ποὺ λαμβάνουν καθημερινῶς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους μας, οἱ λόγοι αὗτοι θὰ εἶνε ἰσχυρότεροι εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Δεύτερον ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν «κατασκευὴν λιμένος» εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ ὁ τρόπος τῆς παρ' αὐτῆς συλλογῆς ἐράνων μᾶς πείθουν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη οὐδόλως ἐμελέτησε τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ ἐπομένως δὲν πρόκειται νὰ κάμῃ τίποτε τὸ σοβαρὸν. Διότι δὲν εἶνε νομίζω σοβαρὰ ἡ ἐμφάνισις μιᾶς γυναικὸς ἢ ὁποῖα μὲ δεκαρολογίε προσπαθεῖ νὰ πείσῃ ἑαυτὴν καὶ τοὺς κυθήριους, ὅτι θὰ κάμῃ «λιμενικὰ ἔργα». Δὲν θέλω νὰ θίξω τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν ἢ ὁποῖα εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαίνου διὰ τὸν ζῆλον της πρὸς τὰ κοινωφελῆ ἔργα, ἀλλὰ καλὸν εἶνε ὁ ζῆλος της αὐτὸς νὰ περιορισθῇ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικὰς μόνον ἐράνους εἰς τοὺς ὁποίους ὡς ἐδήλωσεν ἔσχαρ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ παρελθόν. Διότι μὲ τὸ νὰ θέλῃ νὰ ἀνακατεύεται εἰς ζητήματα ποῦ δὲν εἶνε δουλειὰ της καὶ νὰ ἐπιμένῃ νὰ ἐνοχλῇ τὸν κόσμον διὰ νὰ μαζεύῃ δεκάρας δι' ἑν ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦνται δεκάδες ἑκατομμυρίων δὲν κατορθώνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γελοιοποιῇ τὸ σπουδαιότερον ζήτημα τῆς νήσου μας. Διὰ τὴν γελοιοποίησιν ὅμως αὐτὴν εἶνε δίκαιον νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι δὲν πταίει μόνον ἡ ἰδία, ἀλλὰ πταίουν ἴσως περισσότερον αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ τοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς αἱ ὁποῖαι μὲ τόσην εὐχέρειαν παρέχουν ἀδείας διὰ νὰ παρενοχλῇται ὁ κόσμος χωρὶς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.

Τρίτον τὸ διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος εὐεργέτου τῆς νήσου μας Εὐσταθίου Ἀηλαβέρου κληροδοτούμενον ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν διὰ τὴν Πλα-

τέαν Ἀμμον εἶνε ἐντελῶς ἀσήμαντον καὶ κατὰ πολὺ κατώτερον τῶν προσδοκιῶν τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς διὰ τοῦ κληροδοτήματος τούτου δὲν πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ κανὲν σοβαρὸν ἀποτέλεσμα εἰς τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μας.

Ἐξ ὅσων ἀνωτέρω ἀναφέρομεν ἀπαδεικνύεται, ὅτι διὰ τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος δὲν ὑπάρχει ἄλλη δυνατὴ λύσις πλὴν τῆς διὰ τοῦ λιμένος Διακοφτίου συγκοινωνίας ἢ μόνῃ κατὰ τὴν γνώμην μας ὀρθὴ καὶ μόνῃ ἐνδεδειγμένη.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὕτη ἡ λύσις πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ κατασκευασθῇ καὶ τὸ ὑπολειπόμενον μικρὸν τμήμα τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τελειώσουν τὰ συγκοινωνιακὰ μας βάσανα καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν συγκοινωνίαν σύγχρονον καὶ τελειῶς ἐξησφαλισμένην.

Εἶνε νομίζω ἐντροπὴ μας νὰ περιμένωμεν στὴ καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ «νὰ παύσουν τὰ μελέμια», ὅπως ἀρκετοὶ συμπολίται περιμένομεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς διὰ νὰ ταξειδεύσωμεν ἀκινδύνως στὴν πατρίδα μας καὶ νὰ πᾶμε στὰ σπίτια μας καὶ στὴ δουλειά μας.

Καὶ διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν αὐτὴ τὴν ἐντροπὴν πρέπει πάντως νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς καλῆς συγκοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξαορίσται τὸ μέλλον καὶ ἡ εὐημερία τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1932

Μετὰ φιλικῶν αἰσθημάτων
Κ. Α. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μὲ τὸν ἐπιστολογράφον μας συμφωνοῦμεν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον μόνον, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος τῶν Κυθήρων τὸ ταχύτερον, διὰ νὰ λήξῃ πλὴν ἡ ταλαιπωρία τὴν ὁποίαν ὑφίστανται οἱ συμπολίται μας ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι τὰ πράγματα εἶνε εὐκόλα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὅτε νὰ ὑποδείξωμεν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιθυμία τῶν Κυθηρίων θὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστά. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὡς εὐχὴν ἀπλῶς δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν εἶνε ὅτι ἡ περὶ τὸν λιμένα τῶν Κυθήρων φιλολογία κατέστη πλὴν ἀνιάρη καὶ θὰ πρέπει νὰ παύσῃ ἐὰν δὲν εὐρεθῶσιν τὰ κατάλληλα πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀθροῦσως θὰ ἐπιδοθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ λιμένος. Ἀγόμενοι ἀπὸ τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ταξειδεύοντες ἐνδιαφέρονται νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν νήσον μας χωρὶς κινδύνους νὰ καταποντισθῶσιν φθάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸν τόπον μας πραγματικῶς

Ἀκτινοθεραπευτήριον, τὴν πτέρυγα τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱατρείων, εἰς μνήμην τῆς θυγατρὸς του, καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ του. Ἐπίσης δὲ τὸ Τζάννειον καὶ τὸ Χατζηκυριάκειον Ὀρφανοτροφεῖον. Καὶ πρὸς τὸν «Πειραιῶν Σύνδεσμον» γενναίως εἶχε προσφέρει δωρεάς.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὁ Εὐσταθῖος Ἀηλαβέρης καὶ ὡς κοινωνικὸς παράγων ὑπῆρξεν ὑποδειγματικὸς τύπος, πρεσβυῶν καὶ ἐφαρμοζῶν τὸ: «Ἐρὸς ἀγαθόν».

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν εἰς ἀπὸ τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους ὁ Εὐσταθῖος Ἀηλαβέρης, τὸν ἐτίμησε κατὰ περιόδους διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Δημοτικοῦ Ἀρχοντος ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ τῇ διοικήσει τοῦ Δήμου. Καὶ ἡ πόλις ἡμῶν βαρυνεμένη θὰ κηδεύσῃ σήμερον ἕνα τῶν Τιτάνων τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου της.

Ἡ «Σφαῖρα» ἥτις ἐγνώρισε τοὺς ἀγῶνας τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ πολίτου τοῦ Πειραιῶς καὶ παρηκολούθησε τὴν πολυτίμητον δρᾶσιν του, συμμεριζομένη τὸ γενικὸν πένθος καὶ ἀπηχοῦσα τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῆς Πειραιῆς Κοινωνίας, θεωρεῖ τὸν θάνατον τοῦ Εὐσταθίου Ἀηλαβέρου ὡς μεγάλην Πειραιῆς ἀπώλειαν, ὡς ἀπώλειαν μιᾶς ἀναντικαταστάτου Πειραιῆς προσωπικότητος. Συλλυπονύμενη δὲ τὸν ἔγκριτον φίλον κ. Κρίτωνα Ἀηλαβέρην, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου πατρὸς, ἀντὶ πάσης ἄλλης παραμυθίας ἀρκοῦσαν θεωρεῖ δι' αὐτὸν τὴν πρὸς τὴν πατρικὴν μνήμην ἐκδήλωσιν τοῦ Παμπεραιῆς σεβασμοῦ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

ΠΩΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩΜΕΝ

δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀπασχολῇ ἡ σκέψις περὶ τοῦ καταλλήλου μέρους διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ προχωρήσωσιν ἀπροσκόπτως εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δύνανται, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς ἐναντίον ἀπόψεις ἢ κρίσεις. Ὅταν ὁ λιμὴν, ἔστω ὁ λιμενοβραχίον, κατασκευασθῇ καὶ ὁ ταξειδιώτης ἀποβιβάζεται εἰς τὴν ξηρὰν χωρὶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λεμβοδρομίας του, νὰ ἐκχωρήσῃ ἀνάγκην διαθέσεως τῆς περιουσίας του εἰς «ἀγιάτικα» ἔχομεν πεποιθῆσιν ὅτι εἰς ὅποιον δῆποτε μέρος καὶ ἂν εὐρίσκεται ὁ λιμὴν ἢ ὁ λιμενοβραχίον θὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους τοὺς συμπολίτας μας, σὺν τῇ χρόνῳ δὲ αἱ τυχόν ἀντιρρήσεις θὰ λησμονηθῶσιν καὶ διὰ τὸ κατασκευάσμα τοῦτο θὰ ὑπερηφανεύονται ἀνεξαρτήτως οἱ Κυθῆριοι.

Ἐὰν ἡ φιλολογία ἐξακολουθήσῃ προβλέπομεν μετὰ λύπης μας οὔτε οὐδέποτε θὰ ἀποκτήσῃ λιμένα ἢ νῆσος μας, διότι οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκτὸς τῶν κινδύνων τῆς ἀποβίβάσεως λησμονῶσιν ἀπολύτως τὰς ταλαιπωρίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἴσως θὰ ᾔρχοντο οἱ ἴδιοι νὰ ὑπῆρχε λιμὴν καὶ στὰ Λιμνάρια ἀκόμη καὶ σκέπτονται μόνον τὰ συμφέροντά των. Οὐδένα προτιθέμεθα νὰ θίξωμεν διότι σεβόμεθα τὰς ἀντιλήψεις ἐκάστου δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν ἢ ὅποια φοβούμεθα ὅτι τελικῶς θὰ ὑπερισχύσῃ.

ΟΙ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΚΛΗΡΩΤΑΙ
ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ 1932 Α΄

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καθηρτίσθησαν οἱ πίνακες τῶν καλουμένων εἰς τὸ ναυτικὸν κληρωτῶν τῆς ἀπογραφῆς 1932 Α΄ κατὰ περιφέρειας, καὶ τῶν ὁποίων ἡ πρόσκλησις καὶ κατὰτάξις εἰς τὰς τάξεις τοῦ ναυτικοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Πρὸς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν μας τῆς ἀπογραφῆς 1932 Α΄, δημοσιεύομεν εἰς τὴν σελίδα 188 ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πινάκων τούτων, ἀφορὸν ἀποκλειστικῶς τὴν νῆσον μας, παραθέτοντες ταυτοχρόνως ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια θὰ διευκολύνουσιν τοὺς καλουμένους συμπολίτας μας κατὰ τὴν κατὰτάξιν των.

Ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰ τέσσαρα χρόνια τῆς διελεύθῃ τὴν 18 Αὐγούστου. Ἡ κυβέρνησις, γὰρ νὰ βρισκεται μέσα στὰ ὅρια ποὺ καθορίζει τὸ σύνταγμα, ἐπιμελήθηκε τῆς προκηρῦξεως τῶν νέων ἐκλογῶν. Δημοσιεύθηκε λοιπὸν πρὸ ἡμερῶν τὸ σχετικὸν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἡμέρα ἐκλογῶν ἡ 25 Σεπτεμβρίου.

Πολλὰ λέγονται καὶ ἀκούονται πῶς μέχρι τὴν ἡμέρα ἐκείνη κατὰ μὲν ἡ μὴ στὴ μέση, ἴσως ἓνα κίνημα ποὺ θὰ μεταβάλλῃ τὴν ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν. Ἐμεῖς ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ κάμωμε συζήτησι, γιὰ τὸ φύλλον μας δὲν εἶναι πολιτικὸ ποὺ θὰ ἐπιδιώξῃ μ' αὐτὴ τὴ συζήτησι τὴν συμπολίτευσι. Ἡ τὴν ἀντιπολίτευσι μετὰ τὴν Κυβέρνησι. Γιὰ τοῦτο, δεχόμεθα ὡς γεγονός πῶς ἡ 25 Σεπτεμβρίου θὰ εἶναι ἡμέρα ἐκλογῶν, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις μᾶς δίδει μιὰ τέτοια διαβεβαίωσι. Τὴν 25 Σεπτεμβρίου, ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ κληθῶν νὰ ψηφίσουν τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς ποὺ κατὰ τὴν ἀντίληψί τους θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσουν στὸ κοινοβούλιον. Καλοῦνται ὅλοι οἱ Ἕλληνες ν' ἀσκήσουν τὸ ψηλότερον καὶ ἱερότερον καθῆκον των.

Σκέφθηκε ποτὲ κανεὶς ποιά σημασία ἔχει αὐτὴ ἡ μέρα γιὰ τὸν κάθε πολίτη; Δὲν ἀμφιβάλλομεν πῶς πολλοὶ θὰ ἔχουν ἀποδώσῃ σ' αὐτὴν τὴν σημασία ποὺ τῆς ἀρμόζει, μὲ ἴσως περισσότεροι, νὰ τὸ θεωροῦν ὡς μιὰ ποικιλία στὴ ζωὴ, μιὰ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῶν ἓνα πολιτικὸ ποὺ δὲν ἱκανοποίησε τὴν ἐπιθυμίαν τους, ἢ εὐκαιρία γιὰ νὰ κάμουν τὸ γούστο ἐνὸς ἄλλου ποὺ βγήκε μπροστά τους μὲ ὑποσχέσεις, πῶς ὅταν πάρῃ τὸ τίτλο τοῦ βουλευτῆ θὰ γίνῃ τὸ ὄργανο ποὺ θὰ δουλεῖ μόνον γιὰ τὴν ἱκανοποίησιν κάθε προσωπικῆς ἀξιώσεώς των. Γι' αὐτοὺς τοὺς περισσότερους λοιπὸν γράφουμε, πῶς ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν εἶναι εὐκαιρία γιὰ τὴν ὁποία πρέπει ὁ κάθε πολίτης νὰ ὑπερηφανεύεται. Ἡ πολιτεία ἐμπιστεύεται τὴν τύχην της καὶ στὸ μικρότερον πολίτη καὶ περιμένη ἀπὸ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ ν' ἀναδειχθῶν οἱ καταλληλότεροι ποὺ θὰ μωρῶσουν νὰ κυβερνήσουν τὸ μεγαλύτερον ὄργανισμός. Ἀπὸ τὸν κάθε πολίτη καὶ τὸν μικρότερον ἀκόμη ἐξαρτᾶται τὸ κράτος μας ἢ νὰ εὐτυχῇ ἢ νὰ δυστυχῇ. Γιὰ τοῦτο λοιπὸν ὑποστηρίζουμε πῶς πρέπει νὰ ὑπερηφανεύεται ὁ κάθε ψηφοφόρος γιὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ τοῦ δίδεται. Καὶ γιὰ νὰ κάμωμε ζωντανότερα τὰ πράγματα, παρομοιάζουμε τὸν πολίτη μὲ τὸν διευθυντὴ μιανῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως ποὺ κανονίζει τὸ προσωπικὸ ἐνὸς μεγάλου ἐργοστασίου. Ἀμασχεφθῇ κανεὶς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντῆ αὐτοῦ θὰ νοιώσῃ πῶς τὸ ἐκλέγειν δὲν εἶναι ἀγχαρεία παρὰ καθῆκον ὑψηλόν.

Στὴ περίπτωσιν λοιπὸν αὐτῇ, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως ποῖον ἐγωισμόν μπορεῖ νὰ ἔχῃ; Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ὅλοι θὰ πιστεύουν ὅτι ἐνδιαφέρεται ἡ θέλησις του νὰ ἐκδηλώνεται πλήρως καὶ αὐτὴ νὰ ἐκτελεῖται.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας μας. Γιὰ τὸ σύστημα τὸ ἐκλογικὸ εἶναι πολὺπλοκο, καὶ μπορεῖ τις περισσότερες φορὲς ἐξ αἰτίας μιανῆς ἀπροσεξίας τὸ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ πολίτη, ἀποφασίσαιμε νὰ γράψωμε μερικὰ πράγματα πάνω στὸν ἐκλογικὸ νόμο ποὺ θ' ἀποτελέσουν ὁδηγίες γιὰ τὸν ψηφοφόρον. Ὅταν κρατηθῶν καλὰ καὶ ἐφαρμοσθῶν στὴ πράξιν πρέπει νὰ εἶναι ἡσυχος ἐκεῖνος ποὺ ψηφίζει πῶς ἡ ἐπιθυμία του, ἡ ψῆφος του δὲν θὰ πάῃ χαμένη.

Ὅλοι γνωρίζουμε πῶς ἡ ἐκλογὴ τῆς 25 Σεπτεμβρίου θὰ γίνωμεν μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα καὶ μὲ ψηφιδόδελτιον. Ὁ ἐκλογεὺς λοιπὸν ποὺ θὰ πάρῃ τὴν θέσιν του νὰ ψηφίσῃ πρέπει νὰ ζητήσῃ πρῶτα πρῶτα ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ τμήματός του, τὸ ψηφιδόδελτίον του. Καλὸ εἶναι νὰ μὴ πάρῃ, κανεὶς, ψηφιδόδελτιον ἔξω ἀπὸ τὸ τμήμα του γιὰ τὴν δὲν ἐξυρεῖ τί θὰ τοῦ δώσουν. Πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ κάθε ψηφοφόρος πῶς τὰ ψηφιδόδελτια ἔχουν μῆκος καὶ πλάτος ὁρισμένο ἀπὸ τὸν νόμον. Κάθε ἄλλο ψηφιδόδελτιον εἶναι ἄκυρον. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ψηφοφόρος θέλῃ ἡ ψῆφος του νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πρέπει νὰ προσέξῃ μήπως τὸ ψηφιδόδελτιον ποὺ τοῦ δίνουν εἶναι μικρότερον ἢ μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ κανονισμένον. Γιὰ τοῦτο μὴ δίδετε ἐμπιστοσύνη παρὰ μόνον σ' αὐτὰ τὰ ψηφιδόδελτια ποὺ δίνουν ἡ ἐφορευτικὰς ἐπιτροπές, καὶ ἔχουν τις νόμιμες διαστάσεις διαφορετικὰ εἶναι Ἄ κ υ ρ ο ι.

Ἐπίσης ὁ ψηφοφόρος πρέπει νὰ προσέξῃ προτοῦ κλείσῃ τὸ φάκελλόν του, μήπως βάλῃ μέσα σ' αὐτὸ περισσότερα ψηφιδόδελτια ἀπὸ τὸ ἓνα. Ἐὰν συμβῇ τέτοιο πρᾶγμα θεωρεῖται Ἄ κ υ ρ ο ι ἡ ψῆφος του. Μέσα στὸ φάκελλο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἓνα μόνον ψηφιδόδελτιον.

Ὁ ψηφοφόρος ὑποχρεοῦται νὰ ψηφίσῃ ὁλόκληρον τὸ ψηφιδόδελτιον ὅπως τοῦ τὸ δίνει ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐὰν γράψῃ πάρα πάνω ὄνομα ἢ σβύσῃ ἓνα ὑποψήφιον τότε θεωρεῖται ἄκυρον ὁλόκληρον τὸ ψηφιδόδελτιον.

Ὅταν ψηφίζεται ὁλόκληρον τὸ ψηφιδόδελτιον, τοῦτο ἀποτελεῖ μιὰ ψῆφος γιὰ ὁλόκληρον τὸ κόμμα ποὺ ψηφίζει ὁ ἐκλογεὺς καὶ θὰ μετρηθῇ στὴ διαλογὴ. Ἐὰν ὁ ἐκλογεὺς θελήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ ἓνα βουλευτὴ ἀπὸ τοὺς γραμμένους στὸ ψηφιδόδελτιον, νὰ ἐκφράσῃ ὅπως λέει ὁ νόμος τὴν προτίμησίν του, πρέπει νὰ βάλλῃ δίπλα στὸ ὄνομά του ἓνα μικρὸ σταυρὸ. Προσέξαιτε καὶ στὸ σημεῖον αὐτό, ὅτι σταυρὸ χρειάζεται καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος.

ματος, χωρίς σταυρό προτιμήσεως δὲν μπορεῖ νὰ βγῇ ὁ ἀρχηγὸς ὅπως ὑποστηρίζουν μερικοὶ. Στὸ ψηφοδέλτιο ἕνας μόνον σταυρὸς ἐπιτρέπεται νὰ μπῇ. Οἱ περισσότεροι σταυροὶ δὲν ὠφελοῦν κανένα γιατί ὁ νόμος λέγει πὼς σὲ τέτοια περίπτωση δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κανένας. Τὸ ψηφοδέλτιο ὅμως εἶναι ἐγκυρό καὶ ἐνισχύει ὁλόκληρο τὸ συνδυασμὸ.

Ὁ ψηφοφόρος ὅμως ποῦ θέλει νὰ ψηφίσῃ ἕναν μόνον βουλευτὴ—ὄχι περισσότερους—ἀπὸ ἐκείνους ποῦ γράφει τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ κόμματός του, μπορεῖ νὰ κἀνῃ τὸ ἑξῆς: Νὰ ζητήσῃ λευκὸ ψηφοδέλτιο ἀπὸ τὴν Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ πάνω σ' αὐτὸ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα τοῦ υποψηφίου ποῦ θέλει, χωρίς σταυρό, γιατί δὲν εἶναι ἀπαράιτητος. Προσέξαι: Στὸ λευκὸ χαρτὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γραφῶσιν δύο ὀνόματα, γιατί τότε εἶναι ἄκυρὸ τὸ ψηφοδέλτιο ὁλόκληρο. Ἐπίσης εἶναι ἄκυρο τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ συνδυασμοῦ ἢ τὸ λευκὸ, ὅταν πάνω σ' αὐτὸ γραφοῦν σημεῖα ἢ λέξεις ποῦ δὲν προβλέπονται πάρα πάνω. Ὁ νομοθέτης σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι δέχεται πὼς φανερώνεται ὁ ψηφοφόρος καὶ γιὰ τοῦτο θεωρεῖ ἄκυρὸ τὸ ψηφοδέλτιο.

Αὐτὲς τίς ὁδηγίες, ὅταν τηρήσῃ ὁ ἐκλογεὺς, πρέπει νὰ εἶναι βέβαιος πὼς ἡ ψήφος του δὲν θὰ πάῃ χαμένη, ἀλλὰ θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ συμβάλῃ κ' αὐτὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν ποῦ θὰ κυβερνήσουν τὸ κράτος μας.

Καὶ τώρα ἄς ποῦμε μερικὰ λόγια γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ, καὶ πὼς μὲ τὸ ἀναλογικὸ σύστημα βγαίνουν οἱ βουλευταί.

Ἄμα τελειώσῃ ἡ ἐκλογὴ, γίνεται ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων, ὁ ἔλεγχος δηλαδή τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων τοῦ κάθε βουλευτοῦ. Ὅταν ἐφαρμόζεται τὸ πλειοψηφικὸ σύστημα δὲν εἶναι δύσκολο νὰ συζητῇ κανεὶς ποῖος θὰ εἶναι βουλευτὴς μετὰ τίς ἐκλογές. «Ἐκεῖνος ποῦ θὰ πάρῃ τὰ περισσότερα κουκιά» εἶναι βέβαιος.

Στὴν ἀναλογικὴ ὅμως ψηφοφορία παρουσιάζονται διαφορετικὰ τὰ πράγματα· γι' αὐτὸ θὰ προσπαθίσουμε νὰ δώσουμε ὅσον μᾶς εἶναι δυνατόν μερικὲς ἐξηγήσεις καὶ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ προσανατολισθοῦν.

Μετὰ τὴν διαλογὴν καὶ τὴν συγκέντρωση τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νομοῦ γίνεται ἡ καταμέτρησις τῶν ψηφοδελτίων. Ἐπειτα μετροῦνται οἱ σταυροὶ τοῦ κάθε υποψηφίου· ὁ υποψήφιος ποῦ ἔχει περισσότερους σταυροὺς, θὰ προτιμηθῇ ὅταν θὰ γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν ἐδρῶν. Τὸ κάθε κόμμα δὲ, πέρνει τόσες ἐδρες, ὅσες φορές χωρεῖ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοδελτίων. Ἐκλογικὸν μέτρον κατὰ τὸ νόμον εἶναι τὸ πληθικὸν ποῦ προκύπτει ἀπὸ τὴν διαίρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν πλέον ἑνός.

Ἀνακεφαλαιώνουμεν ὅμως τὰ ὅσα εἴπαμε πάρα πάνω γιὰ νὰ τὰ κάμωμεν πε-

ρισσότερον ἀντιληπτά, μὲ ἕνα παράδειγμα.

Ἄς ὑποθέσωμεν πὼς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Πειραιῶς, ποῦ περιλαμβάνει καὶ τὴν νῆσον μας Κύθηρα, τὴν Αἴγινα καὶ τὴν Τροιζηνίαν, ψηφίζουν 39.000 ἐκλογεῖς, πρέπει δὲ νὰ ἀναδειχθοῦν 12 βουλευταὶ καὶ τὸ μὲν:

Α	κόμμα	λαμβάνει	12.000	ψηφοδέλτ.
τὸ Β	»	»	15.000	»
τὸ Γ	»	»	8.000	»
τὸ Δ	»	»	3.500	»

Ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα;

Ἄν ὑπῆρχε τὸ πλειοψηφικὸ σύστημα θὰ λέγαμε πὼς τὸ Β κόμμα ἔπρεπε νὰ ἀναδείξῃ ὅλους τοὺς βουλευτάς, καὶ τοὺς 12 δηλαδή, ἀφοῦ ἐψηφίσθη ὁλόκληρο τὸ ψηφοδέλτιο μέσα στὸ ὁποῖον, ὅπως εἴπαμε πάρα πάνω, ἦσαν γραμμένοι ὅλοι οἱ υποψήφιοι.

Στὸ ἀναλογικὸ ὅμως σύστημα δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον· μὲ τὸ σύστημα τοῦτο θ' ἀναδείξῃ βουλευτὴ καὶ τὸ κόμμα Α ποῦ ἔλαβε 3500 ψηφοδέλτια, ἀρκεῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νὰ χωρῇ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον.

Ἄς ἐφαρμόσωμε λοιπὸν ὅσα εἴπαμε γιὰ τὸ ἀναλογικὸ σύστημα.

Πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ βροῦμε τὸ ἐκλογικὸν μέτρον τὸ ὁποῖον στὴ περίπτωσί μας εἶναι τὸ πληθικὸν ποῦ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν διαίρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ 39.000 ψηφοδελτίων μὲ τὸν ἀριθμὸν 12 πλέον ἑνός ἥτοι: 39.000: 13=3.000.

Ὡστε τὸ ἐκλογικὸν μέτρον εἶναι ὁ ἀριθμὸς 3.000. Θὰ ἐξετάσωμεν τώρα, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς πόσες φορές χωρεῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν ψηφοδελτίων ποῦ ἔλαβεν ἕκαστον κόμμα. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας αὐτῆς θὰ μᾶς δώσῃ τῆς βουλευτικῆς ἐδρες ποῦ πέρνει κάθε κόμμα μὲ τὴν πρῶτην κατανομήν καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν κατὰ τὴν δευτέραν κατανομήν ἂν μένουν ἀδιανέμητες ἐδρες.

Ὁ ἀριθμὸς 3.000 χωρεῖ εἰς τὰ ψηφοδέλτια:

12000	τοῦ Α	κόμματος	4	φορές (ἔδραι 4)
15000	» Β	»	5	» (» 5)
8500	» Γ	»	2	» (» 2)
				ὑπόλοιπα 1500
3500	» Δ	»	1	» (» 1)
				ὑπόλοιπα 500

Προέκυψε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν:

ὅτι τὸ Α	κόμμα	ἔλαβε	4	ἐδρας
» Β	»	»	5	»
» Γ	»	»	2	» καὶ
» Δ	»	»	$\frac{1}{12}$	»

Ἐδῶ περὶ λύεται τὸ μυστήριον, τί χρειάζονται οἱ σταυροὶ μέσα στὸ ψηφοδέλτιο. Εἶδαμε ὅτι τὸ Α κόμμα ἔλαβε 4 ἐδρες. Ποιοὶ θὰ βγοῦνε βουλευταὶ ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιο, ἀφοῦ εἶναι γραμμένοι σ' αὐτὸ κ' οἱ 12 βουλευταί; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλή. Θὰ μετρηθοῦν οἱ σταυροὶ ποῦ ἔχει κάθε υποψήφιος καὶ ἀναλόγως τοῦ

ἀριθμοῦ τῶν σταυρῶν θὰ πάρῃ τὴν θέσιν του στοὺς τέσσερες βουλευτὲς ποῦ βγῆκαν μὲ τὴν κατανομή.

Κατὰ τὸν ἴδιον περίπου τρόπο θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα κατανομή ἂν ἔμειναν ἀδιανέμητες ἐδρες.

Μὲ τίς ὀλίγες αὐτὲς ὁδηγίες μας νομίζομεν ὅτι, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐδῶσαμε τὴν εὐκαιρίαν στοὺς ἀναγνώστας μας νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ σύστημα τῆς νέας ἐκλογῆς. Εὐχόμεθα τώρα μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά, οἱ συμπολίται, ἀφοῦ κρίνουν τὴν ἀξία ποῦ ἔχει ἡ ψήφος τους καὶ τὴν περίοδον ποῦ διέρχεται ἡ πατρίς μας, νὰ ἀναδείξουν ἐκείνους ποῦ θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς κυβερνήσουν μὲ ἐνδιαφέρον.

ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΣΙΓΟΒΡΑΔΥΑΖΕΙ

Σιγοβραδύαζι κ' ἀπ' τοῦ γοργοδια-
[βαίνει ἡ σκέψη
καὶ Φέρνει πίσω τὰ παλιὰ καὶ τὰ λησμο-
[νημένα
κ' ἂν σὺ ἐπέταξες μακρὰ κ' ἐφυγες μ'
[ἀποριά
ἐγὼ θὰ ζῶ μὲ τοὺς καημοὺς καὶ μὲ τὰ
[περασμένα
σ' ἂν δὲν μπορεῖ μὲς στὴν καρδιὰ νὰ φτάσ'
[ἡ λησμονιά.

Καὶ θὰ θυμᾶμαι τ' ἄγριο κ' ἐρημικὸ ἀ-
[κρογιάλι
ποῦ καθισμένοι στῆς σπηλιάς τὸ γάργαρο
[νερὸ
σωπαίναμε, κ' ἡ θάλασσα μ' ἀφρονὲς ἀγά-
[γάλι
μᾶς ράντιζε ἀγάπη μου μὲ κρυοταλλένιο
[ἀφρό.

Κι' ἐνῶ τὰ χεῖλη σὼπαιναν, σ' ἂν ἔσμιγ' ἡ
[ματιά μας
ἀγάπη μου παντοτεινὴ, καινούρια καὶ πα-
[λῆ
λὲς καὶ σιγοψιθύριζε γλυκὰ τὸν ἔρωτά μας
μόνο τὸ γάργαρο νερὸ ποῦ βγαίν' ἀπ' τὴ
[σπηλιά.

Νυχτώνει καὶ τὸ σούρουπο ὡς τὴν ψυχὴ
[μου φθάνει
κι' ἐνῶ ἡ ἄλλες θύμῃσες σβύνουν ἀγά-
[γάλι
σ' ἂν τ' ἀλαφροπατήματα πάνω στὴν ἀμ-
[μουδιά
μοῦ μένει πάντ' ἀξέχαστο τ' ἀγριοποδὸ ἀ-
[κρογιάλι
νὰ μοῦ θυμίσῃ τὴ σκληρὴ καὶ ψεύτρα σου
[καρδιά.

Κωνστ. Κονέλης

Νέα από τὸ Νησί

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΙΝΗΣΤΟΥ ΣΤΑΗ

Ἡ ἐριτιμος κ. Μαρίκα χήρα Σπυρ. Στάη εὐρισκομένη εἰς Κύθηρα ἐπέβλεψεν διὰ τὴν κατασκευὴν τάφου εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως Κυθήρων εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐναποθέσῃ μετὰ τριετίαν τὰ ὅσα τὸ αἰμινῆστου συζύγου τῆς Σπυρ. Στάη ἐκπληροῦσα τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως οὗτος ταφῇ εἰς Κύθηρα.

◆◆◆◆◆

ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

Ὁ συμπολίτης καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν τοῦ Γυμνασίου μας κ. Ἰωάννης Πετροχείλος ἐπιτυχὼν εἰς προκηρυχθέντα διαγωνισμόν, ἀναχωρεῖ δι' Εὐρώπην δαπάναις τοῦ Κράτους χάριν εὐρυτέρων σπουδῶν.

◆◆◆◆◆

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΦΑΛΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐνεκρίθη πίστωσις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καφαλίου ἀπ᾽ τῆς ἐβδομάδος, καὶ δι' ὠρισμένον χρόνον.

Κατόπιν τούτου τὴν 24 Αὐγούστου προσήγγισεν εἰς Καφάλιον τὸ ατμόπλοιον «Ζέφυρος» τῆς Ἀκτοπλοῖας τῆς Ἑλλάδος.

◆◆◆◆◆

Η ΟΔΟΣ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΩΝ

Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Παρίτης, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Φριλιγκιανίων κ. Γ. Κασιμάτην τὸ ψηφισθὲν ποσὸν τῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50 000) δραχμῶν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου.

◆◆◆◆◆

Η ΟΔΟΣ ΔΟΚΑΝΩΝ ΑΡΕΩΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Πληροφορούμεθα ἐκ Μυλοποτάμου ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἢ ἀναλαβοῦσα τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Δοκανῶν Ἀρέων Μυλοποτάμου, ἀφοῦ συνεπληρώθη διὰ πέντε νέων προσώπων, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας τῆς καὶ ἐπισπεύδει τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν διενεργήθη καὶ ἔρως ἐντὸς τῆς νήσου.

Ἐλπίζεται ὅτι ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐντατικὴ ἐργασία καὶ ἐπίβλεψις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐν-

τὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς ἀποπεράτωσιν καὶ τῆς νέας ταύτης ἀρτηρίας τῆς νήσου μας, ἡ ὁποία θὰ διευκολύνῃ τὴν συγκοινωνίαν καὶ θὰ ὠφελήσῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὰ χωρία διὰ τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ.

◆◆◆◆◆

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

ΤΟ ΤΕΛΕΣΘΕΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΚΑΡΑΒΑΣ.—Τὸ θλιβερὸ μῆνυμα τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Εὐεργέτη μας Εὐσταθίου Δηλαβέρου ἐβύθισε σὲ βαθὺ πένθος ὁλόκληρο τὸ χωριό. Ἀπ' τὸ πρωῒ τῆς 2 Αὐγούστου ὅλα τὰ μαγαζιά ἔμειναν κλειστά εἰς ἔνδειξιν πένθους, οἱ σημαῖες τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ, καὶ τῶν μαγαζιῶν ἠρῶθησαν μεσίστιες καὶ οἱ καμπάνες τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος καὶ τῆς Παναγίας Δέσποινας κτυποῦσαν ὅλη τὴν ἡμέρα μετὸ θλιβερόν τους τόνο. Ἡ ὄψη τοῦ χωριοῦ ἄλλαξε πολὺ ἀπὸτομα καὶ γενικὰ ἔδινε τὴν ἐντύπωσιν τὸ χωριό μας, ἐνὸς ἀπορφανισμένου ποῦ ἔχασε τὸν προστάτη του.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον συνεδρίασε ἐκτάκτως καὶ ἔδωσε τηλεγραφικὴ ἐντολὴ σ' ἀντιπρόσωπό της, νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ στὴ κηδεία τοῦ Εὐεργέτη ποῦ θὰ γινότανε στὸν Πειραιᾶ.

Τὴ Κυριακὴ 7 Αὐγούστου σύμφωνα μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἔγινε στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαισιν τῆς ψυχῆς τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρου. Στὸ μνημόσυνο χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Δωρόθεος, ὁ ὁποῖος ἔβγαλε συγκινητικὸν λόγο. Ὁ κόσμος ποῦ παρακολούθησε, μετὰ δάκρυα στὰ μάτια ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ Μητροπολίτη μετὰ τὰ ὁποῖα ἐξωγράφησε ὅλο τὸ ἔργο τοῦ Εὐσταθίου Δηλαβέρου τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ τὸ ἐπαγγελματικόν. Τὰ μαγαζιά κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ μνημόσυνου ἦσαν καὶ πάλιν κλειστά.

Στὴν ἐκκλησίᾳ προσήλθαν πολλοὶ συγκοινωνιοί μας, ἀλλὰ καὶ ξένοι ἀπὸ ἄλλα χωριά. Ἡ μεγάλη συγκέντρωσις ποῦ παρατηρήθηκε στὸ μνημόσυνο, δὲν εἶναι φέμμα ἂν ποῦμε πῶς γιὰ πρώτη φορὰ ἔγινε σὲ ἱεροτελεστία. Ἄς εἶναι καὶ τοῦτο μιὰ ἀπόδειξις τῆς μεγάλης ἐκτίμησις ποῦ ἀπολάμβανε ὁ μέγας μας Εὐεργέτης γιὰ τὰ πολλὰ καλὰ ποῦ ἔκαμε στὸν τόπο μας. Ἡ μνήμη του θὰ μένῃ αἰώνια στὸ μυαλό μας καὶ ἡ εὐχὴ τῶν πατριωτῶν μας καὶ ἡ δεήσει τῶν θά τοῦ κάμουν ἀλαφρὸ τὸ χῶμα παῦ τὸν σκέπασε.

Δ.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὰ τρία πανηγύρια ποῦ γίνονται κάθε χρόνο κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Δεκαπενταυγούστου στὸ Τσιρίγιο, ἐφέτος παρουσίασαν μὲν ἀρκετὴ συγκέντρωσις κόσμου, ἀλλὰ ὅχι καὶ ἀνάλογον ζωηρότητα. Τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλετο καὶ εἰς τοὺς ἐξελεικνύοντες καιροὺς ποῦ ἐπεκράτουν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν πανηγυριῶν. Οὕτως εἰς τὴν ἁγίαν Ἐλέσσαν κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου παρετηρήθη μεγάλη συγκέντρωσις κόσμου, μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅλα τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀλλ' ἕνας δυνατὸς βορρῆς κατέστησε σχεδὸν ἀδύνατον τὴν παραμονὴ ἔστω πρὸς τὸ μοναστήριον καὶ ἔτσι γρήγορα ἡ συγκέντρωσις διελύθη. Τὸ πανηγύρι τοῦ Σωτήρος εἰς τὴν ἁγίαν Μόνη ἦταν πλέον ζωηρὸ καὶ μετὰ μεγάλη ἐπίσης συγκέντρωσις κόσμου ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν εὐκολίαν τῆς μεταβάσεως δι' αὐτοκινήτων μετὰ τῆς ἀδλοθύρας τῆς Μονῆς, διότι ὁ δρόμος ἔχει ἀποπερατωθῇ τελείως. Τέλος τὸ πανηγύρι τῶν Μυρτιδιῶν κατὰ τὴν 15 Αὐγούστου, συνεκέντρωσε καὶ αὐτό, ὅπως κάθε χρόνο πολλὸν κόσμον, ἀλλ' ἕνας τρομερὸς ἀέρας, ὁ ὁποῖος ἐσήκωνε σύννεφα σκόνης, καθίστα προβληματικὴ τὴν παραμονὴ τῶν πανηγυριστῶν στὸ ὑπαιθρο καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνέκρωσε καὶ ὅλην τὴν κίνησιν καὶ ζωηρότητα τοῦ πανηγυριοῦ.

◆◆◆◆◆

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΙΚΑ

Τὴν 1 Αὐγούστου εἰς τὰ Λογοθετιανικὰ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ βληθεὶς διὰ δικάνου κυνηγετικοῦ ὄπλου εἰς τὸ πρόσωπον ὁ ἐν λιποταξίᾳ διατελὼν στρατιώτης τοῦ 34ου Συντοκιοῦ Μηνᾶς Π. Πρινέας. Ὁ αὐτόχειρ μετεφέρθη συνοδείᾳ εἰς τὸ Στρατ. Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν. Οἱ λόγοι τῆς ἀποπείρας εἶναι αἰσθηματικοί.

◆◆◆◆◆

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΣΟΒΑΝΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὸ ἐξωτερικὸν σοβάντισμα τοῦ Γυμνασίου ἀρχίσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου ἐξακολούθει, εὐρισκόμενον πρὸς τὸ τέρας του ἤδη.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΠΟΓΡΦΗ 1932

ΣΕΙΡΑ Α'.

Αὔξων Ἀριθ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ Κληρωτοῦ	Ὄνομα		Ἀριθμὸς Μητρώου	Ἑπάγγελμα	Σπουδαί
		Πατρὸς	Μητρὸς			

Κοινότης Βιαραδίκων

489	Λαζαρέτος Μηνάς	Ἑμμανουήλ	Θεοδώρα	52.044	Ἀλιεύς	Δημοτικόν
-----	-----------------	-----------	---------	--------	--------	-----------

Κοινότης Καλάμου

508	Βλάχος Ἰωάννης	Χρῆστος	Γαρυφαλλιά	53.114	Ἐργάτης	»
509	Βασιλάκος Κωνσταντῖνος	Παναγιώτης	Αἰκατερίνη	53.391	Ναυτικός	»
510	Χορροβίτης Παναγιώτης	Γεώργιος	Φωτεινή	51.298	»	»

Κοινότης Καραβᾶ

514	Βενάρδος Νικόλαος	Χαράλαμπος	Εἰρήνη	50.930	Ἐφαρμοστής	Ἑλληνικόν
515	Κύπριος Γεώργιος	Εὐάγγελος	Μαρία		Ἑπάλληλος	»
516	Κρίθαρης Χαράλαμπος	Δημήτριος	Σταματοῦλα	52.847		

Κοινότης Κυθήρων

531	Κοζάκης Θωμᾶς	Σαράντος	Αἰκατερίνη	50.085	Καθ. Σ.Δ.Υ.	Ἐγγράμματος
532	Μεγαλονοκονόμος Νικόλαος	Διονύσιος	Ἀννέτα		Ναυτικός	»

Κοινότης Λειβαδίου

551	Γιαννιώτης Παναγιώτης	Ἰωάννης	Εἰρήνη	51.418	Ὑπάλλ. Ξεν.	Ἑλληνικόν
552	Κουέλης Θεόδωρος	Ἀναστάσιος	Ἐρινοῦλα	50.536	Χύτης	Δημοτικόν
553	Σεμιτεκόλος Σταμάτιος	Ἰωάννης	Ἀθηνᾶ		Ὑπάλληλος	

Κοινότης Λογοθετιανίκων

554	Μουλός Χρῆστος	Παναγιώτης	Ἑλένη	49.775	Ἐμποροῦπ.	Σχολαρχεῖον
555	Σίμος Γεώργιος	Ἰωάννης	Μαρία	48.998	Ἐργάτης	»

Κοινότης Μυλοποτάμου

602	Βλαχογένης Γεώργιος	Ἰωάννης	Ἑλένη	49.998	Ὑποδηματοπ.	Ἑλληνικόν
603	Στρατηγός Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	Ἀναστασία	52.858	Ὑπάλληλος	Δημοτικόν

Κοινότης Ποταμοῦ

1000	Ἀρχοντούλης Ἑμμανουήλ	Μηνᾶς	Κυράνη	49.638	Λιμεν. Γ'.	Ἑλληνικόν
1001	Κομνηνός Παναγιώτης	Ἀντώνιος	Μερόπη	52.475	Λιμεν. Γ'.	
1002	Μουλός Παναγιώτης	Μηνᾶς	Ἀναστασία	49.865	Σωφὲρ	Γυμνάσιον Ἑλληνικόν
1003	Μαγουλάς Γεώργιος	Ἀντώνιος	Μαροῦλα	50.291	Ὑπάλλ. Ξεν.	
1004	Πανάρετος Βίκτωρ	Ἰωάννης	Εὐφροσύνη	51.252	Ἐμπορος	
1005	Ψαλλιδᾶς Δημήτριος	Ἰωάννης	Παναγιώτα	47.384	Ἐργάτης	

Κοινότης Φριλιγκιανίκων

1065	Καστρίσος Ἡλίας	Θεοδόσιος	Ἀννέζα	51.407	Ἰδ. Ὑπάλλ.	Δημοτικόν
1066	Νοταρᾶς Ἀθανάσιος	Παναγιώτης	Εἰρήνη	52.113	Ἰδ. Ὑπάλλ.	»

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ & ΚΑΜΩΜΑΤΑ

Η Α. Μ. Ο Δ Ι Α Ο Λ Ο Σ

ΥΠΟ ΣΙΦΟΥΝΑ

Ἀποφάσισα μιὰ μέρα νὰ μετρήσω πόσες φορές θὰ γίνη λόγος γιὰ τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα καὶ Κύριόν μου τὸ Διάολο. Αἱ λοιπὸν τὸ πιστεύετε; Ἐμέτρησα — καὶ ὄχι ὅλην τὴν ἡμέρα — χίλιες ἑκατὸ πενήντα ἑπτὰ φορές τὴ λέξη «διάολος». Οἱ Τσιριγῶτες δὲν ἀνοίγουνε τὸ στόμα τους ἂν δὲν ποῦνε τὴ χαριτωμένη αὐτὴ λέξη. Μεταξύτους λέγονται διαόλοι καὶ πολὺ σωστὰ βέβαια ἀφοῦ εἶναι τέτοιοι. Σκεφθῆτε ἂν ἀντὶ «διάολος» μεταχειρίζοντο οἱ Τσιριγῶτες τὴ λέξη «Θεός» ἢ τέλος πάντων τὴ λέξη «ἄνθρωπος». Τὸ βάνει τὸ μυαλό σας νὰ πῆτε τὸ Σπυρουλῆ Θεό; Ἰσα νὰ τοῦ πῆτε: μωρὲ διάολε Σπυρουλῆ! καὶ ἴσα νὰ τοῦ πῆτε: μωρὲ Θεὲ Σπυρουλῆ;

Ἡ ἐλάτε νὰ πῆτε τὸν Ἀντώνη τὸ Σιγούρο: Μωρὲ ἄνθρωπε Ἀντώνη! Μπορεῖτε νὰ ἀδικήσετε τόσο πολὺ αὐτὴ τὴ λέξη; Ἐνῶ τέλος πάντων τότε λέτε καὶ αὐτόνε διάολο καὶ εἴσαστε μέσα. Δὲν εἶναι δὲ ὅλοι οἱ διαόλοι παλαβοί...! Θὰ ὑπάρχει καὶ κάποιος ἔξυπνος σὰν τὸν Ἀντώνη!

Πάει καλὰ λοιπό. Οἱ Τσιριγῶτες εἶναι καὶ λέγονται διαόλοι. Ἀλλὰ διαόλοι εἶναι καὶ ὅτι ἄλλο ὑπάρχει πάνω στὸ Τσιρίγο. Τὰ ζῶα νὰ ποῦμε.

Τὴν εἶπα ὅμως καὶ ἐγώ. Ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουνε στὸν κόσμον, πλεον ἀγαπητὰ καὶ ὑπομονετικὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς Τσιριγῶτες, καὶ λέγονται διαόλοι, μπορεῖ νὰ μὴ λέγωνται διαόλοι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ κακόμοιρα τὰ ζῶα; Πολὺ σωστὰ λοιπὸ δύο διαόλοι γειτόνοι τσακώνονται γιὰ τοὺς διαόλους τουνε.

— Σοῦπα, μωρὲ διάολε νὰ τονε δέσης αὐτὸ τὸ διάολο τὸ γάτο πού χεις. Πῆγε ὁ διάολος καὶ μοῦ πνίξε

ἀπόψε ὅλους τοσοὺς διαόλους τὰ περιστέρια μου.

— Δίχην χεις μωρὲ διάολε, μὰ μπορεῖς νὰ παλεύης μ' ἓνα διάολο; Δέσε διάολε καὶ σὺ αὐτὸ τὸ διάολο τὸ σκύλο πού χεις, ἐκεῖα πὸ κάτω πὸ τοσοὺς φωλές ἀφοῦ οἱ διαόλοι δὲ θέλουνε νὰ μάθουνε τοσοὺς ἄλλες φωλές..

Εἶπαμε ὅμως ὅτι διαόλοι εἶναι καὶ ὅτι ἄλλο. Ἡ Κερὰ Κατερίνα φωνάζει τὴν ἀνηψιάς της: Ἔλα μωρὲ Ἐρήνη νὰ μοῦ βγάλῃς ἓνα διάολο πού μπῆκε στὴν πατούχα μου. Ἡ τὴν ἀκοῦτε νὰ λέη: Ὅχο κακόμοιρο εἰντὰ παθα... Ἐσπασε ὁ διάολος τὸ σκονὶ καὶ πῆγε μέσα ὁ σίγκλος. Καὶ τὸ ἀγκάθι λοιπὸν πού πῆρε ἡ Κερὰ Κατερίνα καὶ τὸ σκονὶ τῆς εἶναι διαόλοι.

Τὰ ποδήλατα δὲ καὶ τὰ αὐτοκίνητα... Αἱ αὐτὰ εἶναι ἀρχιδιαόλοι.

— Τὸ νοῦ σου μωρὲ Μπομπὸ μὴ σὲ γκρεμίση ὁ γαῖδαρος τώρα πού θάπαντήσης αὐτοὺς τοσοὺς διαόλους γιὰτὶ τότε ξέρεις δὲ τὸ διάολο πὼς ξιπᾶται...

Δὲν κάνουνε δὲ διάκριση οἱ Τσιριγῶτες τοῦ τόπου ἢ τοῦ χρόνου ἢ τῆς περιστάσεως. Παντοῦ καὶ πάντοτε ὁ διάολος εἶναι στὴ γλῶσσα τους. Μιὰ φορὰ ἓνας Τσιριγῶτης παπᾶς, ὄνομα καὶ μὴ χωριό, βγῆκε στὴ θύρα νὰ πῆ τὸ Εὐαγγέλιο. Εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶσε πῶ πὼς ἀμφισβητεῖται πολὺ στὸ Τσιρίγο ἂν καὶ ὁ παπᾶς εἶναι διάολος σὰν ὅλους τοὺς Τσιριγῶτες. Εἶναι μοναχὰ γνωστὸν πὼς τὰ παιδιὰ τοῦ παπᾶ, εἶναι ἐγγόνια τοῦ διαόλου. «Παπᾶ παιδί, διαόλου ἐγγόνι» λένε. Εἰντα νὰ σᾶσε πῶ λοιπὸ καὶ γώ... Βρέστε καὶ σεῖς εἰντα εἶναι οἱ παπάδες.

Ἄς εἶναι: Εἶχε πεῖ λοιπὸν ὁ παπᾶς, σχεδὸν τὸ μισὸ εὐαγγέλιο. Τέ-

λειωσεν ὅμως ἡ σελίδα καὶ πῆγε νὰ γυρίση φύλλο. Ἐπειδὴ εἶχε σπάσει τὸ δέσιμο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ δὲν τὸ βαστοῦσε καὶ καλὰ ὁ παπᾶς, νὰ σας χάμω, φύλλα φύλλα, τὸ εὐαγγέλιο.

Στρέφεται λοιπὸν ὁ παπᾶς στοὺς ἐπιτρόπους καὶ λέει: «Δὲ σᾶς ἔλεγα διαόλοι νὰ δέσετε τὸ εὐαγγέλιο; ἐλάτε τώρα διαόλοι μαζεύετε εὐαγγέλια.»

Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ ἐξῆς: Μιὰ φορὰ μία Τσιριγῶτισσα πού δὲν περνοῦσε καθόλου καλὰ μὲ τὸν ἄντρα της, τότε συνόδεψε ὡς τὸ Καπάλι πού πῆγε ὁ κακομοῖρος νὰ φύγη γιὰ νὰ σωθῇ πλέα ἀπὸ τὴ γλῶσσα της.

Φάνηκε χαμμιὰ φορὰ τὸ παπόρι. Ἀρχισε λοιπὸν αὐτὴ νὰ κλαίη, νὰ σουρουμαδιέται καὶ νὰ λέη: Ὅχο μάτια μου... Ντοναὶ μάτια μου ὁ διάολος πούρεται νὰ σὲ πάρη... Ὅχο ὁ διάολος πούρεται νὰ σὲ πάρη...

Καὶ τότε πῆρε τὸν κακομοῖρον γιὰτὶ δὲν ξαναγύρισε.

ΣΙΦΟΥΝΑΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 197

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ:

2-4 Μ. Μ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡ. 27

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἡ Παραστία

τοῦ κ. Θ. Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ἐνα καλοκαιριάτικο βράδυ, γινόνταν κουβέντα στὴν ἀμουδιὰ τοῦ Λυμιῶνα γιὰ τὴν παραστία τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Καπετάν Μπουλντῆ. Ἐνὸς θώλου, χτισμένου μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια στὴ μέσα μεριά τοῦ λιμάνιου, πάνω στὰ μαῦρα σὰν σκότι βράχια καὶ δίπλα στὸ ἐρημολῆσι τοῦ Ἀγ. Νικόλα. Ὅλοι λέγαν, πῶς ὅλο τὸ φταίσιομο στὸ κάπνισμα ἦταν τὸ χτίσιμο. Ὁ Νιώρης ὑπεστήριζε ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνη ὑψηλότερη, ὁ Δημητρός ὅμως εἶχε τὴν ἀντίθετη γνώμη, πῶς τὸ φουγάρο θὰ ἔπρεπε νάχη περισσότερα ἀνοίγματα. Τὸ σωστὸ εἶναι, πῶς ὁ καθένας ἔλεγε ὅτι τοῦ κατέβαινε καὶ πῶς ὁ Καπετάν Μπουλντῆς φτιοῦσε φαρκάκι νὰ μαγερέψῃ, γιατί μὰ τὴν ἀλήθεια, τὸν στράβωνε ὁ καπνός. Ὅλοι λέγαν τίς παρόλες τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μπάρμπα Νικόλα. Ἐνα θαλασσινὸ ἀπὸ τοῦ ποῦ παληοὺς π' ἀπόμειναν ἀκόμη στὴ ζωὴ, ἀρετὰ γραμματισμένο, μὰ κυνηγημένο ἀπὸ τὰ λαγωνικά τῆς μοίρας.

Τί λές σὺ μπάρμπα Νικόλα; τὸν ρώτησε ὁ Καπετάν Μπουλντῆς. Μὰ κείνος δὲν ἀπαντοῦσε. Φαινόταν ἀφηρημένος, σὰν νὰ ταξίδευαν αἱ σκέψεις του σὲ μακρινὲς ἀποστάσεις.

Μὰ τί ἔχεις μπάρμπα Νικόλα, τί ἔπαθες καὶ δὲ μιλάς; Εἶσαι παράξενος ἀπόψε... Τοῦ ξανάπε ὁ Μπουλντῆς.

Ὁ μπάρμπα Νικόλας φάνη σὰν νὰ ξύπνησε ἀπὸ ἕνα γλυκὸ ὄνειρο, πήρε ζωὴ ἢ μορφὴ του, ἀναψὲ τὸ τομπούκι του, κι' ἄρχισε νὰ διηγίεται μὲ χάρι...

Σὰν ἄκουσα παιδιὰ μου νὰ γίνεται κουβέντα γιὰ τὴν παραστία τοῦ Καπετάν Μπουλντῆ, δὲν ξέρω κ' ἐγὼ πῶς ἦρθε στὸ μυαλό μου, κ' ἡ παραστία τοῦ παληοῦ μας σπιτιοῦ στὸ χωριό. Τώρα εἶναι χάλαβρα, γιατί τὴν πλάκωσε τὸ γκρεμισμένο σπίτι, μὰ νὰ τὴν βλέπατε ὅταν ἦταν στὰ καλά της. Μία παραστία μὲ μεγαλειό, πλατειὰ γιὰ ν' ἀγγαλιάζῃ ὅλους μας, τὰ ἑπτὰ ἀδελφία μου καὶ τοὺς γονιούς μας. Ψηλὴ σὰν λεβέντισσα ξεστῆ σὰν ἥλιος. Ὁ χειμῶνας τὰ βράδια, μὰς φοβέριζε ἀνεμίζοντας ἀπὸ τὴν καμινάδα μ' ἀστραπὲς καὶ μ' οὐράκιασμα. Ἐγὼ μουν ὁ μικρότερος ἀπὸ τ' ἀδελφία μου, καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο μ' εἶχαν στριμωγμένο στὴ μέσα μεριά. Τ' ἄλλα, καθένα μὲ τὴν ἡλικία του καθόνταν στὴ σειρά. Ἀντίκρου ἦταν ἡ θέσι τῆς μητέρας καὶ τοῦ πατέρα καὶ στὴ μέση τῆς γαϊγιάς. Ἡ γαϊγιά Φροσύνη, μόλις μοῦ μένει στὸ μυαλό ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς μου, γιατί τὴν χάσαμε σὰν εἶμαστε μικρά. Μὰς μιλοῦσε μὲ καλωσύνη, μὰς προστάτευε ἀπὸ τὰ μαλώματα καὶ τὰ χτυπήματα τοῦ πατέρα, τὰ βράδια μὰς διηγόταν παραμύ-

θια. Μὰς ἔδινε πάντα καλὲς συμβουλές. Ἦταν τόσο καλή... Μόλις θυμάμαι ἕνα πρῶτ' αὐτὴν εἶχαν ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι, καὶ πῶς τὴν ἴδια μέρα εἶχε μαζευτεῖ πολλὸς κόσμος σπῆτι μας... Σὰν ρώτησα γιὰ τὴν γαϊγιά, μοῦπαν πῶς εἶχε ἀρωστήσει, κ' ὕστερα πῶς τὴν πῆγαν στὴν Ἀθήνα νὰ γιαντρεῖ. Ἔτσι κ' ἐγὼ, σὰν ἄκακο παιδί, παρακαλοῦσα τὴ Παναγίτσα κάθε βράδυ στὴ προσευχή μου νὰ γίνη καλά, καὶ νὰ μοῦ τὴν φέρῃ πάλι πίσω μὲ τὸ καλό...

Πόσο μοῦ κόστισε τὸ πρῶτο βράδυ βλέποντας τὴ θέσι τῆς ἀδείας. Μὰ τὸ ἴδιο καὶ στ' ἀδελφία μου, κ' ἔτσι ὅλα μας ἀμίλητα κείν' τὸ βράδυ κυτᾶμε τὴ φωτιά στὴ παραστία, ποῦ ἔκανε τὰ ξύλα νὰ τριζοβολοῦν, λίκοντας λιχουδιὰ μὲ τῆς φλόγες τῆς τὰ πλευρὰ τοῦ τσουκαλιό. Σὲ μιὰ στιγμή, τὰ χρειάστηκα, πῶς μιὰ φλόγα θάμπενε μέσα κ' ἐτοιμάστηκα νὰ τῆς φωνάξω. Ἐκερὰ φλόγα, εἶσαι πολὺ ἀδιάκριτη. Ἐμεῖς σοῦ δώσαμε τὴ ζωὴ ἀπόψε, κ' ἐσὺ κυτᾶς τώρα νὰ μὰς πάρῃς τὸ φαῖ μας! Δὲ λυπάσαι ὅτ' ὡ φτωχὰ ἀδελφία μὲ τοὺς γονιούς τους ποῦ δὲν θάχουν νὰ φᾶν ἄλλο καὶ θὰ κοιμηθοῦν νηστικά; Ἡ φλόγα σὰν νὰ τραβίχτη διακριτικά, καὶ μοῦ σιγομίλησε σφυριχτὰ στὴ γλώσσα της. Πῶς θᾶναι πάντα φιλενάδα μας. Ἔτσι, κοντὰ σ' αὐτὴν καὶ κάτω πῶς τὴ θεώρη παραστία, μεγάλωναν τὰ παιδίστικα κορμιά μας σὰν ἀπριλιάτικα μπουμπούκια ἀπὸ τριαντάφυλλα. Καὶ μέσα μας, σιγοξυπνοῦσαν οἱ πόθοι τῆς ζωῆς...

Ἐνα πρῶτ' μιὰς χαρμόσυνης ἡμέρας, μιὰς μεγάλης ἑορτῆς, μὰς ἔκανε νὰ τὸ προσμένουμε μὲ λαχτάρα, γιὰ νὰ φορέσωμε τὰ ὡμορφα ρουχαλάκια μας μὲ τὰ χρυσὰ κουμπιά καὶ τ' ἄσπρα τους σειρήτια. Ἐνα ἄλλο πρῶτ', ποῦ νὰ πρωτοπάμε στὸ πανηγύρι, καὶ νὰ κολλήσωμε δίπλα σὲ κανένα δικό μας γιὰ νὰ ἐξασφαλίσωμε τὰ ζαχαρωτὰ τῆς ἡμέρας. Τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, πῶς νὰ τρέξωμε γρήγορα σιμὰ στὸν παπᾶ, ἄλλο ν' ἀνάψῃ τὰ κάρθουνα στὸ θυμιατό, ἄλλο νὰ κρατᾶ τὰ κεριά, τ' ἄλλα νὰ βαστοῦν τὸ ἴσιο στοὺς ψαλτάδες. Στὸ σχολεῖο, ἄλλα μὲ τὸ καλὸ κι' ἄλλα μὲ τ' ἄγριο νὰ πηγαίνωμε παρέα, πότε μερικὰ νὰ λείπουν, πότε ἄλλα ν' ἀρρωστοῦν, ἄλλα νὰ ξεμυαλίζῃ ὁ πετροπόλεμος, καθένα, ἔχοντας κουμάντο του, τὸ ἴδιό του τὸ εἶναι.

Ὡς τότε, ἡ φλόγα τῆς παραστίας στεκόταν χαμηλὰ στὸ τζάκι. Ἐγὼ μουν στὴ μέσα μεριά, κι' ὅλα μὲ τὴ σειρά μας, τὴν ἀντικρύζαμε μ' ἀγάπη κ' ἐνωμένα. Μὰς

χάριζε μὲ χάρι τὴ θερμὴ ἀγκαλιά της καὶ τὸ νόστιμο φαῖ τῆς μάνας μας.

Οἱ πόθοι μας ἦσαν μικροί, σὰν τὰ κορμιά μας. Μὰ κείνα, μὲ τὸ καιρὸ ἐμεγάλωναν ὁλοένα καὶ μέσα τους κι' αὐτοὶ μαζύ.

Ἐνα ἀνοιξιὰτικο πρῶτ', ὁ ἥλιος ἔλαμπε στὸν οὐρανό. Οἱ πόθοι μας ξυπνήσαν ὁλότελα μέσα μας. Τρέξαν στὰ χωράφια, στὶς ἀνθισμένες ἀμυγδαλιές, δίπλα στὶς μέλισσες ποῦ τραγουδοῦσαν, στὰ πουλιὰ ποῦ πλέχαν τίς φωλιγές τους. Ἀγκαλιαστήκαν μὲ τὴ φύσι. Κι' αὐτὴ μὰς διαλάλησε τὴν ἀγάπη της. Γνωρίσαμε τὸν ἔρωτα. Μαζύ μεθούσαμε. Γενήκαμε φίλοι του κ' ἐχθροὶ του.

Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνέβῃ ψηλὰ στὸν οὐρανό. Κ' οἱ πόθοι μας γιγάντωναν. Καὶ τὸ κατένα μας, τ' ἀδελφία μου κ' ἐγὼ πήραμε κι' ἀπὸ ἕνα δικό του δρόμο, ἔχοντας στὶς ψυχές μας φωλιασμένους τοὺς διψασμένους πόθους. Τὰ βήματά μας γοργὰ τοὺς ὁδηγοῦσαν στὴ προσταγή τους.

Μὲ καιρὸ, οἱ γονεῖς μας πεθάναν. Ἡ παραστία ἔμεινε μόνη. Κ' ἡ φωτιά της ἐσβυσε. Οἱ φλόγες χαθήκαν, ψηλὰ στὸν οὐρανό.

Τὰ παιδιὰ σκορπίσαν σ' ὅτ' ὡ μεριές μὲ μύριους πόθους κ' ἐλπίδες. Δὲν ξαναδοθήκαν. Τρέχαν, ὅλο τρέχαν. Μὲς στὶς φουρτοῦνες, στὴν ἀνεμοζάλη. Μὲ τοὺς φωληασμένους πόθους στὴ ψυχὴ τους...

Τώρα, ἡ ἔρημη παραστία ξεψυχᾶ κάτω πῶς τὰ χάλαβρα, κι' ὁ κρύος ἀέρας μπαίνοντάς ἀνεξέταστα τὰ χειμωνιάτικα βράδια, κοροϊδεύει τὴ ζωὴ...

Τελειώνοντας τὴν ἀφήγησί του, σηκώνθ' ὑπὸ τὴ θέσι του, καὶ μὲ σκυμένο κεφάλι προχώρησε σιμὰ στὸ παιγνιδιάρικο κύμα ποῦ κρυφομιλοῦσε παράξενα στὴν ἀμουδιὰ. Μὰ καὶ κάτω πῶς τὸ κιτριναρικό φῶς τ' ἀρωσιτάρη λύχνου, μπορούσε κανεὶς νὰ διαβάσῃ στὰ μοῦτρα τῆς παρέας, τὴ μελαγχολία καὶ τὸ πόνο, ποῦ τόσο ἀμίλητα αὐλακώνει στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, τ' ἄλ' ἑτρί τῆς ζωῆς.

Ἀθήναι, 18 Αὐγούστου 1932

Ἐπεξηγήσεις:
Παραστία=τζάκι ὑψηλὸν καὶ πλατὺ μὲ μεγάλην καλνοδόχον.

Χάλαβρα=ἑρεψία.

Καμινάδα=καλνοδόχος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

MARCEL PRÉVOST

Η νύκτα τῆς Ραϋμόνδης

Μετάφρασις ΣΟΦ. Ι. ΑΥΚΟΥΡΗ

Ἡ κυρία Gaston Royer πρὸς τὴν δεσποινίδα Jeanne Ambrus.

Λαμβάνεις μικρή μου Ζαννέτ, αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἀπὸ τόσο καιροῦ σοῦ ἔχω ὑποσχεθῇ, ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ περιπατοῦσαμε ἀγκαλιασμέναι εἰς τὰ δροσερὰ δασύλια τοῦ Picpus. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἀποκαλύψεως ὅπου τὸ μυστήριον τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπέκρυπτον, ὡς μικρὰ κορίτσια, θ' ἀποκαλυφθῇ.

Σημειώτεον ὅτι εἶμαι ἐγὼ ἡ Ραϋμόνδη ἡ νεώτερα καὶ ἀκόμη ἡ ὀλιγώτερον λογικὴ, ἡ ὁποία σοῦ τὸ γράφει. Ἄς σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι εἶμαι ἐγὼ ἡ ὁποία εἶμαι «κυρία» ἡ πρώτη κυρία «Gaston Royer».

Ὡ! μικρὴ Ζαννέτ, πόσον εἶναι ἀστεῖον...

Τέλος ἄκουσε καλὰ, θὰ σοῦ τὰ διηγηθῶ ὅλα. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς καῖσε τὴν ἐπιστολήν μου, εὐθὺς ὡς τὴν ἀναγνώσεις, θὰ ἀποθάνω ἀπὸ ἐντροπὴν ἐάν τὴν εὕρισκον ἡ μητέρα σου.

Ἐνθυμῆσαι ὅτι ἦτο περίπου δέκα ἡ ὥρα τὸ βράδυ ὅταν ἐγκαταλείψαμε τὸν χορὸν ὅπου ἐχόρευες τόσο περιπαθῶς. Ἐκλαῖα σὰν Μαγδαληνή. Ἡ μαμὰ ἔκλαιεν, ὁ μπαμπὰς ἔσφιγγεν τὰς χεῖρας τοῦ Gaston γυρίζων μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τρομαγμένους. Τέλος ἰδοὺ ἡμεῖς ἐφ' ἀμύξης, μόνοι «ὁ σύζυγός μου» καὶ ἐγὼ, ἀναχωροῦντες διὰ τὸν σταθμὸν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἄ! ἐλησμόνησα νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι ἡ μαμὰ μὲ εἶχε πάρῃ κατὰ μέρος ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τοῦ χωρισμοῦ. Μοῦ ἀπηύθυνε ἕνα μικρὸν λόγον, διακοπτόμενον ἀπὸ λυγμούς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἄκουσα καὶ μεγάλην πράγματα. Αἱ λέξεις καθῆκον τῆς γυναικὸς.... πᾶν ὅτι θὰ θέλει ὁ σύζυγός σου.... ὁ γάμος ἀγιάζει τὸ πᾶν... ἔ- πανήρχοντο συχνά, ἀλλὰ μία φράσις πρὸ παντὸς μοῦ εἶχε κάμει ἐντύπωσιν καὶ μὲ παρηγόχλει. Τοῦτο θὰ σοῦ φανῇ ἀπρόοπτον κατ' ἀρχάς, ἀγαπητὴ μου κόρη, ἔπειτα θὰ ἴδῃς: συνηθίζουσιν....

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σταθμὸν. Φαντάσου ἀγαπητὴ μου, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅπου ἤμην μόνῃ μετὰ τὸν Gaston μοῦ ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἦτο πλέον καθόλου, μὰ καθόλου σύζυγός μου. Κατελαμβανόμενην εἰς τὸ νὰ διερωτώμαι: «Διατί λοιπόν, εὐρίσκομαι ἐδῶ, μὲ αὐτὸν τὸν κύριον τὸν τόσο πολυάσχολον; Τοῦτο τὸ ὁποῖον τοῦ ἔδιδεν κακὴν ἐντύπωσιν ὀφείλετο εἰς τὸ ὅτι εἶχεν γεμάτα τὰ χεῖρά του ἀπὸ τὰ εἰσιτήρια, τὰς ἀποσκευάς, τὰ μαξιλάρια καὶ δὲν ἔκρω καὶ ἐγὼ τί ἀκόμη. Πρὸς τοῦτοις ἐφιλονίκησεν μὲ κάποιον ὑπάλληλον «θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐταιρίας».

Τελειώονμεν ἐν τούτοις μὲ τὸ νὰ ἀνέλθωμεν, κανεὶς ἄλλος παρὰ ἡμεῖς οἱ δύο εἰς ἕνα διαμέρισμα. Προέκειται νὰ ξεκινήσῃ. Ὁ Gaston κάθεται πλησίον μου. Μοῦ πέρνην τὰ χεῖρά, φιλεῖ τὰ γάντια μου μὲ θερμὴ φωνάξων «Ραϋμόνδη, λατρευτὴ μου Ραϋμόνδη! ὁποία εὐτυχία νὰ εἶμεθα μόνοι, ὅπως διόλου μόνον...».

Ἀκριβῶς καθὼς ἔλεγε τοῦτο, ἡ θυρὶς ἀνοίγει καὶ πάλιν καὶ ἀνεβαίνει ἕνας ἡλικιωμένος κύριος, «Ὡ! τόσο ἡλικιωμένος, τόσο ἐμβριθής! Ἐπρεπε αὐτὸς ἐδῶ νὰ εἶναι τοῦλάχιστον συγκλητικὸς καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου κατὰ τῆς ἀκτοῦσας τῶν βαγονίων. Ὁ Gaston ἀνασηκώνεται, καταπραῖνεται, ἦτο ἀγριωπός, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Δὲν ἦτο ἐν τούτοις δυνατόν νὰ παρακληθῇ ὁ γέρον συνωμότης νὰ φύγῃ ἐκείθεν! Ὁ Gaston ἐκράτησεν τὸ ἕνα μου χεῖρ τὸ ὁποῖον ἔσφιγγε μὲ τρυφερότητα. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἔσκυβε γὰρ νὰ μοῦ εἰπῇ στὸ αὐτί, «Ραϋμόνδη, μικρὴ μου γυναῖκα, μ' ἀγαπᾷτε ὀλίγον;». Ἀπαντοῦσα: «Ἀλλὰ ναὶ φίλε μου. Ἀλλὰ ναί! Ἄνευ αὐτοῦ, δὲν θὰ σὰς εἶχα παντρευθῇ. Μία φορὰ διὰ ν' ἀλλάξῃ ἀναμφιβόλως, ἐμυρμούριον: «Ραϋμόνδη, γυναικούλα μου ἀγαπάτε τὸν Gaston;».

Κατελήφθην ἀπὸ ἕνα παροξυσμὸν τρελλοῦ γέλοιου. Ἀγαπᾷτε τὸν Gaston; Δὲν εὕρισκες τοῦτο γελοῖον μέχρι δακρύων; Ἀγαπᾷτε τὸν Gaston; Ἐγὼ, ἐγγελοῦσα γι' αὐτό, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀπεκοιμήθην, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀργησε σχεδόν.

Ὁ Gaston μὲ ἐξύπνησεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Savigny ὅπου ἐκατεβήκαμε. Ἦτο δευτέρα πρωτὴν ὀλίγον περασμένη. Μία ἡμαξία μᾶς ἀνέμενε διὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς πενθερᾶς μου, ἡ ὁποία μᾶς τὴν ἄφινε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος. Εἶναι δέκα λεπτὰ ἀπὸ τὸν σταθμὸν ἕως τὸ σπίτι. Ὁ Gaston συνεκινεῖτο εἰς ὅλα τὰ μικρὰ δένδρα τὰ ὁποῖα συνηγνῶμεν καθ' ὁδὸν καὶ τὰ ὁποῖα ὅλα εἶχον παῖξῃ ἕνα ρόλον εἰς τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν. Ἐγὼ καθὼς ἦτο σκοτεινὰ, δὲν διέκρινα μεγάλα πράγματα, ἔλεγα ἐν τούτοις ὅτι ἦτο ὥραϊον τὸ θέαμα διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Ἐπίσης ἡ οἰκία μὲ εἶχεν ἐκπλήξῃ ἄμεσως. Εἶναι εὐρύχωρος, ὑπάρχει ἕνα ὠραῖον πάρκον μὲ μιά δεκάμενῃ μετὰ δένδρα καὶ μετὰ ζωντανὰς πάπιες μέσα. Αὐτὸ θὰ σοῦ ἤρεσεν ἐσένα ἡ ὁποία ἀγαπᾷς τὴν ποίησιν.

Ποῦ ἤμην; Ἄ! ἐκάμαμε μικρὸν πρόγευμα εἰς τὴν μεγάλῃν τραπεζαρίαν. Ἐφαγα μὲ πολλὴν ὄρεξιν, ὁ Gaston ἐπῆρε μόνον ἕνα φρέσκο αὐγὸ καὶ ὀλίγον Bordeaux. Ἀκολούθως ἀνεβήκαμε εἰς τὴν κρεββατοκάμαρά μας. Ἰδοὺ ἡ ἐνδιαφέρουσα στιγμή. Ἄκουσε.

Ὁ Gaston ὑπῆρξεν προητοιμασμένος. Μὲ ἐνηγκαλίσθη καὶ μοῦ εἶπεν:

Ἀγαπητὸ μου παιδί, θὰ δώσω ἐντολὴν εἰς τὴν καμαριέρα νὰ περιμένῃ νὰ τῆς κυπρίσῃ. Θέλετε νὰ μοῦ εἰσαπτε εὐχάριστος; Δὲν θὰ τῆς κυπρίσῃ. Ἐπιθυμῶ νὰ μὴ εἰσέλθῃ κανένας ὑπηρετὴς ἐδῶ ἀπὸψε. Ἰδοὺ τὸ καλλωπιστήριον. Σὰς ἀφίνω. Θὰ περιμένῃ εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον διὰ νὰ κατακλιθῇ. Εἰκοσιν λεπτά, δὲν εἶναι ἔτσι; Ἐάν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ ἐμέ, κάμετε τόκ, τόκ, εἰς τὴν πόρταν.

Ἐφ' ᾧ μὲ ἀσπάζεται καὶ πάλιν καὶ ἐξέρχεται.

Γδύνομαι γρήγορα, σὲ δέκα λεπτά ἤμην τουαλεταρισμένη διὰ τὴν νύκτα, πλαγιασμένη, ζαρωμένη μέσα στὰ σκεπάσματα. Ἡ καρδιά μου κτυποῦσε, ἀγαπητὴ μου, ὅπως ὅταν ὑφιστάμην τὰς πτυχιακάς μου ἐξετάσεις. Ἡ πόρτα ἀνοίγεται. Ἰδοὺ ὁ Gaston. Ἐφοβούμην ἕνα πρᾶγμα (μὴ γελᾷς) ἐφοβούμην μήπως ἦτο μὲ τὸ ὑποκάμισον. Μία ἡ δύο φορὲς εἰς τὴν ζωὴν μου, εἶδα ἄνδρα μὲ ὑποκάμισον κολληρισμένο... Ἦσθάνομην ὅτι ἐάν ὁ Gaston ἐνεφανίζετο τοιούτοτρόπως τὴν πρώτην νύκτα, θὰ ἐτελείωνε δὲν θὰ τὸν ἀγαποῦσα πλέον ποτέ, καὶ θὰ ἤμην δυστυχὴς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Ἀπετόλμησα ἕνα βλέμμα. Ἐ! καλὰ, ἀγαπητὴ μου ὁ Gaston δὲν ἦτο καθόλου γελοῖος. Ἐνα ὥραιο ὑποκάμισο μὲ δαντέλλες εἰς τὸ στήθος, μία περισκελὶς ἀπὸ μαῦρο μετάξι, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ὄψιν ἐνός maillof γυμναστικῆς... αὐτὸ τοῦ ἐπήγαγε κατ' εὐχὴν. Ἐπλησίασε τὸ κρεβάτι μὲ ἐφίλησε εἰς τὸ λαιμό, εἰς τὰ μαλλιά, εἰς τοὺς βραχίονας. Τώρα, ἤμην ἐρεθισμένη; μοῦ ἐφαίνετο, ὅτι τὸν ἠγάπων ὀλίγον (ἀγαπᾷτε τὸν Gaston). Ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ τὴ λάμπα, τὴν ἐτοποθέτησε εἰς τὸ κομοδίνο καὶ συνεχῶς ἐξακολουθῶν νὰ μὲ φιλῇ, τὴν ἔσβυσεν. Ἐθαύμαζα πῶς ὅλα αὐτὰ εἶχον γίνῃ μὲ ἐπιτηδειότητα. Βεβαιότατα ὄφειλε νὰ εἶχεν ἐπαναλάβῃ τὸν ρόλον τοῦ τὴν προηγούμενην.

Κράξ! σκοτινιάζει καὶ ὁ Gaston εἶναι στὸ κρεβάτι μου. Ἐδῶ, ἡ ἱστορία, ἀποβαίνει περισσότερο δύσκολος εἰς τὴν ἀφήγησιν. Τέλος προσπάθησε νὰ καταλάβῃς. Μοῦ εἶχεν σφίξει τὴν μέσην καὶ μὲ τραβοῦσε. Ἐγὼ, ἀπεμακρυνόμενην ὅσον ἤμπορούσα ὅλο πρὸς τὸν τοῖχο... Βεβαίως, ἦτο πολὺ τολμηρὸς καὶ ἐγὼ ὅμως ἤμην πολὺ ταραγμένη... Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις; Μετὰ τὰς σχολικὰς μας συνομιλίας, μετὰ τὸν λόγον τῆς μαμᾶς, ἤμην ἔτοιμος διὰ τοιαύτας ὑπερβολάς. Δι' ὁ μακρὰν ἀπὸ τοῦ ν' ἀντίσταμαι θὰ εἶχα μᾶλλον σκεφθῇ «Τί, αὐτὸ εἶναι ὅλο...».

Λοιπόν, αἰφνης ὁ σύζυγός μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἄρρεσε μέχρι τότε νὰ ψιθυρίζῃ ἀόριστα λόγια τρυφερότητος, ἤρρισε νὰ μοῦ λέγῃ εἰς τὸ αὐτί, μὲ μιά διασκεομένη φωνή «Ραϋμόνδη, ἀγαπητὴ μου γυναῖκα, συγχώρησέ με. Δὲν ἤξερω τί εἶναι αὐτό... Αὐτὸ τὸ ταξεῖδι... καὶ ὕστερα... ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ νὺ σὲ ἔχω, νὰ σὲ ἔχω τοιούτοτρόπως, ὁλωσδιόλου δική μου». Καὶ μοῦ ἔσφιγγε τὰ χεῖρά μέχρι ποῦ νὰ μοῦ τὰ σπάσῃ. Ἐν τούτοις. Δὲν ἐννοοῦσα πλέον τίποτε. Διὰ τοῦτο συγγνώμην. Δὲν ἀπῆλθον τίποτε. Ξαναεἶπε: «Δὲν εἶσαι θυμωμένη, δὲν εἶν' ἔτσι;

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Πάνε τώρα αρκετά χρόνια από τότε που άφισα τὸ κοινωνικὸ ἐκεῖνο Σχολεῖο ποὺ τὸ λέμε Στρατόν. Ὅμως, μοῦ φαίνεται πῶς ἦταν χθὲς ἀκόμη ποὺ πέταξα ἀπὸ πάνω μου τὸ, πάντα φρεσκοσιδερωμένο, μπλέ μου κοστοῦμι καὶ τάλουστρίνια μου, γιὰ νὰ τὰ ἀντικαταστήσουν γιὰ πολλοὺς μῆνες, ἓνα ξεθωριασμένο χακὶ κι' ἓνα ζευγάρι φαρδιὲς καὶ γεμάτες προκαδοῦρα ἀρβύλλες, τόσο βαριές, ποὺ μὰ τὴν ἀλήθεια κατέβαλα προσπάθειες γιὰ νὰ περπατήσω στὴν ἀρχή.

Θυμᾶμαι πῶς κάποιος κιτριναρὴς ἀποθηκάριος, σὰν τοῦδ' ὡσαυτὸς τὸ βιβλιάριο τοῦ γιατροῦ ποὺ μ' ἐκρινεν ἱκανόν, μοῦ παρέδωσε τὴν προῖκα μου, ὥπως τὴν ἔλεγε. Νά την· ἓνα χακὶ κοστοῦμι, δυὸ ἀλλαξὲς ἐσώρουχα, ἀρβύλλες, ἓνα ζευγάρι περικνημίδες, ἓνα πιλίκιον, μιὰ μουσαμαδένια σάκκα, τὸ σακκίδιο, ὥπως τὸ ἔμαθα νὰ τὸ λέω ὕστερα, ὅμοια μαὐτὰ ποὺ βάζαμε τὰ βιβλία μας σὰν πηγαίναμε, στὸ Τσιρίγο, Σχολεῖο, μιὰ ζώνη φαρδιά, ἓνα παγοῦρι, μιὰ καρβάνια κι' ἀπὸ ἓνα κουταλοπήρουνο.

Τὰ πῆρα ὑπὸ μάλῃς καὶ μὲ τὸ κεφάλι σκυμένο, ἀνεβαίνοντας δύο τρία σκαλοπάτια, βρέθηκα μέσα στὸ «θάλαμο» τριγυρισμένος ἀπ' ὅλους τοὺς παληοὺς φαντάρους ποὺ, κατὰ κακὴ μου τύχη, ἔτυχε νὰ εἶνε ἐκεῖ. Χίλιες δυὸ ἐρωτήσεις μοῦ ἔκαναν καὶ γὼ ἀπαντοῦσα στὶς ὀλιγώτερες· μὰ στὸ μυαλό μου γύριζε ἡ σκέψις τὸ πῶς θὰ ἔβαζα τὰ στρατιωτικὰ μου ρούχα μέσα σὲ κεῖνον τὸν... φανταρόκοσμο. Ποὺ νὰ ξαίρω ἐγὼ πῶς στὸ στρατὸ πάνε στὴ πάντα οἱ ντροπαλότητες. Πῆρα τὴν ἀπόφασιν ν' ἀλλάξω, ἐν ᾧ οἱ φαντάροι δὲν ἔπαψαν νὰ σαχλαμαρίζουν εἰς βάρος μου. Κάποιοι χοντρὸς ἄλλαξε μὲ τρόπο τὸν ζωστήρα μου τὸν καινούργιο μὲ τὸν δικό του τὸν παληό. Νὰ τοῦ μιλήσω ζητώντας του ἐξηγήσεις; τί νὰ ἔκανα; ὁμολογῶ πῶς μοῦ ἦτανε ἀδύνατον νὰ τὸν ἀτενίσω κἄν.

Ἡ σκέψις μου στροβιλιζότανε στὸ ἄγνωστον· κάποιο μυστηριώδες συναίσθημα μὲ κρατοῦσε.

Ντύθηκα· ὁ κουρέας τοῦ λόχου ποὺ σὰν δήμιος μὲ περιέμενε, εἶχε τὴν... καλωσύνη νὰ μοῦ κόψῃ σύριζα τὰ μα-

λιὰ καθίζοντάς με σ' ἓνα ξεχαρβαλομένο σκαμνί.

Οἱ μέρες περνοῦσαν. Στὴν ὄψιν εἶχα ἀλλάξῃ, μὰ στὸ μυαλό ἀκόμη κυριαρχοῦσαν οἱ σκέψεις καὶ οἱ ιδέες ποὺ εἶχα σὰν ἤμουν πολίτης καὶ δὲν ἄφινε εὐκαιρία νὰ μὴ τὸ δείξω.

—Βρὲ οὐ πὰρ τὴ σκούπα σκούπισε τὸ διάδρομο, μὲ διέταξε ἓνας μικροσκοπικὸς δεκανέας.

—Μά...

—Ἐμπρὸς σκούπισε γρήγορα.

—Μά... δὲν... ξαίρω... δὲ ξανα-σκούπισα.

—Χά, χά, χά!! Θὰ μάθης πολλὰ πράγματα στὸ στρατό. Καὶ γὼ δὲν ἤ-ξαιρα ἀλλὰ ἔμαθα. Μοῦ ἀπήντησε μὲ κάποιον σαρκασμὸ ὁ δεκανέας.

Καὶ γὼ ἔχοντας στὸ νοῦ μου τὴν ἐξήγησιν τῆς «Πειθαρχίας» ποὺ νυχθημερὸν βοῦνιζε στ' αὐτιά μας, ἔτρεξα νὰ πιάσω τὴν σκούπα καὶ νὰ κάνω γιὰ πρώτη φορὰ χρέη... καμπαριέρας.

Πέρασε ἓνας μῆνας κι' ὅμως ἀκόμη δὲν μποροῦσα νὰ συμμορφωθῶ. Κάθε διαταγὴ τοῦ δεκανέα ἢ τοῦ λοχία μοῦ φαινότανε πῶς ἔπεφτε σὰν βουρδουλιά ἀπάνω μου.

Ἡ ἐπιμονὴ μου σὲ κάθε μου σκέψιν, ὁ αὐταρχισμὸς, ποὺ μὲ διέκρινε στοὺς μικροτέρους μου καὶ πολλὰς φορὲς ἡ ἀδιαφορία μου σὲ ὀρισμένα ἐνδιαφέροντα ζητήματα ἀρχίζαν μὲ τὸν καιρὸ νὰ σβύνουν στὸ πρωτότυπο κείνο σχολεῖο.

Στοὺς δυὸ μῆνες μέσα μ' ἔστειλαν στὸ τρίτο λόχο γιὰ νὰ γίνω δεκανέας! δὲν μποροῦσα ἀλήθεια νὰ πιστέψω πῶς σὲ τρεῖς μῆνες ἀκόμη θὰ ἔδιναν... διαταγές!

Ὁ ἀξιωματικὸς μας, παληὸς πολεμιστῆς, εὗρισκε ἰδιαίτερη εὐχαρίστησιν στὶς κουραστικὰς ἀσκήσεις μάχης.

—Πόσες ἀναμνήσεις νὰ εἶχε ἄραγε— Γυρίζαμε στὰ θουνά, κάναμε ἐπιθέσεις ὑποχωρήσεις, στήναμε ἐνέδρες, ἀνοίγαμε χαρακώματα καὶ προσαρμόζαμε πάνω τους τὰ συρματοπλέγματα. Κουραστικὲς, μὰ εὐχάριστες, μὰ τὴν ἀλήθεια, γυμνάσια.

Ἐμένα μοῦ εἶχε ἀναθέσει τὸ ὅπλο-πολυβόλον γιὰτὶ ἤμουν καλὸς σκοπευτῆς, ὥπως τὸν ἀκούγα νὰ λέῃ, μὰ γὼ πιστεύω πῶς μοῦ ἔκανε αὐτὴ τὴν τιμὴν γιὰτὶ εἶχα ἀρκετὰ γερεὲς πλάτες

νὰ σηκώνω τὸ βαρὺ μὰ πολύτιμο αὐτὸ ὅπλο τοῦ πεζικοῦ.

Τώρα ἔχω γίνῃ πιά σωστὸς στρατιώτης. Μὲ τὴν περηφάνειαν τραγουδοῦσα τὸ «Μεσ' τὸ χαράκιωμα σκυφτά τὰ παληκάρια τὴ σκλαβωμένη γῆ ἀντί-κρου τοὺς θωροῦν κλπ.».

Γνώρισα καλὰ τοὺς συναδέλφους μου καὶ στὸ καθένα τηροῦσα τὴν στάσιν ποὺ ὁ χαρακτῆρας τοῦ ὁῖοις μοῦ ἔλεγε νὰ τηρήσω. Τὸ χακὶ ἀδυνατοῦσε πιά νὰ τοὺς κρύψῃ· ἐφθάναν δυὸ συζητήσεις μὲ τὸν καθένα γιὰ νὰ νοιώσω μὲ ποῖον συζητοῦσα. Γνώρισα ὅλους τοὺς τύπους ποὺ μπορεῖ νὰ συναντήσῃ καθεὶνας στὴ ζωὴ του. Ἐπαφα μὲ δυὸ λόγια νὰ εἶμαι ὁ «γιάννης» ὥπως μὲ φώναζαν οἱ παληοὶ φαντάροι στὴν ἀρχὴ ποὺ ντύθηκα.

Κι' ἤρθε ἡ μέρα κι' ἔρραφα τὸ φαρδιὸ κόκκινο γαλόνι τοῦ δεκανέα ποὺ μαζὶ μὲ τὰ κόκκινα διάσημα στὸ λαϊμὸ νόμιζα πῶς μοῦδιναν ἄποια ξεχωριστὴ ἐπιβλητικότητα... Περπατώντας κύταξα μὲ περηφάνειαν τὰ... γαλόνια μου καὶ μέσα στὰ μάτια κάθε φαντάρου ποὺ συναντοῦσα, γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ μὲ... χαιρετᾷ.

Ἡμουν αὐτὸς; φιλόδοξος; Τίποτε ἀπ' αὐτὰ ἤμουν καὶ γὼ σὰν ὅλους. Δὲν πιστεύω νὰ βρεθῇ κανεὶς, ὅσο μορφωμένος κι' ἂν εἶνε ὅσο μετρίωφρον ποὺ νὰ μὴν ἐσκέπτετο καὶ νὰ μὴ ἐφέρετο ἔτσι τίς πρώτες μέρες σὰν ἔβαλε τὸ πρῶτο γαλόνι. Εἶνε βλέπετε τέτοια ἡ ψυχολογία μας.

Πέρασαν δεκαοχτὼ μῆνες ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑπηρετήσω κι' ἀφίνοντας μὲ πραγματικὴ συγκίνησιν ἓνα ἀπόγεμα τὸ τριακοστὸ τέταρτο σύνταγμα ποὺ ὑπηρετοῦσα, ἔμπαίνα σὲ λίγες ὥρες στὸ καράβι καὶ τὴν ἄλλην μέρα ἐρισκόμουν στὸ Τσιρίγο ἀνάμεσα στοὺς δικούς μου.

Ὅλοι μ' εὗρισκαν πῶς εἶχα ἀλλάξῃ. —Ἐτοῦτος μπρὲ ἐμεγάλωσε, ἐξύπνησε, ἐγέννηκε σωστὸς ἄντρας!... γιὰ θημῆσουτὸνε πῶς ἐφυγε!

Ἀκουσα τὴν γειτόνισσάν μας τὴν κερά Μαριγὴ νὰ λέῃ στὸν ἄντρα της. Ἄθελα γύρισε καὶ μένα τὸ μυαλό μουστὰ περασμένα καὶ σκέφτηκα πῶς δένειχε ἄδικο ἢ κυρά Μαριγὴ. Ἀλήθεια τί μεγάλο κοινωνικὸ σχολεῖο ὁ Στρατός. Ο. ΦΑΝΤΑΡΟΣ